Greater Afghan Library
@Greater_Afghan_Library93
@Greater_Afghan_Library_Group

د سینګار هټۍ

ناول

ډاکټر لقیت تابان

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-01-2021

"ادریس غروال" صیب
ته ډالۍ.

Greater Afghan Library
@Greater_Afghan_Library93
@Greater_Afghan_Library_Group

2021.01.20 2

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د سینګار هټۍ

Greater Afghan Library
@Greater_Afghan_Library93
@Greater_Afghan_Library_Group

«ناول»

ډاکټر لیاقت تابان

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ټول حقوق د لیکوال په حق کي خوندي دي»

«کتاب پېژندنه»

د کتاب نوم	**د سینګار هټۍ**
ژانر	ناول
لیکوال	ډاکټر لیاقت تابان
کمپوزوونکی	محمد نعیم ازاد
خپروونکی	ملګري لیکوال «کوټه»
چاپ شمېر	۵۰۰
پښتې جوړوونکی	ایم اصف کاسی
پښتې لیکونکی	راز محمد کاتب
چاپکال	جولايي ۲۰۲۰ز ۱۳۹۹ل کال
بر پښنا لیک	TabanLiaquat@Gmail.Com
بیه	۲۵۰ کلداري
د کتاب موندلو درک	تکتو کتاب کور کاسي روډ کوټه کتابونه پلورنځی ریګل پلازه جناح روډ کوټه صحاف کتاب پلورنځی کاسي روډ کوټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ډالۍ»

د شېر خان په نوم
چې همت او جرآت یې پر دې هیبتناکه
موضوع باندې د قلم پورته کولو
توان او جرآت راکړی.

2021.01.20 21:5

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزه

د لېونيانو نړۍ او تابان

دا وخت زه له ډېر ذهني فشار سره مخامخ يم او نه پوهېږم، چې څه وکړم. ځکه ځيني خلک په ژوند کې ډېر زيات سترې کارونه کوي او کله چې دوی څه کار وکړي؛ هغه مبالغه ښکاره کېږي. راځئ! چې و وايم، زه يو ډېر مهم کار کوم... زه فکر نه کوم، چې دا مسئله دلته ده. لاکن دا حقيقت دی، چې ما ته يو خورا ډېر سخت کار را سپارل سوی دی، ځکه چې په پښتو ادب کې د نقادانو ډېر کمی شتون لري او بيا زه پخپله نقاد نه يم او نه دا زما کار دی. بنايي؛ همدغه وېره ده، چې دا وخت زه ورسره مخامخ يم.

هو! البت زه يو فکشن ليکونکی يم. زه نه غواړم، چې هر څه زه وايم؛ هغه دې خلک و مني. دا زما هيله ده او نېکمرغي هم، که خلک زما نظر خوښ کړي.

دا چې زه د اردو او انګليسي ادبياتو سره ډېرې زړې، ژورې اړيکې او پيوستون لرم او د دې و پايلې ته زه خورا جدي يم او تاسو دې ته بې سکوني او تشويش هم ويلای سی. زه نه غواړم، چې خلک دې له ما سره متفق وي او يا دوی دې زما په څېر ورته نظر و لري، لاکن دوی بايد هڅه وکړي، چې دوی زما پر نظر غور وکړي، کله چې دوی سترګې پټې کړي...

"بوډا سړی او سمندر" د ادب د نړۍ له عالي ناولونو څخه يو دی، دا ډېر ښکلی او لنډ ناول دی. دا يو امريکايي ليکوال ارنسټ ملر همېنګوې (Ernest Miller Hemingway) ليکلی دی او پر دې و ده ته د ادب نوبل جايزه ورکول سوې ده. په دې ناول کې يو ماهي

(c) ke...com: The Digital Library

نیوونکی سېنيټاګو (Santiago) يوه ورځ سمندر ته د کب نيولو لپاره ځي او ده ته يو پخوانی خوب ور يادېږي، چې هغه به نن په رښتيا پوره کېږي. دلته يو غټ ماهی کوم چې د دېو (Giant) غوندي وي، لاکن په اصل کي دا د مارلن (Marlin) کب وي، چې د ده په جال کي بند سي، خو تر نيولو وروسته له يوې نوي ستونزي سره مخامخ سي، چې دی به دا دومره لوی ماهی تر ساحله پوري څنګه رسوي، چې دا مبارزه پيلوي او په دغه مبارزه کي ناول پای ته رسېږي. له ما سره د مارلن غوندي ستونزه د ډاکټر لياقت تابان د اوسني ناول په هکله ده، که څه هم پر دې ناول باندي د ليکلو لپاره فقط څو جملې لرم، لاکن مشکل دا راته پېښ دی، چې څه پر و ليکم او يقيناً په دې کي څه شک نسته، چې زما په مخ کي د مارلن په څېر د ليک يو شاندار شاهکار پروت دی... د ليک يوه خورا پېچلې ټوټه په يو وېروونکي انداز د يوې پېچلي ټولني لپاره...

زما يوازينی هيله دا ده، چې خلک پر ځای د دې چې ناول کيسې او د هغه د ليکلو طرز ته مخه وکړي، د ټولني و هغه بدبختي روحيې ته پام وکړي، چې په ناول کي وړاندي سوې ده او دا د ډاکټر لياقت تابان لوی کرېډيټ دی، کوم چې د ټولني د يوه ناوړه دود په خلاف لوی بغاوت دی، چې په خورا عصري ډول د يوې پر مخ تللي ټولني استازيتوب کوي، مګر دا د قسمت بدمرغي ده، چې کله موږ د دې پر مخ تللي ټولني په هکله سوچ کوو، نو دا ټولنه يوه بدرنګه، ناپاکه او خورا بدمرغه غوندي ايسي.

ظاهراً ډاکټر لياقت تابان يو ډېر ساده او بې ضرره څوک دی او دا رښتيا دي، چې ما له ده سره تر ډېرش کاله زياته ملګري کړې ده، ځکه خو دا لامل دی، چې زه د ده د شخصيت هر اړخ پېژنم او د دې ناول تر لوستلو مخکي دا زما مدعا وه او اوس هم سته، لاکن کله چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ده د دې تخليق لوستنه وکړه، نو ما له ځان څخه پوښتنه وکړه، چې ښاغلې ته چېرې يې؟ ته خو پر غلطه يې... ته خو د ده په هکله په هيڅ هم خبر نه يې.. او دی خو بېخي بېل څوک دی، کوم چې له تا سره ژوند کوي، هستوګنه کوي او له تا سره ستا په فکر او سوچ کې خاندي... باور وکړی! د دې ناول تر لوستلو وروسته ما ته تابان بېخي جلا کس و ايسېدی. سوچ مه کوی، چې هغه ډېر خوشحال کس دی، نه نه... هغه ډېر خفه او غمجن سړی دی، يقيناً هغه درد محسوسوي، په اذيت کې دی، دا يوازې ستاسو خيال دی، چې هغه د يو پرسکونه دماغ څښتن دی. نه؛ دا کس له بهره بلکل بدل دی او دی د خپلې ټولنې په اړه ډېر اندېښمن دی. دی د انګلېسي ادب د جونا تهن سويفټ (Jonathan Swift) په څېر د پښتو ادب يو تکړه او ځيرک سړی دی.

دا يوازې زما نظر نه دی، لاکن زه ډاډه يم، چې تابان يوازې ناول نه ليکي؛ بلکې هغه د خپل هغه ناروغه تر څنګ ناست دی، څوک چې د مرګ له حالت سره مخامخ دی او دی د ده په ناروغي خبر وي او د ده تداوي په سمه توګه کوي. د خوشحالۍ خبره دا ده، چې ډاکټر تابان نه غواړي، چې د هغه ناروغه دې مړ سي. دا کټ مټ د ګبريل ګارشيا مارکيز (Gabriel Garcia Marquez) غوندې چلند دی، چې هغه په خپل هر ناول کې جنګېږي او هغه هم نه غواړي، چې د ده ناروغه ټولنه مړه سي. ښايي؛ د همدې لېوالتيا له کبله د نوبل جايزه کمېټۍ و ده ته د نوبل ادبي جايزه ورکړه. تابان هم دغه ډول انقلابي جذبه لري، لاکن موږ د تابان او د ګبريل ګارشيا مارکيز تر ميان يو لوی توپير وينو... تابان نه يوازې يو هنرمند دی؛ بلکې يو انقلابي ډاکټر هم دی او دی واقعاً غواړي، چې د ده د ناروغ درملنه وسي، کوم چې ده ته ډېر نژدې دی. زه فکر کوم، د دې ناروغ د ژغورنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره مبارزه په اوسني ناول کي په روښانه ډول انځور سوې ده. که څه هم اوسنی ناول یوه المیه ده او یو هیبتناک اختتام لري. تابان هڅه کوي، چي د خپلي ټولني د نفسیاتو یو سم او بشپړه انځور د بېلا بېلو رنګونو له لاري په هنري ډول په خپل ناول کي انځور کړي. د تابان نفسیاتي ټولنه ډېري ناروغۍ لري، لکه د اردو د ښکلي تخلیق کار سعادت حسن منټو په څېر تابان هم وايي، چي په ټولنه کي د جنسي ناوړه چلند څخه ناوړه ګټه مه تر لاسه کوی او هڅه وکړي، چي د جنسي چلند په اقتصادي او نفسیاتي لاملونو باندي ځانونه پوه کړي... تابان د سرمایه داري نظام سخت مخالف دی او په تعلیمي لحاظ د شاته پاته کېدا هم سخت مخالف دی.

د تابان د ناول کردارونه نادانه دي، دوی ډېري اقتصادي ستونزي لري. دوی دا وخت د نړۍ د عصري مواصلاتو په عصر کي ژوند کوي، ډېر داسي خلک دي، چي په لاسونو کي يې جدید موبایل وي، چي د نړۍ د لوی اقتصادي ځواکونو له خوا د سکسي فلمونو له لاري زموږ په ټولنه کي د سکس زهر خوروي. له موږ ټولو جنسي ناروغان جوړوي او زموږ جنسي اړتیاوي لا سېوا کوي او موږ نه سو کولای، چي له جنس څخه پرته بل څه وکړو او دا خوند هر وخت موږ ځای ته متوجه کوي. اوس دا پوښتنه را پورته کېږي او په حقیقت کي هم د نړۍ لوی معاشي ځواکونه او د دوی تالۍ څټ نه غواړي، چي موږ دي اقتصادي واک تر لاسه کړو. دوی هڅه کوي، چي د جنسي تیري له لاري موږ جنسي ناروغه کړي. دوی نه غواړي، چي زموږ فکري وړتیا وده وکړي. کېدای سي، چي اقتصادي غلامي د دریمي نړۍ د هر وروسته پاته هېواد په څېر زموږ تقدیر سي او ممکن موږ ټول ویجاړ او برباد سو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر تابان دا ناول په خپل ځانګړي او یکتا سټایل لیکلی دی. په دې کې موږ د ده بشپړه مشاهده وینو، د ده پراخه مطالعه او پر موضوع باندې د ده ګرفت له ورایه معلومېږي. د طبي پوه په حیث دا ناول په حقیقت کې د پښتو ادب او د هغه د لوستونکو لپاره یوه ډالۍ ده. باید دې ته و نه ګورو، چې دا څه دي؛ بلکې هغه جذبې ته و ګورو، چې د دې شاته پرته ده. دا د عصري پښتو ادب د جونا تهن سویفټ (Jonathan Swift) ناول دی او له وحشتناکو طنزونو ډک دی.

دا یو تخلیق دی او زه د دې قدر کوم، زه د هغه اخلاقي زړورتیا ستایم، چې ډاکټر د یوه وېروونکي موضوع په وړاندې کولو ښوولې ده او دا اوس تاسو ته دعوت درکوي، چې تاسو يې ولولی.

درناوی او مننه

فاروق سرور اپډووکېټ

د جون یوولسمه ۲۰۲۰ز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینګار هڅې

د حسن په سرابونو کښې د ځان خړوبولو لپاره ژوند مستي غواړي، شېر خان هم د دکان تر صفايي وروسته د څنګ کوشنۍ کمرې ته ورغلی، لاس او مخ يې و مينځل او راغلی؛ هينداري ته پټه خوله و درېدی او ژر ژر د ځان په سينګارولو لګيا سو. سيکه خو خدای له آره ښکلې سپينه او سره ورکړې وه، شپږ فټه جګ قد، ګونګرو (پېچک) وېښتان ،چې هر وخت به جبلي پر لګوله ،اوږده غاړه، ښکلي سترګي، چې کله به د باندي واتی، نو د لمر توري چشمې به يې پر سترګو کولې. پر مخ باندي يې لومړی سر سن بلاک (د لمر د تودوښي مخنيوونکی) کريم او بيايې غوړ کريم و لګاوی، شونډان يې غوړ کړل، له دراز څخه يې خپل قيمتي چېن په غاړه کړی، برېښ ليټ په ښي لاس او په کيڼ يې ګړی په لاس کړله. دوې ښکلي ګوتمياني يې په ګوتو کړې، د سټين کف ښټنان يې بند کړل او پر ځان باندي يې د سينټ ښه پوره سپرې وکړله، بيرته له هينداري سره مخامخ سو. د پاخه رنګ په شنو کاليو کښې اتلس کلن ځوان ته ځان دومره ښکلی او ښايسته و ايسېدی "چې د خپلي انا (نيا) خبره ور په ياد سوه" هغې به ويل، چې دومره ښايسته ځوان چې خور او مور پر عاشقېږي. تر ډېره و هينداره ته ولاړ او خپل هر اندام ته يې جلا جلا په ځير ځير و کتل. ده به لا نور وخت هم د هينداري و مخ ته تېر کړی وای، که يې د موبايل ژنګ په کړنګا سره د خيالونو مانۍ نه وای ور ورانه کړې.

زه نن خامخا درځم او فقط د يو ساعت لپاره به په ګاډۍ کي بهر ته ووځو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه! نازنين؛ نن د جمعرات ورځ ده، په دوکان کي رش وي...
اوف؛ ستا ټول عمر په پيسو ګټلو تېر سو..
نه، نه! زه د پيسو دومره مينه نه لرم، خو فقط دومره چي ځان او کور په و ساتلای سم او بس.
زه خو دي پخپله خرڅه بيايم، نو ته ولي هره ورځ انکار کوې...؟
پيسې خپلي وي او که د بل؛ معنا نه لري، خو نن زه مصروف يم.
شېرخان يو دم د دکان د مالک ظاهرشاه په راتګ باندي موبايل خاموش کړی او په کار لګيا سو.
ظاهر شاه د لوی دراز قلف خلاص کړی، ښې ډېري پيسې پکښې وې، هغه يې حساب کړې، د نوټونو شلور غټې بنچې يې په لفافه کي واچولې او شېر خان ته يې و ويل:
دا په بېنک کي جمع کړه، ژر راځه! د ګيراګانو وخت دی، را روان دي.
بس دغه دی؛ ولاړم او راغلم، خو لالا تر هغو ته ګيراکان مه ايله کوه.
هه؛ لالا او ګيراکان...
ما خو يو هم په باک لا نه راوړي، راسي او شا او خوا و ګوري، چي ته ولاړ يې، نو خامخا يو څه نا څه واخلي، کنې د يو داسي شي پوښتنه وکړي، چي هغه له موږ سره نه وي او ژر د مارکيټ خوا ته رواني سي.
ظاهرشاه په عمر اته پنځوس کلن د مارکېټ په خوله کي يې د سينګار د شيانو (کاسمېټيکس) دکان د سينګار هټۍ په نامه درلودی، چي يوه دروازه يې د مارکېټ او بل وَر يې د لوی څړک پر خوا خلاصېدی. په مارکېټ کي نژدې دېرش دکانونه وو، چي زياتره د مېک اپ د شيانو وو، څو درزيان وو او په ځينو کي د ښځو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالیو او د کور د استعمال شیان خرڅېدل. مارکېټ ته د ښځو او نجونو راتګ د نارینوو په پرتله زیات وو، خو د تنکیو ځوانانو راتګ به هم بې مقصده نه وو.
د دې مارکېټ په ښار کې یو نوم پروت وو، خو د حکومت او خلکو هم په دې هکله فکر بند وو او پام یې ور اووښتی. په ټول مارکېټ کې د سینګار هټۍ کاروبار پر ټاپ وو. کله کله به د ګیراکانو دومره رش سو، چې دننه درېدل به ګران سو او نجونې به بهر په انتظار وې.
د شېرخان سره په دکان کې څلور نور کارکوونکې هم وو، خو نجونو او زیاتره ښځو به هم د شېرخان له لاسه سودا اخستل خپله خوش قسمتي ګڼله. شېرخان یوازې دا نه چې په دکانداري کې ډېر ګړندی وو؛ بلکې پوه او خوش اخلاقه هم وو. د ده خبرې، انداز او نرۍ مسکا به د ډېرو زړونه په نه څه تخنول او د هرې پېغلې به څه نا څه هیله او تمه پیدا کېدله.

....

غرمه ناوخته چې لږ ګیراکان کم سو، نو نازنین دکان ته ناڅاپه را ننوتله، ځان یې یو غوړپ کړی وو، د خوشبو خو یې دا حال وو، چې هر چا ته له لېرې محسوسېدله. موبایل په لاس کې او غوړېدلو وېښتانو خو یې ښکلا دوه چنده کړې وه. څه رنګه چې شوکېس ته ولاړه نجلۍ د شېرخان له مخه ایسته سوه، نو نازنین سمدلاسه ور مخته سوه او د مېړورا ګلابي رنګ سرخي یې طلب کړه. شېرخان له بالا څخه څو ډوله سرخیاني راکښته کړې او مخته یې ورته کښېښوولې او د هغو تعریفونه یې ورته شروع کړل.
زه دې تعریفونو ماریفونو ته نه یم راغلې... بس راځه! چې بهر ولاړ سو، نازنین سوکه ورته و ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان شا او خوا و کتل، د ټولو سترګي په ده کښي وې، ځکه يې څه ورته و نه ويل. کرار يې سرخياني بيرته را پورته کړې...

نازنين د ده له لاس څخه يوه سرخي بيرته را کش کړه او په همدې ساعت کي يې خپل لاس د ده له لاس سره ټينګ و موښی، چي د دې شېبې لمس ګوره؛ دې ته ځومره حظ او خوند رسولی وي، خو چي شېرخان په زوره لاس ځنې کش کړی، نو د دکان مالک ظاهرشاه دا منظر د سترګو تر ېښخو وليدی، خو مخ يې نه ور واړاوی...

نازنين په موبايل لګيا سوه او خبري ته يې خوله نه جوړېدله او په موبايل کي يې څه وليکل.

د شېرخان په جېب کي د موبايل کړنګ سو او د ميسج خبر يې ورکړ، چي ده هم د سامان را اخستلو په بهانه ګيراکانو ته شا ور و ګرځوله او موبايل يې خلاص کړ...

زه نن په هيڅ ګون يوازي نه ځم، په سمه راځه؛ کنې نو...

د نازنين دې ميسج شېرخان لږ پرېشانه کړی، لاکن له څهرې څخه يې د څه داسي تاثر ور نه کړی. ژر ژر يې ولاړي نوري دوې ګيراکاني فارغه کړې او بيا يې نازنين ته کرار و ويل:

زه نن ېښخي نه سم وتلای، ته يې خپله هم وينې؛ ځومره رش دی...

نه! زه په نورو نه پوهېږم، زه د باندي په مارکېټ کي ستا انتظار کوم.

له دې خبري سره سم نازنين و وتله او د دکان د شيشې له دروازې څخه يې شېرخان ته سترګي ښخي نيولي وې، چي کله به را ووځي...

ښه وخت وروسته شېرخان له دکانه بهر را و واتی، د نازنين زړه خوشحاله سو او کرار کرار په ده پسې سوه. قدمونه يې چټک کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي له مارکېټ څخه لږ نیهام سو، نو نازنین ور نژدې سوه او ورته و
یې ویل:
موټر هغه بل طرف ته ولاړ دی...
شېرخان یوازې په مسکا سره په اشارو کي څه ورته و ویل او ګامونه
یې لږ نور هم ګړندي کړل...
دومره تېز ولې ځغلې، زه به ګاډی دلته را ولم...
نازنین لا خبره نه وه پوره کړې، چي شېرخان د ماپښین د لمانځه
لپاره په مسجد ننواتی...
اوف؛ بزدله... ته ...
د نازنین تر خوله وتلي دغه جملې یوازي دا نه چي نازنین ډېره و
ځوروله؛ بلکې شېرخان هم چي څه رنګه په مسجد ننواتی، نو یې
خولې وچې کړې او ښه ډېر وخت یې په مسجد کي تېر کړی. د
مسجد تر دربچه چي یې بهر و کتل او تسلي یې سوه، چي تللې ده، نو
په ډاډمن زړه بیر ته د سینګار هټۍ ته را ستون سو.

....

ماخستن ناوخته چي کاروبار ختم سو، نو د دکان مالک ظاهرشاه د
هري ورځي په څېر و شیرخان ته پنځه سوه روپۍ ورکړې، په سل
روپۍ یې موبایل ته کارډ واچوی، درې سوه روپۍ یې خپلي مور ته
ورکړې او سل روپۍ یې له ځانه سره کښېښوولې. تر ډوډۍ خوړلو
وروسته چي یې موبایل خلاص کړ، نو بې شمېره پیغامونه او پر
واټس اپ باندي مسیجونه ورته راغلي وو، خو ده لومړی سر د
نازنین پیغام خلاص کړی...
"د چا زړه ماتول لویه ګناه ده، دومره غرور ښه نه دی، زه څه وکړم،
زړه مي بې له تا د بل چا سره نه لګیږي. کنې نو په دې ښار کي نو د

2021.01.20 21:53

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو ځوانانو څه کمی دی. زه چې له ماپښین راهیسي کور ته راغلې یم، نو هیڅ مې هم نه خوړلي او نه څښلي دي. تر څو چې ستا پیغام نه وي راغلی؛ زه به په همدې حالت کې یم او که ستا پیغام رانغلی، نو زه به..."

د شېرخان تر خوله وتلی اوف یې مور واورېدی او په چټکۍ یې پوښتنه ځنې وکړه، چې...

زویه! څه ټکه لوېدلې ده، چې دومره اوف دې وکړی؟

هیڅ خبره نه ده موري! هسې یو ایکسیډنټ سوی وو، په هغه مې زړه شین سو.

زویه! له کومه وخته چې دې دا موبایل اخستی دی، د دنیا ټول غمونه لکه یوازې چې یې ته ګالې. پرېږده! دا بدبخته کرار ویده سه، سهار به بیا وختي په کار پسې ځې...

هو موري! ته سم وایې، خو دا ځینې ضروري کاروباري پیغامونه استوم او بیا به که خدای کول ویده سم...

نازنین! خدای سته، چې زه هم له غرمې راهیسې ستا په بابت اندېښمن یم، زما و مجبوري ته د بې غورۍ نوم مه ورکوه او بل زما او ستا په حیثیت کې ډېر فرق دی. ته داسي وکړه، نن ما و بخښه او خپله روژه ماته کړه، آئ لب یو...

د شېرخان د دې مسیج له رسېدلو سره سم څو ثانیې وروسته د موبایل بږغ سو او نوی مسیج راغلی. د شېرخان مور له بالښته سر را پورته کړ...

شېرخان ژر د اوبو ګلاس کښېښووی او د موبایل بږغ یې خاموشه کړی.

اوف... ته که واقعي له ما سره مینه کوې، نو زه به د نن پېښه هېره کړم او تا به معاف کړم، سبا خو به را سره ځې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نازنين دغه پيغام شېرخان و هڅاوی او پر واټس اپ باندي د چېټينګ لړۍ شروع سوه.

آخر... ته دومره تازيله ولي کوې..؟

د شېرخان لومړۍ جمله وه.

"پر ښه تلوار او پر بدو تامل" متل دي نه دی اورېدلی...

خو په متل او حقيقي ژوند کي ډېر فرق وي.

هر فرق په قربت ختمېږي...

خو زما او ستا د قربت اندامونه بېل بېل دي...

د ميني مخته هيڅ يو اندام خنډ نه سي جوړېدلای...

لاکن ما خو کله هم له تا سره...

هو، هو؛ زه خبره يم، چي پر تا نوري هم ګرمي او تش په خوله ميني دي، خو زه درسره د زړه مينه لرم...

لاکن...

لاکن واکن زه نه پېژنم، زه ستا د هر خواهش پوره کولو ته تياره يم، بس ته يو فون را وکړه..

شېرخان چي د مور خوا ته وکتل، نو د هغې ايله سترګي سره ورغلي وې، نو دی هم کرار کرار را ولاړ سو او تر کمره را و واتی... له دېوال سره لږ ګوښه ته و درېدی او نازنين ته يې فون ور وکړی.

تر نيم ساعته پوري دواړو پر فون باندي يو بل ته په خبرو خبرو د زړه غبار لږ غوندي کم کړی وو، چي ناڅاپه فون بند سو. شېرخان چي بير ته ژنګ ورکول غوښتل، نو په غبرګون کي ورته و ويل سول، چي نور دي بېلنس ختم سوی دی، نو ځکه نامراده راغلی او په بستره کي په ويښو سترګو و غځېدی. د نازنين د لاس لمس ور په ياد سو، پر زړه يې نرۍ څړيکه تيره سوه او د ځوانۍ جنسي خيالونو (Fantasies) زور پر وکړی، سترګي يې پټي کړې، پر يوه او پر بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړخ سو، زورورو او توندو خیالونو یې د نازنین نازک لاسونه تر لېڅو پوري را و رسول او توندو غوښتنو یې د خیال په توان ټوله وجود په غېږ کي واخیست، کله به هغې لاس ور وغځاوه او کله به د ده له توانه و وتله، د خیال لړۍ یې تر چونډکو او نوکارو پوري و رسېدله، چي د پستو لاسونو مینه ناکو چونډکو او نوکارو یې د وجود په ژورو کي د بجلۍ د کرنټ غوندي ځپې خورې کړې... شېرخان د خیالي خوندونو په غېږ کي له ځان او جهان ورک په خوند اخستلو سر وو... لټ پر لټ اووښتی، کله به را ټول سو او په همدې وخت کي یې د نازنین د پستو لاسونو پستې او نرۍ ګوتې د سر وېښتانو ته را و رسېدلې، چي په مینه مینه یې مالش شروع سو او د ماشوم غوندي یې په للو للو الله هو للو...

دی هم له ځانه سره بوښېدی، تر ډېره پوري یې د سر مالش روان وو، د خیال دنیا د وجود تر ژورو پوري له ځانه سره واخست او پر بل اړخ باندي له اووښتلو سره سم د نازنین لاسونه تر سینې پوري را ورسېدل. د څه شېبې لپاره چي یې د ده د تي (Nipple) سر په دوو ګوتو کي یوازي د څو شېبو لپاره و نیوی، د تیو لمس یې دومره خوندور او زړه وړونکی وو، چي شېرخان یې د خیالي دنیا له پولي څخه په اووښتلو د رښتوني دنیا په احساس ولمانځی. لمس یې نور د زغملو نه وو او د دې لاسونه یې له دې ځایه کښته پوري وهل اوس نازنین لاسونه د شېرخان د پراخي او ارتي سینې د ځېرو وېښتانو په مالش سر سول، توند خیالونو او د احساس ژورتیا د ټول جهان واک د شېرخان په لاس ورکړی وو. د نو (Umbilicus) پر شا او خوا د نس برخه هر څوک تخنېدلو ته نه پرېږدي، خو شېرخان د دې په لمس هم د خوندونو په جهان کي ورک وو. له ځان او جهانه ورک چي کله یو لاس د ده له ښي ورانه سره اوږد سو او په لمس لمس یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخنوونکو نازکو ګوتو د وجود تر برخو پوري ځان و رساوی، له شېرخانه څخه هم پښې و غځول سوې او د وجود څرېکو يې له خولې څخه د انځکي په وتلو ځان ښکاره کړ، لکه يخ چي يې سوی وي...
مور يې پر انځکي را ويښه سوه او ږغ يې پر وکړ..
زويه؛ زويه! شېره يخ خو دي نه کېږي...؟
نه؛موري! زه خو ډېر ګرم يم، بس دغسي...!
پر کينې اړخ باندي په را اووښتلو يې د لانده خښتګ برخه د ځانه لېري کړه او په څو شېبو کي د خوبونو نړۍ په خپله غېږ کي له ځانه سره يووړی..

....

مور يې سهار وختي د لمانځه لپاره پر شېرخان ږغ وکړی، خو ده ځان په يوه او بله کاوی، آخر چي يې ډېر تنګ کړی، نو دی هم د اودس په بهانه واش روم ته ولاړی، چي کمرې ته بېرته راغلی، نو مور يې د چايو پخولو لپاره باورچي خانې ته تللې وه، دی ژر بېرته په بستره ننواتی. مور چي يې را غبرګه سوه، نو د لمانځه پوښتنه يې ځنې وکړه، ده ځواب ورکړی، چي ما وختي لا لمونځ وکړی...
دومره ژر؟ نن دي وظيفه هم و نه کړله، ولي! په عذاب خو به نه يې؟
نه موري! سترګي مي د خوبه ډکي دي، لږ ساعت لا ويدېږم..
په بستره کي يوې او بلي خوا ته اووښتی او را اووښتی.. تر لمر ختلو پوري شېرخان په بستره کي اټاله (ناکراره) وو او تر معمولي ناشته کولو او غسل وروسته يې په بس کي د سول هسپتال تر او پي ډي پوري ځان و رساوی او سيخ د ګېډو او مثانې او پي ډي ته ورغلی...
ډاکټران لا حسبِ معمول نه وو را رسيدلي، ځکه انتظار سو. د او پي ډي و چپړاسي بشير ته يې خواست وکړی، چي زه ډېر په عذاب يم،

(c) Kitabton.com: The Digital Library

ما لږ ژر ور ایله کړه، خو هغه په خښم ورته و ویل، چي دومره ډېر کسان تر تا مخکي راغلي دي او ناست دي، زه څنګه تا مخکي ور پرېږدم. ده په براهوي ژبه خبري ورسره شروع کړې، د بشیر د مخ بڼه او رویه یو دم بدله سوه، ورته
و یې ویل، چي ټیک ده، زه یوه لار باسم...
لږ ساعت وروسته د هوټل باروالا بېره راغلی، شېرخان بشیر لره د چایو کپ را و غوښتی او بشیر په دې نور هم خوشحاله سو...
شېرخان یې د ډاکټر کمرې ته پټ ور تېر کړ، چي نور مخکي راغلي او پر نمبر ناست ناروغان اعتراض و نه کړي...
ډاکټر چي کله او پې ډې ته را و رسېدی، نو بشیر یې و ډاکټر ته په ټینګار سره سفارش هم وکړی...
د شېرخان لپاره دا ډاکټر نوی وو، ځکه یې په مرض سم پوه نه سو، خو دوایاني یې ور و لیکلې. شېرخان د سرکاري روغتون و میډیکل سټور ته و درېدی، هغو یوازي د پیناډول ګولۍ ورکړې او ویل یې؛ دا نوري له موږه سره نشته... د دوایانو پرچې یې هم ځنې واخستله... بهر راغلی، پر جناح روډ یې یوه میډیکل سټور ته پرچې ور وړله، هغه چي دوایاني ورکړې، نو درې سوه روپۍ یې ځنې را و غوښتلې، چي د شېرخان په جیب کي یوازي پرونۍ سل روپۍ پرتې وې... لږ ساعت ده هغه او هغه ده ته و کتل، دکاندار چي د ده په لاس کي سل روپۍ و لیدلې، نو په خښم یې ورته و ویل، چي پیسې درسره نه وي، نو څله او د څه لپاره راځې...
شېرخان په مړو پښو له میډیکل سټور څخه را و واتی او سینګار هټۍ ته یې ځان را و رساوی، چي کله د دکان مالک ظاهرشاه را و رسېدی، نو د دوایانو پرچې یې ور ښکاره کړله او دوه سوه روپۍ یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نن ورځې د مزدورۍ په اېډوانس کې ځنې واخستې او په هغو باندې يې له نژدې ميډيکل څخه دوايانې را واخستلې...
نن هم حسبِ معمول د ګيراکانو غومبر ډېر وو، شېرخان هڅه کوله، چې په ورين تندي د ټولو سودا ور پوره کړي، چې کله به ډېر په عذاب سو، نو د بولو کولو لپاره به بهر را و واتی...
ظاهر شاه د ده په ناروغي خبر وو، خو باک يې نه په کاوی، چې د آرام کولو ورته و وايي. غرمه مهال دوی ته د مخامخ دکان مالک نقيب الله د دوی دکان ته راغلی، د شېرخان د حال پوښتنه يې وکړه او د چای ورسره څښلو لپاره يې ست ورته وکړی، چې راسه؛ په دکان کې چای را سره و څښه...
شېرخان د ده په مدعا پوه وو، ځکه يې انکار ورته وکړی، نقيب د ده له کسته ظاهرشاه خپل دکان ته د چای څښلو لپاره بوتلی...
نوکر و ګوره؛ دومره نخرې. په ځان غره دی، چې دومره ښايسته يم. نن سبا چې جېب خالي وي، والله که يې څوک د خاورو له نرخه هم و پوښتي...
نقيب خانه! شېرخان مغروره نه دی، په خپل کار کې مخلص دی، چې ګيراکان ولاړ وي، هغه بيا ماته هم توجه نه راکوي...
نه؛ ظاهر لالا! يوه ورځ خو نه ده، ما څو ځله ست ورته کړی دی، خو دی دا زما ست ګردسره په باک هم نه راوړي...
خير... زه به خبره ورسره وکړم، چې آينده پام کوي...
هو! دا هم ورته و وايه، چې ټول مارکېټ په تا باندې خبر دی، چې نجونې څه لپاره پر تا را کوږه وي...

....

(c) keta... .com: The Digital Library

زویه! د کوم ځای یې، واده یا کوزده دي کړې ده او که...؟
موري! سودا را ښایه، دا خبري به بیا بل وخت ګورو...
بل وخت څه معنا؟ یوه پوښتنه وه، و مي کړه، د هغې جواب راکړه...
نه موري! تر اوسه لا په دې جنجال کي نه یم را ګیر سوی...
وی؛ ولي جنجال دی، د بختور سړي به کور ودانیږي...
ته صحیح وایې، موري!
زما دوې درې ښایسته لوڼي سته، چي هره یوه دي خوښه وي؛ هغه به در کړم...
موري! د قسمت فیصلې پورته کیږي..
قسمت یې په کونه پوري مه ورتړه... ته نو څه نخرې کوې. درې سره لس لس جماته پاس دي، ښې ښایستې دي، زړه مي درته غواړي، چي ستا غوندي ښیاسته زوم ولرم...
د دکان مالک ظاهر شاه په خبنم سره شېرخان د ځان خواته ور و بالې او ورته و یې ویل، چي ځان دربانديي تاوانوي او که لوڼي..؟
را دې خوا ته سه، دا نوري ګیراکاني درته ولاړې دي... ما ور پرېږده، د دې سودا زه ور پوره کولای سم او سمدلاسه د هغې خوا ته ور تېر سو او لږ په نرمه لهجه یې پوښتنه ځنې وکړه...
ادې وایه! څه دي په کار دي..؟
ادې به دي مور وي... وی، زه خو لا اوس ځوانه یم...
پنډې ښځې له برقعې څخه مخ "چي لږ ساعت مخکي پټ وو" ظاهر شاه ته ور ښکاره کړی... پنډ شونډان یې په تکه سره سرخي سره کړي ورته و مسېدله.
سمه ده خوري؛ راته و وایه! څه دي په کار دي...؟
ما د خپلو لوڼو لپاره هغه ځوان ته شیان ور ښوولي دي... زه به بله ورځ له لوڼو سره راسم، هغوی به پخپله شیان خوښ کړي او زه به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان لپاره نور شیان له دې مخامخ دکان څخه واخلم، هغه دکان لتاسو څخه ډک او غټ دی. پنډه ښځه په خښم نامراده له سینګار هټۍ څخه را ووتله او مخامخ د نقیب الله دکان لره ورغله، چې هلته نقیب الله مخکې لا په خښم ناست وو.

ستا رویه هم د هغو بې مخو رنګه سپکه ده، که ته و ښځو ته عزت ورکوې؟ پنډې ښځې له راتګ سره سم نقیب الله ته په پوښتلو و ویل...

نه، نه! زه خو پخپله ښځو ته مات یم...

مات یې که ښځې ماتوې...؟

ښځې په بې ساختګي سره و ویل.

زه دې په مطلب پوه نه سوم...

نقیب الله لږ شکې غوندې سو.

په مطلب به دې پوه کړم، ته لږ اوبه راکړه، حلق مې وچ دی او ساه مې بندیږي.

نقیب الله ژر له کولره څخه ګلاس د اوبو ور ډک کړی او کرسۍ یې ورمخته کړه. ښځې اوبه و څښلې، چادرې یې له مخه ایسته کړله.

شا او خوا یې دکان تر نظر ویوست او بیا یې د شېرخان لورې ته و کتل،...

نقیب الله ته یې و ویل:

دا ټرو په څومره نخرو کې دی...؟

څوک؛ څوک ښایې...؟

نقیب په حیرانې سره پوښتنه ځنې وکړله...

هغه نه دی، په مخامخ دکان کې غوږ سترګی ګونګرو وېښتانو والا...

ښه، ښه! هغه؛ شېرخان ښایې...

(c) ketab.com: The Digital Library

نقیب الله په طنزیه انداز ورته و ویل او دا جملي یې ورپسې زیاته کړه.

دا خو دومره مکرجن دی، چي حد یې نسته، تاته خو به یې څه نه وي ویلي...

نه، نه! ماته د چا پلار هم څه نه سي ویلای.

ښځه نوره هم په خبښم سوه.

نو ولي دومره سره او شنه کېږي؟

نقیب په تجسس سره و پوښتله.

ما د لوښو د ورکولو خبره ورته وکړه او ده زما خبره په باک هم نه راوړله.

نو که ستا خوښه وي، ستا لوښي به زه...

د نقیب تر خوله په ناپامي سره دا جمله و وتله...

یووو... ته خو لوی سړی معلومېږې.. تاته خپلي نازکي لوښي څنګه درکړم او.. هو! تا خو به واده هم کړی وي...؟

واده، هو؛ یو ګزاره واده لرم.

نقیب الله د بېزارۍ اظهار وکړی.

نو ولي؛ له واده څخه مطمین نه یې که؟

ښځي په لوی زړه ورته و ویل.

که مطمین وای، نو به ولي په بل پسي...

خبره پوره وکړه، شرمېږې ولي؟

ښځي زړه ورکړی..

نه شرمېږم نه؛ بس دا راته و وایه، ته مي په څه ښه راتلای سې...؟

وی؛ ستا بلا واخلم، اوس دي زما د زړه خبره وکړه...

پنډي په لومړي ځل غاښونه ښکاره کړل او په کرسۍ کي خلاصه سره کښېنستله، وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دکان له ښو شیانو ډک دی، ته زما ښه کوه، زه به ستا...
خو دا به په څه حساب وي...؟
نقیب د دکاندار انداز خپل کړی.
اوف خدایه! یو خو دا نارینه د پیسو تر کونه نه تېرېږي.
ښځي لږ په خښم سره د نارینوو په اړه د خپل زړه خبره وکړه...
ګوره! دا شیان ډېر ګران او له بهر ملکو څخه راغلي دي.
نقیب په نخرو سره وویل...
موږ هم د خیرو اکا له کلي نه یو راغلي، خوار کیه؛ ستا غوندي اوس
هم په ځان پسې ډېر لېوني لرو...
زما په خیال تا خوابده کړه، که څنګه؟
نقیب بیر ته لهجه سمه کړله...
داسي په پسته او خوږه ژبه راته ګاییږه، چي زړه مي خوشحاله سي.
ښځي په لوی زړه ورته وویل...
ستا خو زړه خوشحاله سو، اوس به زما د زړه د خوشحالۍ لپاره څه
کوې؟
د نر زړه نو په څه خوشحالیږي، لمبر راکړه، چي څوک نه وي، ژنګ
به درته را وهم...

....

شېرخان د زیات تکلیف له کبله ماځیګر لږ وختي له دکان څخه رخصت واخست او کور ته روان سو، کور ته له را رسېدلو سره سم په بستره کي را واوښتی، سره تبه یې وه، په بستره کي سره کېپدی، مور دوه نور تلتکان پر واچول، ګولۍ یې تیري کړلې. ماخستن ناوخته یې په متیازو کي لږ وینه و بهېدله، نو لږ په ارام سو، جامې یې بدلي کړلې او له موره سره پر څونۍ په مجلس سر سو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زويه! اختر را روان دی، د دوو ودسوو خوښندو اختران، د هغو د ماشومانو او ستا د اخشيانو کالي هم اخستل غواړي...

موري! زه چې څه ګټم؛ هغه تالره راوړم...

هو؛ زويه! خدای دي هر چاته ستا غوندي نېک او صالح اولاد ورکړي، خو زويه څه وکړم... پلار دي تر وخت له مخه د خدای په کار سو، بل نارينه اولاد زه نه لرم، دوې لوڼې مي په خپل خپل نصيب پسې کړې، پر آخري خور دي هم مرکې ګرځي او بيا به زه او ته يوازي د ژوند سفر پر مخ بيايو.. بس زويه! لږ بچت غواړي، چې دا خور دي ښه درنه ولاړه کړو.

نه، نه؛ موري! فرزانه ژر نه و دوو، بيا به زه له چا سره جنګونه او خوله وهم.

تر ډوډۍ خوړلو وروسته شېرخان د کور د مېلمنو کوټې ته ولاړی او موبايل يې خلاص کړی، نو مه کوه، چې دومره مس کالونه، مېسيجان او د واټس اپ پيغامونه راغلي وو، چې د لږ ساعت لپاره لږ پرېشانه غوندي سو، خو بيا يې د يوه يوه پيغام ويل پيل کړل او لږ سوچ به يې پر کاوی...

يوې فېن داسي ورته ليکلي وو:

ماځيګر چې دکان ته درغلم، ستا غير موجودګۍ هغه نشه پيکه کړې وه، چې ستا په ليدلو به يې زه په ځان اخته کولم. يقين وکړه؛ بې نشې ستا له ميخانې را ووتم... خدای دي ستا په ليدلو ما همېش مدهوشه ساتي...

بلي د خپل زړه خروښ داسي کم کړی وو:

ته دومره چهتياني ولي کوې، ستا په ديدن خو زموږ خوږ زړونه رغېږي، ته تر خپلي ناروغي تېرېږه، خو په خپله موجودګي زموږ و زړونو ته سرور او غرور را بخښه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوې چټې پیغلي بیا داسي جرات کړی وو...:
اوف! ستا د لاسونو لمس چي محسوس نه کړم، یقین وکړه، دوې شپې مي خوب حرام وي، د خدای لپاره مي د تل لپاره ځان ته نژدي کړه، چي په ابدي خوب درسره ویده سم...
بلي هم لږ په احتیاط ورته داسي پیغام را استولی وو...
منم؛ ستا به مجبوري وي، خو د نورو و مجبوریو ته هم لږ پام کوه.
کېدای سي؛ ستا د میني یو نظر زموږ ټولي مجبوریاني ختمي کړي...
په ګڼ شمېر را لېږل سوو پیغامونو کي شېرخان ته د سلیم نابناد دې شعر ډېر خوند ورکړی، چي یوې پېغلي را لېږلی وو.
آشنا یوه جلوه چیرته د مخ دي را ښکاره کړه
مین به دي تر کومه تصویرونه ښکلوي
شېرخان دې لیکلي پیغام هم ډېر وځوراوی، چي:
ټوله ورځ ستا د لیدلو په ارمان را باندي تېره سوه، یو ساعت مي ستا د نظر را اړولو په نیت پر ځان خواري یووړه، ورور مي په څه خواري رضا کړی، چي د سبا د پارټۍ لپاره ضروري شیان اخلم، خو چي دکان ته درغلم، نو لکه د ژوند جواري چي و بایلم...
یوې خو تر دې آنده لیکلي وو، چي:
ستا د زړه درمانه سم، تا به زه خبرولم، ما به ټوله شپه ستا پر زخمو مرهم در اېښوولای، زه د دنیا د خبرو پروا هم نه ساتم...
یوې ناداني لیکلي وو، چي:
زه خو دي والله که بې واده پرېږدم...
یوې زړه سواندي پېغلي داسي د زړه مینه په پیغام کي ښکاره کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا ښکلې ځواني دې دکان و خوړله. ته زما ملګری سه. زه به و تاته دومره لوړه سرکاري نوکري در پيدا کړم. چي ستا له شان سره به سمون خوري.

دې پيغام شېرخان په سوچونو اخته کړی... لويه سرکاري نوکري. زما شان...

تر ډېره يې فيصله نه سواى کولاى. خو چي لږ په ارام سو. نو زړه ورته و ويل. چي ته خو صرف ايف اې پاس يې او په دې ډګري خو تاته صرف د کلرک نوکري رسېدلاى سي. د کلرک نو څه ژوند دى. د بل غلام وي. زه خو د خپل زړه باچا يم. د دکان مالک را باندي مهربانه دى. د ټول دکان واک او اختيار يې زما په لاس کي دى. هر وخت چي پر ما مصيبت راسي. نو کومک راسره کوي. پر تګ راتګ هم څه بنديز نسته او ښې ښې مشورې هم راکوي او بيا يې لږ په شرم د خانه سره دا خبره هم ياده کړه. چي بچه بازه هم نه دى. لکه د هغو نورو دوو مالکانو چي په سپينه ورځ به..

شېرخان اوس د خان په هکله په يوه نتيجه رسېدلى وو. چي سرکاري نوکري نه کوم. البت دې پيغامونو د ده د زړه دنيا لړزولې وه. ولي دى هم آخر ځوان وو. د دومره ښکلو پېغلو او معتبرو کورنيو د نجونو پيغامونه هر ځوان په رنځ اخته کوي او دا لا هم چي نرګسيت هم د هر چا په رګو کي ځاى نيولى مورچه بند وي. صرف د موقعې په تلاش او لټون وي. اوس څنګه د دې اظهار کوي. څکه دى د خانه سره په سوچو سو. خو شېرخان تر ضرورت زيات احتياط کوونکى وو او سوب يې دا وو. چي مخ او شاته يې څوک نه درلودل. نو څکه يې نه غوښتل. چي په داسي عذاب کي را ګېر سي، چي په هغه کي د ده ژوند ته تاوان ور ورسېږي. څکه چي ټولنه لا په دې اړه دومره وسيع النظره نه ده. تنګ نظرۍ د وګړو په رګ رګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ریښې کړلې دي. شېرخان هم د خپل اظهار کولو لپاره په لټون سو او د نيټ لاره يې خوښه کړه، چې له دې لارې خپله لانجه هواره کړي.
تر ډېر زيار وروسته دی پر يوه وړوکي مضمون پېښ سو، چې په ډېر غور يې ولوستی...
سېګمنډ فرايډ ويلي وو: هغه جذبات چې اظهار يې و نه سي؛ کله هم نه مري، هغه ژوندي ښخېږي او تر هغه وروسته بيا په ډېره بده بڼه ځان را ښکاره کوي...
تاسو د غالب، مير، داغ، جګر، جون، پروين، وصي او نورو د اردو ژبي د شاعرانو کتابونه ولولی، چې زياتره برخه يې د وصل او هجر و فراق نه ويونکو جذباتو، حسرتونو او د پښېمانۍ په موضوعاتو ډکه وي. تاسو دې تجزيې ته لږ ځير سی، چې په نړۍ کي پاکستان په هغو څو هېوادونو کي شامل دی، چېري چې د جنسي او فحش وېب پاڼو د کتلو شرحه ډېره زياته وي. تاسو که له کراچي څخه تر خيبر او چمنه پوري سفر وکړی، ښځه که چېري په چادري کي پټه هم وي، خو زموږ وږي سترګي به بيا هم ورپسې په لټون وي، تر هغو پوري چې له سترګو مي نه وي پناه سوې. که چېري کله يو ځای څوک په لڅ مخ را ښکاره هم سي، نو بيا داسي ښکاري، لکه دې چې خپل عزت په لاس کي را اخستی وي. که چېري د دوو کسانو خبري تاسو واوری، نو په هره دويمه او دريمه جمله کي به يې د خور او مور له جنسي اعضاوو څخه ډکي ښکنځلي وي. تاسو د مذهبي وګړو او ملايانو بيانونه واوری، په هغو کي به د دواويا (۷۲) حورو او غلمانو د نشيب او فراز او حسن او رعنايانو ذکر په پرېمانه توګه وي او خپله جنسي تنده به پرې ماتوي. تاسو زموږ فلمونه وګوری، ډرامې، ناول، ډايجسټ... دا ټول د ميني، محبت او عشق داستانونه او له داسي

(c) kebrton.com: The Digital Library

کیسو څخه ډک وي. هره ورځ زموږ هر اخبار له دې خبرو ډک وي، چې فلاني له فلانۍ سره جنسي تېری وکړی، ځوان هلک او ماشومه نجلۍ د بل د هوس ښکار سول، لېور په ورېنداره تور سو، ماشومان څه چې په قبر کې مو مړې لا هم اوس د جنسي تېري څخه خلاص نه دي. ځينې خودغرض طبيبان او کمپوډران خو بې هوښه مريضان هم د خپل هوس پوره کولو وسيله جوړوي. دلته په دې ملک کې به تاسو و نه وينئ، چې يوه ساينسي ډاکومېنټري پر مريخ يا سپوږمۍ باندې ژوند يا به د نوي روبوټس د کارنامو ذکر وي. دلته به هيڅ څوک پيدا نه کړې، چې د رسل، نطشې، آين سټاين يا کوم بل فلسفي موضوع درسره و څېړي. موږ خو پر انډين فلمونو باندې د فحاشۍ په تور بنديز لګولی دی، لاکن زموږ د سټېج په ډرامو کې له مجرو او فحاشۍ علاوه نور څه سته. موږ د پېړيو تر غور او فکر وروسته داسې مثالي ټولنه جوړه کړې ده، چېرې چې د يوه واده لپاره د ځوان د تعليمي اسنادو امبار ښه غټه نوکري، کور، ګاډی او بېنک بېلنس کتل کېږي او دا تر څه آنده هغه وخت سر ته رسېږي، چې يو ځوان د خپلي ځوانۍ و آخري بريد ته رسېدلی وي او بيا د واده سوچ وکړي. يعني د ده نيمايي ژوند په تنهايي او مجرده توګه تېر سي، پر نجونو باندې د جهيز بوج د بيان وړ نه دی، خو دا يو حقيقت دی، چې جنسي تسکين يو بنيادي انساني ضرورت دی او تر څو چې دغه بنيادي اړتيا پوره سوې نه وي، انسان په نورو تخليقي کارونو باندې توجه نه سي ورکولای. موږ ولې د دې حقيقت منلو ته زړه نه ښه کوو او موږ به تر څو د نيوټن، بل ګېټس او البيروني پر ځای شاعر، مجنون، ادم خان، رانجها او غمزده نسلونه پيدا کوو. موږ به تر څو د ژوند په څلورو ورځو کې دوې په آرزو او تمنا او نورې دوې ورځې په انتظار تېرولو ځوانان مجبوره کوو. د نړۍ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-1-21

ساینس او نفسیات به دغه ټولنه تندرسته ګڼي، موږ و چاته د دهوکې ورکولو هڅه کوو او له چا سره د درواغو ویلو کوشش کوو... دا څنګه د ژوند نظام دی، چې د بنیادي انساني اړتیاوو پر اظهار او پوره کولو باندي بندیز وي. کله چې د حقیقت بیان کولو ټولي لاري بندي سي، خو بیا هم هر هغه څه کېږي، چې په ټولنه کي وجود لري، لاکن دا هر څه د منافقت په پرده کي کېږي او هر کس د فرشته صفت جوړېدلو دعوې دار وي. خو حال دا چې په خوردبین کي د کتلو باوجود یو صفا انسان هم نه سي پیدا کېدلای... موږ باید دا حقیقت و منو، چې له منافقته جوړي ټولني له بل چا سره نه بلکې د خپل ځان سره د دروغو کارونه کوي او تاوان هم خپله سهي. منټو پخوا لا ویلي وو، چې موږ د داسي ټولني وګړي یو، چې د خپلو خواهشاتو ښخول راته لوی ثواب ښکاره کېږي. ځکه فرایډ ویلي وو، هغه جذبات چې اظهار یې و نه سي؛ کله هم نه مري؛ بلکې ژوندي ښخېږي او وروسته بیا په ډېره بده بڼه کي سر را پورته کوي...

همدې مضمون شېرخان له ځانه سره بلي نړۍ ته رسولی وو.

....

نن سهار شېرخان ته ځان بیداره و ایسېدی، وختي تیار سو، چې د پرون د وختي راتګ تلافي هم وکړي. د خپل یوه فېن د لاس جوړه کړې کندهاري غاړه یې په غاړه کړه، په خړو جامو کي چې بهر را و واتی، نو مور یې د دواړو لاسونو و نوکانو ته و کتل، بیا یې خپل لاسونه مچ کړل، زوی یې پر ملا و ټکاوی او نصیحت یې ورته وکړی، چې لږ په خیال ورځ تېره کړي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ورته و ويل، چې نن ويک انډ دی، نيمه ورځ کار دی، موږ ملګرو بيا د اوړک پروګرام جوړ کړی دی، ماخستن ناوخته راځو...
ورځ شېرخان په ډېره بوختيا تېره کړه، د پرون حساب او کتاب برابرول، سمدلاسه د ګيراکانو داسي شليک جوړ سو، چې د ختمېدلو نوم يې نه اخستی... بنايي؛ اختر را روان وو، نو ځکه هر يوه هڅه کوله، چې ژر تر ژره د اختر شيان پوره کړي. د ځنګ دکاندار نقيب الله هم نن د شېرخان پوښتني ته راغلی... ماپښين قضا د شېرخان ملګری داود سره د درې نورو ملګرو را و رسېدل. هغو غټ لېنډ کروزر د مارکيټ و مخته و دراوی، شېرخان ورغلی، صلاح او مشوره يې سره وکړه او بيا هر ملګري خپل خپل ورکړی کار په مخه کړی... په دې وخت کي د کالج د پنځو نجونو يوه ډله د سينګار هټۍ ته را ننوتله، چې په دوی کي د يوې له شېرخان سره مخکي هم شناخت وو او غوښتل يې، چې له شېرخان سره د خپلو خوندکيانو پېژندګلوي هم وکړي، خو چې د شېرخان و تازيله ته يې و کتل. نو پښه نيولې سوه، ټولي بهر و درېدلې او له شېرخان سره يې د خبرو لاره جوړوله. خو شېرخان او ملګرو يې د پکنک سامانونه راوړل او په موټر کي يې اېښوول، په دوی کي يو ځوان په ګاډۍ کي ناست او په پرله پسې ډول يې نجونو ته په ځير ځير کتل، لاکن د نجونو تر سترګو نيهام وو...
پای چې د شېرخان او ملګرو کار او مجلس اوږد سو او له دوی سره د خبرو کولو موقع نه وه، نو په نجونو کي يوې خپلي خوندکۍ ته و ويل:
اړې کلثوم! دا هلکان نه دي...
کوم هلکان...؟
دا چې سره ولاړ دي يا نور چې هر څوک وي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو! نو څه خبره ده...؟

دوی چې په خپلو کې سره و درېږي. نو څه سره وايي...؟

یووو اړې! ته په دې لا نه يې خبره...؟

نه: والله که په خبره یم.

ته خو ډېره نادانه يې.

هر څه چې یم. خو ته يې را و ښايه.

اړې! دوی هغه مجلس سره کوي. چې موږ نجوني يې هم په خپل اپس کې سره کوو...

رښتیا...؟

هو: والله چې..

وی خدایه! دا هلکوان بیا څه رنګه بې شرمه دي..

....

په لاره کې داود چې د ښار د یوه ډېر لوی تاجر زوی وو. د خپلو ملګرو تعارف له شېرخان سره وکړی. چې په دوی کې یو د صحت محکمې د سېکرټري زوی وو. بل د پولیس د ایس ایس پي ورور او دریم د خوراک د څانګې د صوبایي وزیر وراره وو... دا سرکاري لېنډ کروزر هم د وزیر وراره را روان کړی وو...

څلورو واړو ځوانانو ځان و شېرخان ته نژدې نژدې کاوی او د خپلې دوستۍ باور يې په وار وار ورکاوی... د اوړک په یوه ښه باغ کې د ویالې پر غاړه دوی لږ ګوښه کښېنستلو. هر یوه مجلس ته خوله جوړوله، لاکن د اظهار جرات په چا کې نه وو، کله سپورټس، کله سیاست، کله تجارت او کله د ښار د ژوند په هکله دوی سره و ګاییدل، خو د شهرو او رویو څخه يې دا معلومېدله، چې د دوی هدف بل څه دی، خو د اظهار لاره يې نه سوای موندلای... دوی چې به کله هم خبره سره را نژدې کړه، نو شېرخان به مجلس بلې خوا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړاوی... څه ساعت وروسته د پولیس د ایس ایس پي ورور چې د ترخو اوبو په سحر کې را ګېر سو او خمار یې له یوه یوه اندام څخه را خوټکېدی، نو راغلی او شېرخان ته مخامخ کښېنستی، په ډاګه یې ورته و ویل، چې ستا د شناخت نو و موږ ته څه ګټه را رسېږي. داسي د شاپېریانو اتڼ درباندي جوړ وي، موږ هم په دغه شله کي درسره ګډ کړه..

شېرخان هک پک کښېنستی او ورته و یې ویل:

څه مطلب...؟

مطلب صفا دی، ستا نو څه حیثیت دی، چې له موږه سره ناسته ولاړه وکړې. موږ ټوله د غټو خاندانو څخه یو، هر یو په تا باندي خرڅه کوي، لاکن ته کنجوس زموږ خیال نه ساتې...

څه رنګه خیال...؟

د سېکرټري زوی را مخته سو او ورته و یې ویل:

په اصل کي موږ ټوله ځوانان یو، خبره پټه نه ده په کار، تا لره هر وخت نجوني راځي، یوه ډله راضي کړه، چې له موږ سره پکنک ته کله راسي...

پکنک او نجوني...؟

ولې؛ نجوني نو پکنک نه جوړوي...

جوړوي یې، خو هغوی د خپل خاندان یا د خپلو کلاس فېلوز نجونو سره.

که له موږ سره یې جوړ کړي، نو څه بده خبره ده...؟

زموږ معاشره دوی ته اجازه نه ورکوي، چې هغه دي له هلکوانو سره ګډه مېله وکړي..

زه به په ایم پي اې هاسټل کي جلا کمرې ورته و نیسم، د صوبايي وزیر وراره غاړي تازه کړلې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو؛ په خدای... ګروپ سیکس بیا بل خوند کوي، خماري ځوان په بې باکه توګه و ویل...
داود خانه! ستا دوستان لېوني دي، که زه غلط یم..
شېرخان په رپېدلو شونډانو و ویل...
ګوره شېرخانه! موږ ماشومان نه یو، موږ په هر څه پوهېږو... ته ښکلی ځوان یې او پخپله خو په دوی باندي موړ یې... موږ وایو، چي کله خواپیټه سې، نو بیا پر موږ هم ږغ کوه...

....

تر ماخستنه پوري د شېرخان په مغزو کي د ګروپ سیکس خبره پرله اووښتله را اووښتله... ښایي؛ دی له دې توري سره نابلده وو، ځکه یې ماخستن په موبایل کي په دې اړه پلټنه وکړه، آخر کار یې و مخته څو وېب پاڼې راغلې، چي دغه تماشه پکښې روانه وه. لومړی سر شېرخان هم ځوان وو او دا تماشې یې په خوند خوند و کتلې، د انګرېزانو سره او سپین لڅ بدنونه... د هغو د ځوانانو او پېغلو هوس، لېونتوب، چیغې، زوروونه، نذرانې او تماشې خو شېخان هم له شېخۍ و باسي، خو شېرخان ډېر ژر دا وېب پاڼې د خپلي ناروغۍ د بیرته را پورته کیدلو له وهمه بندي کړې. دویم ده ته دا تماشې په دې هم بدي و ایسېدلې، چي په دې کي د انسانیت توهین ډېر وو، حیوانیت پر غالب وو، خو دی ښایي؛ ځوان وو او د دې تماشو د ګټو او تاوان معلومولو په لټه سو، د ده ذهن تر ډېره پوري دې منلو ته تیار نه وو، چي زموږ ټولنه دي دا ډول تماشې و زغمي، ځکه د دې ټولني آداب لا دومره ټیټ هم نه دي، چي...

2021.01.20 21:57

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان چي به هر وخت په یوه لانجه یا کشاله کي را ګیر سو، نو د ده د زړه درمان او سوچه دوست واجد ته به یې حال ورکړی او د ده رایه به یې و پوښتله...
واجد پر مخ ګرځېدلی ځوان، سکالر او د پوهنتون لوستونکی وو، پر هره خبره به یې سوچ کاوی، نن چي شېرخان د دې لانجې په اړه پوښتنه ورڅخه وکړه، نو ده ژر د سعودي عرب هغه ویډیو ور واټس اپ کړه، چي په هغه کي اووه ځوانان یوه پېغله نجلۍ په ګډه رېپ کوي او تر هغه وروسته یې قتل کوي او سعودي سرکار و دې اووه سره مجرمانو ته د سر پرېکېدو سزا ورکړې وي. دا اووه سره ځوانان په یوه خلاص میدان کي له یوې پنجرې څخه را و باسي، دواړه لاسونه یې د شا له خوا ورتړلي وي، ژړ کالي یې ور اغوستي وي، پر ګوډو یې کښېنوي، سر یې مخ ته لږ را کش کړي او د ښي لاس و خواته یې یو جلاد بېخي تېره او اوږده توره په لاس ولاړ وي، هر ځوان د مغزي له خوا په دومره زور په توره و وهي، چي په یوه او لومړي وار یې سر له تنه جلا و غورځي، د وینو فوارې روانېږي او دا هر ځوان بوخ کوني را واوړي او د مرګ شومه سي...
شېرخان درې مرګونه په مات زړه و کتل، د څلورم ښکلي ځوان و څهره ته چي یې و کتل، چي له وهمه یخي خولې پر را رواني وې او په روڼو سترګو یې د خپل مرګ اسباب لیدل، چي کله یې سر په ډېر زور لېري و غورځېدی او سترګي یې خلاصي پاته سوې، نو د وینو له فوارو سره د شېرخان تر خوله سوې چیغه و وتله، چي د خدای پار دی، دا څنګه انسانیت دی...
د شېرخان مور یو دم له خوبه را و غورځېدله او شېرخان یې په خپله غېږ کي ټینګ و نیوی، چي له وهمه یې ټول بدن په کپ اخته وو.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل بارانه! ته کله کله دکان له راځه، ساعت به مي در سره تېر وي، مخنۍ کيسې چي واورم، نو زړه مي باغ باغ سي...
نقيب جانه! موږ خو د خدای لغړيان یو، بیا به را څخه تنګ سې، ستا دا دومره غټ دوکان دی، ته خو به یو منټ هم و مجلس ته خلاص نه یې.
نه، نه؛ برخي ازلي دي، نه په زور نه په زاري دي... منم؛ دکان ډېر غټ دی او د ضرورت هر ایتم مو هم ور پوره کړی دی، لاکن دومره ګټه نه کوي...
ولي؟ د مارکېټ حالت ته چي ګورم، نو دومره رش خو بل یو ځای نه وي.
دغه خو د حیرانۍ خبره ده...
نقيب جانه! ګوره؛ ستا مخامخ دکان ته مي له ډېره وخته سودا بنده ده، چي څنګه یوه ډله را ووځي، بله ور ننوځي...
هو؛ د دې مالک ډېر بړوه شوک دی، یو چوکره یې ساتلی دی، هغه لره دا ټول مخلوق ور روان دی...
نو ته ولي داسي شوک نه ساتې...؟
دې دله لره ورسم، خو دومره مغروره دی، چي پر پوزه مچ لا نه پرېږدي...
زما په خیال هغه هم پېژندلی یې...
ګل باران له خندا شین سو او ورته و یې ویل:
کنبېنه زویه! پخوانۍ خبري مه را یادوه، کنې ټول حال دي بیا و خلکو ته وایم.
په ما کي دي نو څه پرې ایښي وو، ستا د پیسو زور وو، که زه بدنامه کېږم، نو ته خو به هم راسره بدنامه کېږې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبري پرېږده، دا راته و وایه، چي واده دي کړی دی او که یه؟
هو شکر دی، څلور بچیان لرم...
ګوزاره دي ښه ده...؟
ډېره ښه ده، خپل ټرک چلوم، پنجاب لره مالونه وړم...
اوربدلي مي دي، چي په پنجاب کي دا غټه دنده ښځي ډېره ده.
هو شکر دی؛ الحمد لله.
تاسو هم پکښې اباد یاست...؟
سبحان الله، خوله و نه خورې..
نو چېري وي؟
هر ځای چي ګاډی و دروو، هلته لکه مچمچۍ په خپله پر را ټولي سي...
نو نیول خو به یې ګران کار نه وي..؟
نه وي، دلته اشاره، هلته کفاره او...
څه وایې.. څو قیمت غواړي؟
بس دوه درې سوه روپۍ...
دومره ارزانه...
نو څه کوې، د چین شاپېری خو نه دي...
نو ښکله وي...؟
د سنده تر لچیانو لږ خوندوري..
نو ما هم کله کله درسره بیایه..
ولي؛ دلته د سنده په لچیانو نه یې موړ سوی..؟
نه؛ هغه اوس خوند نه راکوي..
ولي؟
یو خو مي واده کړی دی او بل...
بل څه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل نو دا چي په دې لچیانو کي اوس د اېډز، تور ژړي او نوري ډېري ناروغۍ ګډې دي، ځکه مي زړه نه ور ته غواړي...

نقیب جانه! خپل واده لرې، نو نوري څه کوې؟

بس یوه توره کیخه یې راته کنبینولې ده، والله که مي باړ په ماتېږي.

ګل بارانه زویه! تا خو هم واده کړی دی، نو ته ولي دا کار کوې؟

موږ خو په شپو شپو مسافر یو، سړی چي وږی وي، خروړی سي او خروړی بیا هر ځای خولې اچوي...

نقیب الله چي د شېرخان د دکان سینګار هټۍ ته مخامخ یې دکان وو، پنځه دېرش کلن، کوشنی قد، راوتلی نس، کوشنۍ بړیره. لږ ختلی سر په ډېر مشکل به یې له چا سره دوې خبري کولې، خو د مطلب لپاره به په هر چا پسې کېدی. لاکن حلیه او انداز یې په لومړي سر کي هر چا محسوساوی، چي د خپل مطلب لپاره لګیا دی... لاکن چي کله به یې د خپل سکول کلاس فېلو ګل باران و لیدی، نو دواړه به په مجلس کي دومره ډوب سو، چي بیا به یې د بل شي پروا نه کوله. دا وخت ګل باران له نقیب الله څخه وروستی پوښتنه دا وکړه، چي:

دا هلک که چوکره دی، نو بیا خو یې په پیسو خطا ایستل ګران کار نه دی او ته خو په دې کار کي ډېر مهارت هم لرې، نو بیا دي ولي وار خطا دی.

همدغه خو مصیبت دی ګل بارانه! دی په هیڅ شي پر لار نه راځي.

....

د شېرخان مور ډېره په عذاب وه، ساه یې لنډه لنډه کېدله، شېرخان د اېدهي امبولانس را و غوښتی، سول هسپتال ته یې و رسوله. په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اېمرجنسي کې یې تر اکسیجن او نېبولایزر لګولو وروسته مېډیکل وارډ ته شفټ کړله، ډاکټران پر را کوړه سو، تر پوښتلو او کتلو وروسته یې د ټېسټونو او ایکسرې امر ورته وکړی، مور یې تر اوسه لنډه لنډه ساه وهله، اکسیجن پرله پسې ور روان وو، پر تندي یې خولې را رواني وې، خوله یې وچه کلکه وه، په ناستې ناسته وه، ټوله شپه یې هم دغسې تېره کړې وه، نرسي سیرینج راوړی، چې وینه یې واستوي. شېرخان ته یې و ویل، چې لاس یې راته و نیسه. شېرخان د مور لستوڼی ور پورته کړی او رګونه یې ور بند کړل. د نرسې چې کله د شېرخان لاس ته پام سو، نو بالا یې په ځیر ور وکتل او پوښتني یې پیل کړې، چې دا ستا څه ده؟ ستا نوم څه دی؟ کور مو چېري دی؟ له کومه راهیسي ناجوړه ده؟ ته څه کار کوې...؟

شېرخان ته دا دومره پوښتنو خوند ور نه کړی، ولي مور یې په عذاب وه، خو نرسي ته د ده لاس خوند ورکړ، ګوتي یې ټینګې ور نیولي وې، بیا به یې ورته و ویل، دلته لاس کښېږده، آخر یې خپل لاس د ده له لاس سره نژدې کړ او دغه نژدېکت دومره اوږد سو، چې د مور له لاسه څخه یې تر ضرورت زیاته وینه را توی سوه...

شېرخان چې په ډېر مشکل سره په خښم کېدی، یو دم یې خپل لاس را پورته کړی او د مور وینه یې بنده کړه. نرسي ته غصه سو... نرسي په ځواب کې ورته و ویل، چې تا لاس کوږ راته نیولی وو..

....

....

شېرخان تر ښه ساعت وروسته له معایناتو سره وارډ ته را و رسیدی، پر کاونټر یې ډاکټر ته معاینات ور ښکاره کړل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر ورته و ویل، چې د سالنډۍ (Asthama) معمولي حمله وربانديې سوې ده، اوس يې طبيعت ښه دی، چې دا ډرپ ختم سي، نو کور ته يې بوځه. زه پرچۍ درليکم، دواياني به ور واخلې...

شېرخان د مور لوري ته راغلی، چې اوس ډېره ښه سوې وه، لږ ساعت وروسته نرسه راغله، د دوايانو پرچۍ يې راوړله او په ډېر تپاک سره يې شېرخان ته ور و ښووله. شېرخان چې د مور په مينه کي له آره ډوب وو او پرچۍ ته يې په ډېر ځير ځير کتلو، ځکه يې و نرسي ته خاص پام نه وو، خو د مور سترګي يې د نرسي په حرکاتو کي ښخي وې، چې يو وار به يې لاسونه د شېرخان له لاسونو سره و مښلول، بيا به يې ځان ور نژدې کړ او بيا به يې سترګي پکښې ښخي کړې. هغه يې کوله، چې له خبري خبره جوړه سي او مجلس اوږد سي... څو واره د نورو ناروغانو خپلوان ورته راغلل، چې ډرپ ختم سو، دغه دی ستن مي راوړله؛ دا ور ولګوه، ناروغه مي باکې وهي، خو دې بل هيڅ چا ته هم پام او توجه نه کوله، اوس خو يې شېرخان ته دا هم و ويل، چې هر کله دي مور ناروغه سي، سيخ يې زموږ وارډ لره راوله، که زه چېري نه وم، زما د موبايل نمبر واخله او ماته فون را کوه، زه به ژر تر ژره ځان را و رسوم... اوهو؛ ښه وايي، زه مانښام فون درته کوم، چې د مور حال دي معلوم کړم...

شېرخان يوې خوا ته د دې مينه ناکه رويه ليدله او بلي خوا ته يې د دې له حسرته ډکي سترګي په زړه کي ښخي سوې او د دې په مدعا پوه سو، خو ده د مور د علاج لپاره هر څه زغمل، ځکه نرسي ته په جار جار ګايېدی... نرسه به نوره هم درېدلې وای، که چېري کنسلټنټ ډاکټر دې ته بږغ نه وای ورکړی.

شېرخان چې له دې وزګار سو، نو راغلی؛ د مور پوښتنه يې وکړه، مور ورته و ويل، چې زه خو ښه يم، خو دا نجلۍ په تا پسې ډېره اټاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، ستا په باب يې دومره پوښتني راڅخه وکړې، چي له ما څخه يې خپله بيماري هېره کړه... لاکن يوه خبره ده، چي زما يې ډېر خدمت وکړی...

موري که وخت راغلی، د دې د خدمت صله به ورکړم...

زويه! دا صله نه غواړي...

چي صله نه غواړي، نو څه غواړي...

دا له ما څخه تا غواړي..؟

زه او غوښتل..؟

هو، هو! دې زړه پر تا بايللی دی او دا دي د ځان کول غواړي...

خو موري! ته...

مور يې په دې خبره لږ په سوچو کي سوه، دواړو يو بل ته سره و کتل او لږ ساعت وروسته يې د مور تر سترګو دوې روڼې اوښکي را توی سوې...

....

ماخستن ناوخته د شېر خان موبايل و ګړنجېدی...

زه سټاف پروين خبره کوم، ستا د مور حالت څنګه دی...؟

ډېر ښه دی، ستاسو له کومک څخه يو جهان مننه...

نه؛ هيڅ خبره نه ده، دا خو زموږ فرض دی.

تاسو دي خدای هر وخت د حاجت مندو لپاره ژوندي لري...

امين، ثم آمين...

وايه؛ سټاف پروين، له تا سره څه کومک کولای سم...؟

کومک نه غواړم.

نور څه کولای سم.

بې کومکه هم هر څه کېدلای سي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پوه نه سوم...
پوهېدل وخت غواړي...
څنګه وخت...؟
داسي څو لمحې چي زه او ته يي دواړه يوازي يو ځای سره تيري کړو او...
پروين! زه ټوله ورځ په دوکان کي تېروم او د شپې کور ته راځم...
زما لپاره ته څو لمحې وزګار پېدلای نه سې...؟
نه؛ داسي نه ده، زه ... زه به کوشش وکړم، خو ته ما لږ پوه کړه، چي زه تا ته په څه ښه در تللای سم...
زه ستا د وجود سايه جوړېدل غواړم...
سايه... وجود... زه پوه نه سوم...
اصل کي زه دلته له کوره لېري ژوند کوم، يوازي ژوند د يوې پېغلي لپاره دلته ډېر ګران وي، چي ته زما د ژوند ملګری سې، نو د دواړو ژوند به پر کراره سي...
د دواړو ژوند به پر کراره سي، څه مطلب؟
زه خو ډېر پر کراره ژوند تيروم.
نه شېرخانه! د ځوان ژوند تر هغو نه سي پر کراره کېدلای، چي د ژوند ملګرې و نه لري...
خو ما په دې اړه تر اوسه سوچ هم نه دی کړی...
هو؛ کله کله بې سوچه او بې فکره هم اچانک د ژوند فيصلې د ژوند يادګاري لمحې پاتېدلای سي...
هغه څنګه...؟
هر کله چي يو انسان پخپله يوه فيصله وکړي، نو بيا هغې ته هر رنګه جامې پخپله ور اغوستلای سي...
ستا خبري زما تر سوچ لږ لوړي دي...

2021.01.20 21:58

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته که له ما سره څو لمحې نژدې پاته سې، نو زه به دي د ژوند په راز او خوند باندي پوه کړم.

....

شېرخان تر ډېره په سوچو کي غرق وو، پرېکړه يې نه سواى کولاى، يوې خوا ته د مور ناروغي او بلي خوا ته کومک کوونکې نرسه.. د هغې جذبات، فلسفيانه خبري... د پېغلي وجود، د هغې ناکراره ژوند، له نورو خلکو څخه وېره، د ژوند د ملګري يا خاوند په ملتيا له نورو زلخوړو څخه د ځان او عزت ساتنه، بلي خوا ته د شېرخان کورنى ژوند، ځواني، د ده خپله دنيا، په هغه کي پټ رازونه، ځکه ده نه سواى کولاى، چي زه پخپله يوه پرېکړه څه رنګه پر خپل سر کولاى سم... ځکه يې خپل خواږه دوست واجد ته فون وکړى... واجد به ماخستن مهال په ډېر دقت د چا فون اخستى، چي دا وخت به هغه اکثر د کتابونو په نړۍ کي ډوب د خپل فکري او ذهني خوراک تومنه به يې را ټولوله... لږ ساعت پس يې پخپله شېرخان ته ژنګ را و واهه...

وايه؛ شېرخانه! ورځ دي څنګه تېره سوه، بيا په څه لانجه کي را ګير يې؟

را ګېر نه يم، را ګېر يې کړم...

بيا چا دانه در واچوله...؟

بس واجد جانه! ته پوهېږې، چي له هري خوا دامونه دي...

و وايه؛ دا بيا کوم دام دى، چي په نيمه شپه يې داسي بې کراره کړى يې؟

هغې خو نه يم بې کراره کړى، د هغې فلسفيانه خبرو کړولى يم.

فلسفه او ښځه...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو؛ هغه وايي، که څوک پخپله ټينګه پرېکړه له ځانه سره وکړي، نو بيا هغه په سر رسولای او عملي کولای سي...
دا خو يې اسانه خبره کړې ده..
څنګه اسانه؟ موږ خو هره ورځ له ځانه سره سوچونه وهو، منصوبې جوړوو، غوښتني لرو، خو په ډېر مشکل سره سوا سېر لا نه سي جوړېدلای..
شېرخانه لږ په ځير راته غوږ سه..
شېرخان هم دواړي غځېدلي پښې سره را ټولي کړې، قلم يې را نژدې کړی او کاغذ په لاس د واجد فون ته په توجه کښېنستی...
"دا خبري د مېټا فزکس (Meta Physics) "چي د فلسفې يو شاخ دی" کي سره را غونډې دي، دغه علم دا وايي، چي د انسان په داخل کي دوه شيان په يوه وخت کي وجود لري "نفس او روح" او دواړه هر وخت خپل خپل افعال تر سره کوي او د دې دواړو له لاري مثبت او منفي سوچونه او کارونه هم روان وي، د دې واک له انسانه سره پخپله وي، چي هغه مثبت ته زياته پاملرنه کوي او که منفي ته. د انسان دننه د ده خپل ضمير هر وخت بيدار وي او که دی پخپله د يو شي تحليل وکړي، هغه د ځان او جهان لپاره فايده مند و ګڼې، نو دی يوې پايلي ته رسېږي او د هغه د حاصلولو او عملي کولو لپاره بيا اسباب لټوي. هغه اسباب چي د ده په واک او چاپېريال کي لار ورته جوړېدای سي. که انسان پخپله په خپله فيصله کي واکمن وي، د هغه په خوبيانو او خاميانو خبر وي، نو بيا هغه د نتايجو هيڅ پروا نه ساتي، د هغه شي د حاصلولو لپاره هر څه قربانوي، البت د وخت سوال ډېر مهم دی، که چېري اسباب لاري کوڅې او منډې ترنډې ګړندۍ وي، نو نتيجې هم پر خپل وخت حاصلېدلای سي، په دې اړه د کوټې د ډاکټر شعيب احمد د پي ايچ ډي مقاله

2021.01.20 21:58

(c) ketabton.com: The Digital Library

(When You Believe Then You See It) چې د مېټافزکس مضمون له لارې تر سره سوله؛ هم د ويلو احتياج لري. هغه وايي، چې کله ستا يقين سو، نو بيا ته هغه شی ليدلای سې او هم دا هغه ستا دننه (Inner) يقين او فيصله ده، چې ته يې تر ډېر غور او فکر وروسته د ځان لپاره کولای سې، په دې اړه چې ته دا وخت د کومي لانجې سره مخامخ يې، نو ته سبا راسه، زه به و تاته د ډاکټر مقبول طارق کتاب "ژوري فکري تېروتني" درکړم، په هغه کي ته يو باب جنسي ژوند ولوله، هغه به ستا دا لانجه در هواره کړي.. پاته سوه، ستا دويمه خبره، چې موږ د هري غوښتني مخته حقايقو ته نه ګورو، پر مځکه اوسو، منصوبې د اسمان جوړوو، د غريب زوی خواري نه کوي او تخت د باچا د زوی غواړي. دا له ځان او جهان سره ډرامې دي، حقايق تسليمول د ژوند ښکلا ده."

....

د "ژوري فکري تيروتني" کتاب د يوه باب تر لوستلو وروسته شېرخان د ژوند د بېلا بېلو پړاوونو په اړه په سوچو کي سو، چې کله د ميليونونو ميليونونو کلونو مخته انسان هم د حيوانانو په څېر په لڅ بدن ګرځېدی، کله چې يې د شعور سطحه لږ پخه او لوړه سوه، نو يې خپل جنسي اندامونه (اعضا) پټول پيل کړل، چې دا عمل انسان له حيوانه بېل کړی، کنې جنسي خواهشات او بچې پيدا کول خو حيوانان هم تر سره کوي، حيوانان هم د انسان په څېر دوه کارونه په وړتيا لرونکې توګه کوي، خوراک او سيکس. خوراک د ځان د بقا لپاره او سيکس د نسل د بقا لپاره... له دې پرته د انسان او حيوان توپير د کاينات د مسخر کېدلو په اړه دی، د حيوان مزل بس يوازي خوراک او جنس وي، د ذي روح د بقا لپاره د نر او ښځي دواړو له يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل سره مرسته ډېره مهمه ده، ځکه نسل پيدا کول اسان وي، خو د هغه ساتنه او روزنه مشکلات لري... همدې مشکلاتو په نړۍ کي تر ډېرو تجربو وروسته لاري کوځې پيدا کړې، د ځناورتوب په لکهونو کلونو کي ښځې د ځو ځو مېړونو (مړونو) جنسي تنده ماتوله، که څه هم د ښځې جنسي هوس تر نارينه زيات وي، خو هغه کله هم جنسي پيل پخپله نه کوي، خو داسي حالت ضرور پيدا کوي، چې نارينه دې شي ته مايل او آماده کړي. په انسان او حيوان کي يو ګډ خاصيت دا دی، چې دوی يوازي او که د ډلي په بڼه سيکس کوي، خو دوی اولاد له ښه پلاره غواړي، ولي چې دوی خپل اولاد پياوړی ليدل غواړي. دا پياوړی اولاد د مور او پلار په را روان ژوند کي د دوی د معاشي او معاشرتي او ټولنيز ژوند په ګټه وي.
د کتاب پر يوه مخ شېرخان تر ډېره په سوچونو کي سو، دلته دې خبري دی ډېر حيران کړی، چې د نارينه جنسي تنده خو ژر ماته سي او بيا په زور او زر هم ژر نه را پورته کېږي، لاکن ښځه له جنسي تندي او جذباتو څخه پرته هم جنسي چاري تر سره کولای سي. يعني که يې طبيعت وي او که نه وي؛ څه معنا نه لري، خو د پيسو په خاطر دا هر وخت سيکس ته تيارېږي. د دې څه مجبوري وي، په دې اړه ډاکټر مقبول طارق د ژوند بېلا بېل پړاوونه بيان کړي وو، يعني کرهڼيزه (زراعت) دوره، جاګيردارانه نظام، صنعتي زمانه او تر دې آنده چې تر ننني ماډرن وخته پوري يې هر څه صفا صفا ليکلي وو، چې کله به ښځه باداره وه، د کور کلي او محلت ټوله واکمني به د دې په لاس کي وه، خو بيا دا هم وسو، چې د غلامي، مينځې، مايني، رنډۍ، طوايفي بڼې يې خپلي کړې... هغه وخت هم وو، چې ښځې په ګډه لڅې نڅېدلې او يا به يې ګډه جنسي اړيکي ورسره ساتل کېدلې، بيا د وخت له تېريدلو سره د دوی جنسي

2021.01.20 21:58

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندامونه پڅول پیل سول او تر هغه وروسته د دوی ټول بدن تر دې آنده چې دوی په چادري کې هم تر اوسه پټې دي، خو دلته دا پوښتنه او سوال پورته کېږي، چې لڅ مخ او پټ بدن... جنسي خواهشات را لړزوي او که سړوي...؟ دا خبره تر ډېرو تجرباتو وروسته کېږي، که ښځه په چادري کې وي، نو هوس ورته زيات وي او که ښکاره مخ وي، نو هوس ورته کمېږي. همدغه مشکلات انسان په جنسي بېلاريتوب اخته کوي، خو فلسفيان بيا په دې اړه په يوه خوله دي، چې بايد جنسي ازادي هر چاته وي، خو...

پر دې "خو" توري باندي ډېر تفصيل راغلی وو او آخري فيصله شېرخان داسي ولوستله، چې جنسي آزادي په کار ده، چې د سيکس تر تعليم وروسته ورکول سي. ځوک چې د سيکس په الف او بې هم نه وي خبر، نو هغه به د سيکس په نتايجو باندي څه خبر وي، هسي د دوو درې شېبو تر تسکين وروسته چې کوم مشکلات د بچي د زېږېدو، د مور د مشکلاتو، د هغې د (Pregnancy) او د بچي د پيدا کېدلو له مرحلې څخه نيولې د ده د تعليم، تربيت او معاشي مشکلاتو په اړه که ځوک خبر نه وي، نو هغه به ځوک له بېځايه سيکس کولو څخه را ګرځوي... غربي نړۍ که و خپلو وګړو ته جنسي ازادي ورکړې ده، خو هغه يې هم د عمر په يوه ټاکلې برخه کي ورکوي، دوی ته جنسي تعليم ورکول د مور او پلار او رياست ذمه داري وي، د تعليم ورکولو بغير جنسي بنديزونه څه معنا لري؟ ځکه چې ځوک د جنس په تاوانونو خبر نه وي، هغه به څه رنګه له هغه څخه را و ګرځول سي... د شېرخان پر تندي باندي دې پيراګراف خولې را توی کړې، چې په سوېډن کي د انتهايي اړتيا پر مهال و لور او پلار ته هم اجازه ورکول سوې ده، چې د دواړو په خوښه دوی جنسي اړيکي ساتلای سي او دې شي په دغه هېواد کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جنسي بېلاريتوب شرحه ډېره را ټيټه کړې ده. تر داسي نورو ډېرو مثالونو ورکولو وروسته د کتاب ليکوال د طلاق په اړه هم په ډېر تفصيل ګاېدلی وو، چي طلاق پر ښځه څه اغېز کوي او پر نارينه هم د طلاق اثر کېږي او که نه... او په خصوصيت سره تر طلاق وروسته چي ماشومان د کوم ذهني، جسماني، معاشرتي او معاشي لانجو سره مخامخېږي، هغو د شېرخان زړه ډېر و درداوی، خو دې شي بيا ډېر حيران کړی، چي د واده بغير هم په غربي نړۍ کي په ګډه جنسي ژوند تيرېدلای سي او موده يې هم تر کلونو کلونو پوري رسېږي. که چېري پای سره رضا سول، نو په ګډه او د دواړو په خوښه د واده پرېکړه وکړي، کنې نو داسي هم خوشحاله ژوند سره تېروي.

شېرخان چي ساعت ته و کتل، نو د شپې دوې بجي وې. د ده دماغ دې مضمون دومره ناکراره کړی وو، چي خوب يې ړڼ سو. د خپلي ټولني په اړه سوچو يووړی، چېري چي سيکس هر يو خوښوي، ولي د سيکس په اړه خبره کول يې ګناه ګڼل کېږي. په داسي ټولنه کي به د سيکس تعليم څوک او څه رنګه ورکوي، چي د بل نامحرم سره که په خبرو کولو څوک ښځينه ذات و ليدل سي، نو د توپک شپېلۍ يې يو دم خوله د تل لپاره خاموشه کړي، خو پخپله ټوله ورځ د بل د نامحرمي د عصمت درۍ لپاره په ذهني هلو ځلو ځان ستړي کوي...
د دې سوچ تر څنګ شېرخان ښايي؛ ځوان وو او د غربي نړۍ د بې واده تعلقاتو په اړه سوچو يووړی...

....

شېرخان به کله کله د هري ورځي له کاروبار څخه په دې تنګ سو، چي يو ډول سوداوي او خبري به وې، يو ډول غوښتني او ماحول به وو، د ده زړه به غوښتی، چي ووځي او وګرځي، دنيا و ګوري او د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسکین حاصل کړي، خو مجبوري هم بده بلا وي او معاشي مجبوري خو سړی د بل غلام کړي، نن یې هم دغه ډول موډ وو، که څه هم چا د ده پر څهره داسي تاثر نه لیدی، له هر چا سره خندا، مرسته، په خبرو او ښه خوی د هغو زړه ګټل، خو په درون (دننه) کي نن ناکراره وو او زړه یې غوښتی، چي له دې ماحول څخه ځان لږ. لېري کړي، دا وو، چي ماپښین مهال د خپل سکول یو هم صنفي عبدالقادر د خریدارۍ لپاره د سینګار هټۍ ته راغلی، شېرخان د ده په راتګ دومره خوشحاله سو، چي هغه ګړی یې هر څه پرېښوول او د ځنګ کوشنۍ خوني ته یې بوتلی، دلته یې په برقي تهرماس کي شنې چای وایښولې او د سکول د وخت په یادونو او کیسو سر سولو. عبدالقادر ښه کوه پېما دی، یو وخت یې شېرخان هم له ځانه سره غره ته بیولی وو، شېرخان نن بیا هغه وخت ور په یاد کړی، عبدالقادر هم پر شېرخان باندي ټینګار وکړی، چي په دې اتوار به ته له موږه سره څلور (چار)غاښي غره ته خېژې، چي شېرخان هم په ست خوشحاله سو، ځکه هغه هم له دې ماحول څخه تنګ او ستړی سوی وو، د سکون او اطمینان دنیا یې لټوله...

....

د اتوار په سهار تر لمانځه وروسته عبدالقادر، شېرخان او شېر. نور ملګري د شالدرې په ماجت میدان کي سره یو ځای سول، هر یوه د پکنک سامان را اخستی وو، ټولو سامانونه سره تقسیم کړل، هر یوه خپله غوټه په بېګ کي واچوله او خپل خپل بېګ یې په شا کړی. شېرخان په دوی کي نوی وو، ځکه یې ده ته کوشنۍ غوټه ور په شا کړه، خو ده له ځانه سره دوه بوتله اوبه اضافه را اخستي وې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پټ لمر د سهار وختي چوپتیا د مرغانو خوږو اوازونو ماتوله، نرۍ شمال تسکین رسوونکي ماحول هر چا او هر زړه ته تسکین رساوی، له همدې ځایه چې د غره په راغه کي د کوټي ډېره زړه او خوره ابادي وه... دوی د مهردار غره له لمنې څخه خپل تګ پیل کړی. له زینو باغ څخه د ګلانو را پورته کېدونکي خوږه بوی او د نیالګیو د شنو او زرغونو پاڼو دید د دوی ذهنونه نور هم ښاد او تابانه کړل.
شېرخان د سوچ نړۍ ته ځان وسپاری، چې انسان خو د خوشحالۍ او اطمینان لپاره هلې ځلې کوي، دا خوشحالي خو په فطرت او د فطرت په اجزاوو کي پرته او پټه ده. چې د یوه ساعت سکون یې د نړۍ په هیڅ شي کي هم نه وي... د دې لپاره نه د منډې ضرورت وي او نه د معاش... دی په دې سوچو کي ډوب تللی وو، چې عبدالقادر بیا د نبو تر کوډۍ ځان رسولی وو او هلته شېرخان ته ایسار سو، چې له را رسیدلو سره سم یې و شېرخان ته و ویل. څه سوچونه وهې، راځه؛ د عمل دنیا و ګوره، د فطرت اداګاني و ګوره. شېرخان چې د کوټي ښار ته ور وکتل، نو له څلورو خواوو څخه غرونو په غېږ کي داسي نیولی وو، لکه پیاله داسي ښکارېدی...
د کوټي ښار دومره غټ، پلن سوی او خور سوی وو، چې له سرې غوړګۍ څخه نیولې تر هزارګنجي او لوېدیځ (مشرقي) بای پاسه پوري او دلته له شالدرې څخه نیولې تر بروري او چلتن غره پوري خالي ځای نه ښکاره کېدی، د درختو شرحه د لوړو ودانیو (پلازو) په پرتله را ټیټه سوې وه، پخوانۍ اووه سېنماوي اوس له نظرونو نیهامي وې، ځکه چې پخوا به د ښار هر ځای دې ځای ته راغلو خلکو نښاني کولای سوای او د هري سېنما د بام چادران به له لېري ځایه برېښېدل، خو بیا هم د مېري غونډۍ، د مالي باغ جګې وني، د کواري روډ شراب خانه او د بروري ابادي هغه ډول معلومداره وې...

2021.01.20 21:59

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی چې و مخ ته و کتل، نو د دوی نور ملګري بیا د مهردار غره د سر کمرې ته رسیدلي وو، دواړو ګامونه ګړندي کړل او ځانونه یې د غره سر ته و رسول، د غره شاتنۍ ابادي هم د غره تر سره پوري را رسېدلې وه. له دې ځایه د چاونۍ پراخ میدانونه، سټاف کالج، چلتن مارکېټ، کوټه کلب، د هني اوړک پراخه ناوه او د مري اباد غرونه او راغونه ښکاره کېدل او د یادو سوو سیمو په هوارو مځکو کرل سوو غنمو او نورو کروندو د ژوند د ښکلا نخښې شیندلې...

ملګري یې د جي پي پر لوړه (چړهایي) باندي کرار کرار روان وو، کوټه اوس هغه کوټه نه وه پاته، د هسکو غرونو په منځ کي د بې ترتیبو ودانیو، کږو وږو واټونو، بې آب او ګیاه میدانونو او د سپیرو بې ډوله پلازو یو خور وور سمندر وو...

اوف خدایه! دا ښار څومره ژر ژر ځله خورېږي، یوازي په یو څو کلونو کي یې دومره خورېدل... دا لړۍ که همداسي دوامداره وه، نو بیا خو به ډېر ژر د دې ځای د اوسېدونکو ژوند له نورو کړاوونو سره هم مخامخ سي. دوی دواړه چي دې پېچومي ته و رسېدل، نو شېرخان هم د اوبو بوتل پر غاړه پورته کړی، ساه یې لنډه لنډه کېدله... عبدالقادر ورته و ویل، چي دا چړهایي له سړي څخه د ټولي هفتې غمونه او فکرونه هېر کړي، که هر څوک دا چړهایي په مېړانه تر سره کړي، نو هغه څوک بیا د ژوند هره چاره تر سره رسولای سي، له همدې ځایه چي موږ ورو ورو د انسانانو له ابادۍ څخه نیهام سو، نو د سکون نړۍ نوره هم ودانه سي، هغه سکون چي انسان ته نه په دولت رسېږي او نه په کومه کرسۍ او چوکۍ... د ښار له شور ماشور او اخ و ډب څخه را لېري و زړونو او فکرونو ته د څه مودې لپاره سکون او خوشحالي محسوسه سي.

د چړهایي په سر کي د دوی ملګري ورته انتظار وو او دلته دوی لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساه واچوله. اوس کرار کرار مخ ته روان سول، تر جهنډو او پوځي غونډۍ تېرېدلو وروسته له کوترخانو سره عبدالقادر و شېرخان ته و ويل، چي د هغې بلي پلا د راتګ په وار به دلته ستا په ياد وي؛ ګڼ شمېر کوتري وې، خو د انسانانو د لالچ او بې غورۍ له کبله اوس له دې ځايه کډه سوي دي... دوی چي څومره مخته تلل، خاموشۍ ورته هغومره په ژورتيا سره هر کلی وايه، کرار کرار د کوټي د ښار نخښبي او ماڼۍ هم له سترګو نيهامېدلې، د حيدر دره چي څنګه تېره سوه، نو په سرو کي ختل بيا يو څه نا څه زور او دقت غوښتی.. شېرخان چي و نورو ملګرو ته و کتل، هغوی بوک (په غره کي د اوښ بوک ته سوی ځای) ته ځانونه رسولي وو، نو دوی هم ګامونه چټک کړل او ټول په يوه وخت تر تمبو پوري و رسېدل. تمبې د دويم غره پر سر ولاړي دي او له دې ځايه څخه د کوټي ښار نظارې او ننداري تر کچلاغ، لکپاس او کولپوره پوري په ښه توګه کېدلای سي، خو د خواره ګرځ له کبله هر څه صفا نه معلومېدل، ولي د دې غره له سره د کوټي خړ پړ ښار هغه ښه نه درلوده، چي پخوا به غوړېدلې ښکارېدله. اوس يې پر څېره باندي د خړو ګرځونو او دودونو تورو لوګيو وزر خواره کړي وو، هر څه مبهم او تر دودونو لاندي ښکاره کېدل، تر دې آنده چي د ونو ښاخونه هم په لوګيو تور ښکارېدل...

دلته دوی په ساه اچولو سره د سهار ناری هم وکړی او د ستړيا تر هوسا کېدلو وروسته په ملتيا سره د راوړو کېکونو او چای خوړلو خوند...

د مورچو او عثمان کلا له لارو څخه غره ته راختونکي (کوه پيما) هم پر دغه ځای سره يو ځای کېږي او پر مخ باندي دا لاره صديق اوطاق ته رسېږي، پر دې ځای له دوی څخه د ټين ټاون يو ځوان مخ ته تېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو دا ځوان د پوځي ټرېننګ لپاره په هر اتوار د څلور غاښي پر لار سپین کارېز ته اوړي او له هغه ځایه څخه بیا په وېګن کي کور ته راځي، پرله پسې اته یا لس ګهنټې په غرونو کي مزل انسان خومره قوي کوي، د دې اندازه هر چا د دې ځوان له تګ څخه کولای سوه، چي په غوږو کي یې هیډ فون لګولی وو او موسیقي یې اورېدله، د نړۍ په هیڅ یو شي کي یې هم ری نه واهه او د خپل هدف لوري ته په لوړ استقامت روان وو.

....

غرمه ناوخته دوی د دریم او څلورم غره د مابین و میداني ته را و رسېدل، دا پراخ میدان دومره خوندور او پر سکون دی، چي که هر څومره قیمت ورباندي و لګېږي، نو خلک به یې په لیدلو سره ادا کوي او ځانونه به ور رسوي. دلته شېرخان د ډېري ستړیا له کبله پټو هوار کړی او اوږد اوږد پر و غځېدی، نظر یې شا او خوا او دلي دوري و غړاوی، مخامخ د چارغاښي څلورم جګ غر لکه د بامیان.. شاته د دریم غره غونډۍ او دوی پخپله دا وخت دومره لوړ راختلي وو، چي بس یو آسمان، وریځي، هوا او دا غرونه وو، د دوی په چپه بل هیڅوک نه معلومېدل. دلته ملګرو له یو بل سره ګپي او مسخري پیل کړې، خنداوي وې او سوکه سوکه موسیقي هم ږغېدله... دوی د لرګیو خوږ بوی هم په فضا کي خوشګوار بدلون راووست. ناستو ملګرو پر بېلا بېلو موضوعاتو خبري کولې، کله د کرکټ، فټ بال، د هغو لوبغاړو د ژوند، د باډي بلډنګ، د خپل بدن او خوراک، د خپل کور د وګړو د ښو اعمالو او سبقونو په اړه... خو شېرخان دا خبري ځوراوي، چي دوی هره موضوع څېړي، خو د کاروبار، پیسو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیکس په اړه یو هم خبره نه کوي او نه یو داسي عمل کوي، نه تنده
او هوس لري، چي د دوی د کرېدلي ژوند خرګندونه او عکاسي
وکړي. هر یو په سکون او خوشحاله دی. عبدالقادر "چي دوه کاله
یې په اروپا کي په یو پوهنتون کي لوړي زدکړي تر سره کړي وې"
غوښه په کړايي کي واچوله. یو ملګری یې ورته کښېناوی او پخپله
راغلی، له شېرخان سره په مجلس سر سو. ورته و یې ویل. چي څه
سوچونو اخستی یې...؟
دومره سکون او خوشحالي مي په دا تېر پنځه کاله هم نه ده
لیدلې...
چي اوسې؛ په خوی به د هغو سې..
هو؛ قادره ستاسو دې ملګرو ته چي ګورم او د دوی ... نو ځان ډېر
ګناهکار راته ښکاره سي...
هغه څنګه؟
د هر یوه چست بدن، سپېڅلي خیالونه. پاک ژوند او راڼه ذهنونه.
آخر د دې راز څه دی...؟
شېرخانه! ته ښه خبر یې، چي د نن سبا ځوانان په کوم ماحول کي
اوسي؛ هلته له بدو کارونو څخه د ځان ساتل ډېر ګران وي...
هو؛ زه هم دا خبره کوم...
نو د دې لپاره لازمه ده، چي هر ځوان په داسي یو مثبت کار بوخت
وي، چي نورو بېځایه او بدو کارونو ته یې پام نه ور اوړي..
هو؛ قادر جانه، که د انسان ژوند په خپل لاس کي وي، خو ټیک ده،
دلته خو ځواني او حسن د شریف خلکو لپاره پېغور سي...
نه؛ شېرخانه! موږ لا تر اوسه پوري د ټولني اقدار له لاسه نه دي
ورکړي.. منم چي ډېر ځوانان او پېغلي به بې لاري وي، خو که څوک
د خپل ژوند یو مرام اومقصد و لري، هغه له دې لارو ځان ساتلای

2021.01.20 22:00

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي...
شېرخانه! د ځوانۍ حفاظت که هر څوک وکړی؛ هغه به ټول عمر پرسکونه پاتېږي.
هغه څنګه..؟
ګوره؛ په نس او نفس کي دغه يو فرق دی، چي نس بس لري او تر دري څلورو ډوډۍ خوړلو وروسته موړ سي، خو نفس بس نه لري، په يوه پسې بله، په بله پسې بله... نو يو شی چي بس نه لري، په هغه پسې انسان ولي خپل ژوند بربادوي او له دې سره تړلي تاوانونه لا سپوا دي...
کوم تاوانونه..؟ عبدالقادره!
ولي د وخت او پيسو ضياع، بې سکونه ورځ، له ټولني څخه جلا ژوند، ګناه او بيا د نن سبا د اېډز، تور ژړي او نوري بدي بلاوي...
قادرجانه! ته رښتيا وايې، دا نن چي زه دلته څومره سکون احساسوم، ماته د يوې مياشتي تر ګټه هم ډېره خوشحالي لري، خو؛ آخر انسان له خپل ماحول څخه څنګه را ووځي...؟
شېرخانه! واقعي ګرانه خبره ده، نن سبا چي په منفي توګه د نيټ کاروني کومه وبا را الوتې ده، دا زموږ د ځوانانو او پېغلو سکون او ژوند لوټ کړی دی. مغربي نړۍ لره هر څه پر خپل وار او قسط وار راغلو، ځکه هغوی و هر څه ته په ذهني، مالي او جسماني توګه تيار وو او دا ټول شيان د هغوی په ټولنه کي شتون لري، ځکه يې خلک ورسره بلد او اشنا وو، چي د ټولني له اړتياوو سره سم يې دا شيان نيټ ته پورته کړل... زموږ بدبختي دا ده، چي د ګلوبل ويليج په دې منډه کي موږ د بل کلتور، اقدارو او معاش ته اړ سولو، خو د هغو او زموږ په ټولنه کي د پېړيو پېړيو توپير پروت دی، هم په ذهني ډول او هم په حقيقي توګه... موږ خو تر اوسه پوري د نيټ په ښه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناوړه یا مثبت او منفي توګه د کارولو لارې نه دي موندلي...
هغه ځنګه...؟

د مثال په ډول هلته سکرټ په عادي توګه اغوستل کېږي. خو دلته د ښځې ورون څه چې لېنګې لیدل یې هم ګناه ګڼله کېږي.. ګناه خو پر خپل ځای ده، که یې څوک داسې و ویني. نو کېدای سي: په سپینه ورځ حمله هم ور باندې وسي. همداسې نور څه مو د ځوانانو او پېغلو زړونه را لړزوي. هغوی چې زموږ و ذهني کچه ته و کتل. نو هغه ټول شیان یې پر نیټ را پورته کړل. چې په دنیا کې د جنسي موادو تر ټولو زیاتې ویب پاڼې په پاکستان کې کتل کېږي ..

قادره! دا خو منم او تر څه حده پورې په خبر هم یم. خو لاکن...
لاکن څه معنا لري، دوی زموږ د ځوانانو ټول تخلیقي صلاحیتونه په زنګ ولړل... دا د منلو ده، چې جنسي تنده یوه اړتیا او ضرورت ده. خو دلته یې د یوې ذهني ناروغۍ بڼه خپله کړې ده... ته کلیوالو ته ورسه، ښار ته و ګوره، د طلاق شرحه ورځ په ورځ زیاتېږي. د ناجایزه ماشومانو اجسام په کوڅه کوڅه کې موندل کېږي. خو بیا هم موږ په دې ځانونه نه پوهوو، چې انجام به یې څه وي؟

عبدالقادر د جذباتو په بهیر کې ډوب وو، چې ملګرې ور باندې بږغ کړل، چې کړایي پر پخېدلو ده..

له کړایي سره مستې، وریجې، سلاد هر یوه دومره و خوړل، چې حد یې نه وو، نن خو د شېرخان معده د هره جوښه خالي وه، ځکه ده هم په ډک نس خوراک وکړی، دلته ټولو په جماعت د ماپښین لمونځ ادا کړی، بیا یې سامانونه په شا کړو او مخ ته روان سول...

د چارغاښ له میداني څخه باجړي او بیا د د چارغاښي لمن ته و رسېدلو، له دې ځایه یې د سایډ غار، چارغاښ درې، ټاپ او چپه لاس ته تر ولاړې درختې پورې را و رسېدلو او بیا یې د چارغاښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی، دویم، دریم او څلورم غاښې تر پښو وکښې... دلته یې شاو خوا و کتل، نو د کوټې ښار، ډګاری، ګړنګ، سپین کاریز، اوړک، زرغون غر، څڅوبی، نوحصار، غبرګ، کچلاغ الغرض چې چېري چېري یې د دوربین سترګه اړوله؛ هغه ځایونه ورته ښکاره کېدل... همدلته یې د ماځیګر لمونځ ادا کړی... مېوه یې نوشِ جان کړه... د ځینو ملګرو غوښتنه وه، چې سپین کاریز ته به شپوه سو او له هغه ځایه به په وېګن کي کورونو ته ولاړ سو، خو عبدالقادر د شېرخان په غوښتنه دا پرېکړه وکړه، چې پر راغلي لاره به بیرته کورونو ته ځان رسوو، ځکه شېرخان چې دلته کوم سکون موندلی وو؛ هغه یې و هر قیمت ادا کولو ته چمتو او تیار وو... ستړیا، ځنډ، خو سکون... دا وو، چې د څڅوبي له لاري د چارغاښي لمن ته را کښته سول...

په لاره کي شېرخان له نورو شپږو ملګرو څخه د دوی د ژوند او و غرونو ته د باقاعده تګ راتګ او د ګټو په اړه و پوښتل.. په دې شپږو ملګرو کي یوه ملګري و شېرخان ته و ویل،

چې په دکان کي په ډېره ناسته چاغ سوم، نس او ورنونه مي را و وتل، معدې مي کار نه کاوی، په ډېر مشکله به کار ته ولاړېدلم، یورک اېسډ (Uric Acid) مي زیات سو... دا دریمه میاشت ده، هره ورځ لومړي غره ته او هر اتوار چارغاښي ته راځو، نس ته مي و ګوره، شل کلو وزن مي کم کړی، یورک اېسډ مخ له ختم سو، د معدې جوښ اوس نه لرم، ټوله ورځ داسي تازه او مست یم، لکه تازي...

دویم ملګري و ویل،

چې د باکسنګ لوبه کوم، هره ورځ په سپېشل سکول کي دوه ساعته منډې و وهو، بیا پریکټس کوو، د اتوار د غره راتګ دا ګټه را

(c) ketabton.com: The Digital Library

و رسېدله، چې د صوبې پر کچه باندې د لوبو په سیالیو کې مې دوه واره لومړی پوزیشن اخستی دی، له نشو بېخي خلاص یم او د کالج ژوند په ښه ډول انجوای کوم، نور بس...

دریم ملګری چې ډېر سنجیده وو؛ په څه خواري او ډېر مشکل و خبرو ته رضا سو او څرګنده یې کړه، چې زه پخپله له فطرت سره مینه لرم، د غره خاموشي، له ښاره څخه لېري خواپاکې فضا، د اوبو آبشارونه، د خاورو خوشبو، د غرو بوټي او وني غرض د فطرت هره هره نظاره مي نور نور هڅوي، چې شاعري وکړم... د پېنټنګ سامان چې کله راوړم، نو دلته د فطرت نظارې د قلم او برش په مرسته تخلیق کوم او همدغه زما فن دی. دا و ماته معاشي ګټې هم را رسوي، پر فطرت باندې د مین و نورو مینو ته اړتیا نه پاتېږي او نه زه دومره وخت لرم، چې و بلي خوا ته مي پام واوړي.

څلورم ملګري چې ساه یې لږ شړله؛ و ویل،

چې په نشو باندې اخته وم، ساه مي بندېدله، هیچا له ما سره شناخت نه کاوی او نه یې زړه راسره غوښت. معاشي حالت مو داسې ځای ته و رسېدی، چې د کور شیان مو وړل او خرڅول.. ورور مي په یوه ټرسټ کې داخل کړم، تر علاج وروسته د خدای پاک شکر دی، خپل کاروبار کوم، په فروټ منډۍ کې مي کوټۍ ده. په میاشت کې دومره ګټم، چې د محلې د یوه یا دوو نشه یانو یا غریبانو علاج زما پر غاړه دی، د مسجد د ملا تنخواه ور کوم، د اتوار په ورځ غره ته راتګ مي د ژوند لاره را بدله کړه او ژوند ته مي زړه و غوښت...

پنځم مست ملګری وو، چې شېرخان نژدې ور و رسېدی او د ژوند په اړه یې د نورو ملګرو په څېر پوښتنه ځنې وکړه..

ملګري څرګنده کړه، چې د قام پرست ګوند فعاله ګړی یم، ټوله اوونۍ په سیاسي هلو ځلو کې تېره کړم، د اتوار د ورځې دغه سیل

2021.01.20 22:0

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي زړه او فکر ته دومره توان راکړي، چي بیا پر هر توپان لکه پتنګ ورځم او لویه خبره دا ده، چي د قام د روڼ سباوون لپاره نوي نوي ابډیاز هم ذهن ته راځي.

د شپږم ملګري کیسي شېرخان لړ و لړزاوی، ملګري یې و ویل، چي ټوله ورځ به پر نیټ لګیا وم، د شپې ناوخته پرېوتم، له کالج څخه یې و ایستلم او پر نیټ باندي مي له څو نجونو سره یاري سوه، چي فرمایشونو یې زه دومره ډېواله کړم، چي پورونه مي شروع کړل، آخر یوه ورځ مي مور په ډېر غور راته و کتل، نو زما سترګي ژړي وې... ماښام پلار ډاکټر ته بوتلم، تر ټېسټونو وروسته ښکاره سوه، چي تور ژړی یم... شپږ میاشتي مي علاج وکړی، لاکن وایرس مړ نه سو، بیا شپږ میاشتي علاج جاري وو، د خدای په فضل اوس له هغې ناجوړی خلاص سوم، د نیټ یاریاني مي پرېښوولې، خو کالج را څخه پاته سو، میډیکل رېپ یم، پر وخت کار ته ځم. د اتوار په ورځ د دې ملګرو په مرسته غره ته را شروع سوم، اوس په ذهني، معاشي او جسماني توګه دومره مضبوط یم، چي که شل نجوني هم راته و دروې، یوې ته به هم و نه ګورم، ولي زما فکر بدل سو، مور مي لګیا ده، د کوزدې تیاري کوي، لاکن ما منع کړې ده، چي زه یو وار د خپلو تېرو درې کلونو حساب برابر کړم، وروسته به بیا نوري منصوبې جوړوم...

....

ماخستن ناوخته چي شېرخان کورته را و رسېدی، نو مور ښه د لاندي ښوروا ورته جوړه کړې وه، مور یې هغه وخت ډېره حیرانه سوه، چي شېر خان پوره کاشین خالي کړی او مور یې مجبوره سوه، چي له کټوي څخه نوره ښوروا ورته جوړه کړي. تر شوروا وروسته فرزانې خور خوږه پېرني ورته پخ کړې وه، هغه یې هم نوشِ جان

(c) kelid.com: The Digital Library

کړه. فرزانې ګپه ور باندي وکړه، چي نن ولي دومره خوشحاله او مطمین یې...؟
نن مي حقیقي ژوند له نژدې ولیدی.
زه خو هره ورځ درته وایم، چي دا موبایل خوشمړی پرېږده، هر وخت یې په عذاب کي را ګېر کړی یې..
فرزانې! زه نن پوه سوم، چي د خپلو لېري او پرېدو ته نژدېکت هم دغه تاوان لري، چي سړی له خپلو بېګانه کړي...
موري یې په ښوروالړلي ګوتي و ځټلې او فرزانې ته یې وویل:
دا خوشمړی موبایل نن له ده څخه پاته سوی وو، اوس یې هم مه ورکوه.

موري! هغه ما نن پټ کړی دی، نن به له ورور سره ښې ډېري خبري وکړم. اوهو؛ موري! ته ولي نه ورته وایې، چي ژر تر ژره واده وکړي.. ما په کور کي ماشوم نه دی لیدلی، زه به ورسره ټوله ورځ بازۍ کوم...
واده خو به اول ستا کوو...
نه؛ خپله خو ټوله ورځ ورک یې، د مور خدمت زه کوم، د کور کار کوم، ستا جامې مینځم، ډوډۍ پخوم، دا دومره ډېر کارونه به نو څوک کوي؟
ته چي هر څه بهانې وکړې، نجوني آخر پای د خسر په کور کي ښې ایسي.. د پلار پر کور مېلمنې وي.
نه؛ موري! زه واده نه وکم، اول لالا و کوزده ته راضي کړه، زه به د لالا په کوزده کي ټولي خوندکیاني را و بولم، نکریزي به ور ولګوم، شپه به روڼه کړو، په دویمه ورځ به د ورېنداري کره ورسو، مخ لڅی به ورکړو او زه به ورېنداره ټینګه په غېږ کي و نیسم، لکه خوندکۍ داسي به یې پالم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسي ټول خوبونه خو زه ستا په اړه وینم، خورکۍ، چي خپل کوشنی اخښې و وینم، نوي کالي ور په غاړه کړم، ګړۍ ور په لاس کړم او ښه قیمتي موبایل ورکړم...
مور یې تر لاس مینځلو وروسته یو خرپټ نسوار و خوله ته واچول..
کله چي یې د شېرخان دا جمله واورېدله، نو یو دم یې پر ږغ کړل، زویه! خدای ته وګوره، که به و اخښي ته موبایل ورکوې. ته لا کم یې، چي له موږه ښځه یې لېري کړې یې. اوس اخښی هم له خپلي خوره ښځه لېري کوې.
هو؛ موري! دا موبایل هم عجبه بلا ده، چي زموږ په برخه سوی دی، خو دا تر استعماله پوري فرق لري او دا خبره هم د منلو ده، چي زموږ په ټولنه کي یې استعمال په هغه ډول نه کېږي، چي څه ډول په کار دی...
نو که ستا خوښه وي، زه به ستا موبایل مات کړم...
فرزانې موبایل په هوا کي پورته و نیوی او ورور ته یې اشاره وکړه.
خورکۍ! خو دا زموږ مجبوري هم ده، چي له دې بغیر چاره نسته..
ولي؛ چاره نه لرې، نن دي له سهاره ښځه موبایل کور ته پرې ایښې وو، دا دی؛ سیل دي هم وکړی، صحت دي هم ښه دی، دومره ډوډۍ دي په یوه میاشت په ډک نس نه ده خوړلې، موږ ته دي هم دومره وخت راکړی، پوره مي زړه ډاډه سو او بل دا چي نن څومره پرسکون یې، بس دا یو ارمان مو لا را پوره کړه، چي کورته ورینداره ژر راوله...

....

پر شېرخان ورځ په ورځ د کوزدې لپاره ټینګار زیاتېدی، د کوشنی خور یې هم د پېغلتوب دوران اوږدېدی، مرکې ورته را رواني وې، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور یې دا ارمان وو، چې ښه مرکه ورته راسي، نو باید د لور لاسونه ورسره کړي. ځکه چې د لومړیو شپو ښې مرکې بیا نه راځي.
شېرخان هم د خور په اړه فکرجن وو، نن چې یې د خور له خولې د کوزدې خبرې واورېدلې، نو نور هم په سوچو سو...
د ډول او سورنا ږغ وي، د ځوانانو اتڼونه وي، بهر ټکان وي، په کور کې د خورلڼو دریاوي په لاس کې او شله یې اچولې وي، خورښادي وایي...

چې چیلم؛ چیلم مې د مسرې دی چې چیلم چیلم مې د مسرې دی
د خدایسپین؛ سپین رښتیا به وایو زوم تر ناوې؛ ناوې فېشني دی
پر دېوال؛ دېوال ناسته مینا ده پر دېوال؛ دېوال ناسته مینا ده
زموږ د خېښ په دروازه کې د شېرخان؛ خان ښایسته ورا ده

شېرخان ښه سپین کالي په غاړه کړي وي، تور کوټ، ورېښمینه لونګۍ پر سر، کندهارۍ غاړه، نوې ګړۍ، نوي ګوټونه... د ملګرو په سیوري بهر را و واتی، د ملګرو له خوا ښه سپینه ټو ډې ګاډۍ سینګار سوې وه، شېرخان یې د مخ له خوا کښېنوی، ویډیو فلمونه پر له پسې جوړېدل، د موټرانو اوږد قطار په واده کې روان وو...
ښه دروند خوښی، د شېرخان د خسرګنۍ له خوا ښه دروند ښه راغلی تر سره سو، د کلا ور ټړل، پیسې طلبل، ملا ور ټړل، د خواښې او خوښینانو د لیدلو لپاره د زوم کور ته ور وستل، کلیوال ټوله رسمونه یې په ادا کړل. تر هغه وروسته چې یې غاړه د پیسو له هارونو څخه ور ډکه کړه، نو شېرخان کرار ملګري ته و ویل، چې دا څو هاره خو را څخه ایسته کړه، تنګ کړی یې یم. کله چې را و واتی، نو د دوستانو او خپلوانو له خوا ګډ عکسونه ورسره واخستل سول، بیا یې په غټ اتڼ شېرخان هم ورسره ګډ کړی، ځینو ښوخو ځوانانو یې د کوټ له جېبونو څخه د خواښې په کور کې ورکول

2021.01.20 22:01

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوي ټولي خوږې و ایستلې... په واپسي کې شېرخان د مخ له خوا او شاته یې ناوې او دوې خپښاني ناستې وې. شېرخان ته دا وخت خپل ځان د نړۍ باچا ښکاره کېدی، د کلي ماشومانو ځو ځایه موټر و دراوی او پیسې یې طلب کړې.. کورته له را رسېدلو سره سم د خوشحالۍ ټکانو او خورښادي خو بیا... شېرخان دومره جذباتي کړی، چې تر سترګو یې د خوشحالۍ اوښکې را رواني سوې، د ګوګ مخته یې ناوې درولې وه، د زوم خپلوان یې راټلل او د خپلې ورېنداري پر سر باندې یې پړونان او پر وږو کالي ور اچول... بیا یې شېرخان راوستی، له ناوې سره یې په اوبو او قرآن شریف کې و کتل، خورلڼو پر دواړو باندې ګپې کولې، لاکن شېرخان له خوشحالۍ هر څه زغمل. د ماخستن تر ډوډۍ خوړلو وروسته د ناوې او زوم د آئینه مصحف رسم هم تر سره سو، چې په دې رسم کې خورلڼو او کوشنۍ خور فرزانې د زړه ټول ارمانونه و ایستل، اوس نو ځو د پاخه عمر ښځو زوم او ناوې تر خپلې خوني پورې و رسول. هلته یې ملګرو د زوم کمره دومره ښایسته کړې وه، چې د ژوند ټول خواږه یې پکښې ګډ کړي وو، پلنګ خو یې دومره په زړه پورې او ښایسته کړی وو، چې د هر چا هوا ورته کېدله...

شېرخان د مخ لخې لپاره ښه د سونې سېټ ناوې ته ور کړ، دواړه تر ډېره خاموشه ناست ول، چې وروسته شېرخان خاموشي ماته کړله او په لوی زړه یې ورته و ویل، زه ډېر خوش قسمته یم، چې ستا غوندي ښایسته مېرمن مې په برخه سوې ده، اوس زما او ستا په مخکې د ژوندانه یو اوږد سفرپروت دی، چې دغه مخ په وړاندې سفر به په ښه توګه تر سره کول غواړي... تر دې وروسته دواړو له یو بل سره تر ډېره پورې خوږې خبرې کولې، چې د شپې په نیمایه کې د خونې بلپان مړه سول او لږ ساعت خاموشي وه، چې یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دم پلنګ سره و ښورېدی، چيغې سوې، د شېرخان زړه په دربي سو، خولې پر را رواني سوې، تر خوله يې څګونه را وتل او د موري! موري نارې يې وهلې...
مور چې يې سر را پورته کړی، نو شېرخان سره کېښدی، مور ژر ژر په غوځې کې و نيوی او په پوه سوه، ورته و يې ويل.
زويه! دا خوبونه مه وينه، دغه خوبونو خو زما او ستا ژوند په عذاب کې اچولی دی...

....

شېرخان د سول هسپتال په او يې ډي کې د بشير چپړاسي له خولې خبر سو، چې نن د ده معالج ډاکټر نادر ناست دی. نو زړه يې خوشحاله سو، هغه ځکه چې د تېرو لسو کالو را هيسې ډاکټر نادر د ده په ناروغي او مشکلاتو خبر وو. د ده په غير موجودګي کې نورو ډاکټرانو و شېرخان ته ښه او خاطر خواه ګټه نه سوای رسولای.
شېرخان له ډاکتر نادر سره ذهني يووالی درلودی. ځکه په کار دی. چې هر سړی ډاکټر، درزي او نايي يو و لري.
نن شېرخان ډېر په عذاب وو، د جسماني بيمارۍ لپاره ډاکټر نادر دارو ور تجويز کړل او د ده د روحاني تحليل نفسي لپاره يې لس منټه يوازي خبري ورسره وکړې، خو د شېرخان غوښتني او پوښتني ډېري زياتي وې. ډاکټر نادر ډاډه کړی، چې په را روانو نژدې شپو کې مونږ يو سمپوزيم په نظر کې لرو او پر هغه مې په باقاعده ډول کار هم پيل کړی دی، له هغو کسانو سره مرکې او د هغو پر تحليل باندي هم کار روان دی، چې هر کله دا کار پوره سي او د سمپوزيم ورځ و ټاکل سي، نو زه به تا خبر کړم.. ته به په هغه ورځ ټوله ورځ همدلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېروې، ځکه دا دومره مهم کار دی، چې د ټول عمر ګټه به ځني تر لاسه کړې...

....

شېرخان په دکان کې تر دوايانو خوړلو يو ساعت وروسته لږ جسماني راحت و موندی، د برايي خوب ډېر ځورولی وو، لاکن په خپل زړه کې چې ده کومه خوشحالي محسوسوله، هغه يې پر څهره او کړه وړه باندې صفا څرګندېدله. دکان ته هم هغسې ګيراکان را روان وو، له هغوی سره هغه ډول مجلس، راسه پاسه، خو چې څه رنګه به ګيراکان فارغه سول، نو دی به سوچو واخستی، د پېغلې نازنين آفرونه، د پروين خواهشات، د دوستانو فرمايشونه، د نورو زړه ساتنه، د برايي شپې د خپل واده خوبولې خوندونه، د ملګرو او ګرلز فرينډز مېسيجونه، له هغوی سره تېر سوي وختونه او کړي لوظونه، واقعي... داسې حالات سړی سره سربداله کوي او بيا د يوه ځوان ذهن دومره پوخ هم نه وي، چې په داسې حال کې د ښه او بد تميز وکړای سي، د مينې، جنس، رشتو تقدس او نورو توپير سره وکړي، همدا هغه پړاو دی، چې ځوان له لارې اړوي او يا يې بل خطا باسي، چې بيا خپله لاره او منزل موندل او بيا تر منزله پورې ځان رسول يو ګران کار وي. لاکن ښه دوست، مخلص لارښود او علمي اپروچ ځوان له هرې بدبختۍ را ګرځولای سي، نن هم شېرخان ځو ځله خپل مهربان واجد ته ژنګ و واهی او ډېر تپوسونه يې ځنې وکړل، خو د ده ذهن د برايي خوب دومره سره ګډ کړی وو، چې دی د هغه څه غوښتونکی وو، چې په خپله يې هم سر نه په خلاصېدی... له ځانه سره يې فکر کاوه، چې زه څه تپوسونه کول غواړم، ښايي؛ د هغو ځواب له چا سره نه وي او که ځواب وي هم، نو هغه کېدای سي؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ډول نه وي، چي زما خوښ سي او يا زما په کار راسي. ځکه دی د تذبذب په يو داسي چارسو باندي ولاړ وو، چه په ژوند کي ډېر ځوانان په داسي حال کي له خپله ژونده څخه لاس پر سر شي، خو د واجد په وروستي فون باندي د شېرخان دا تسلي وسوه، چي ستا د دې سوالونو د ځوابولو لپاره ما يو کتاب موندلی دی، ماښام چي کورته ځې، نو دا کتاب به در کړم.

په لرغونو وختونو کي خلکو مينه لېونتوب ګڼله..
بو علي سينا په خپل نوموړي کتاب "قانون" کي داسي وايي:
"مينه يوه وسواسي ناروغي ده"
مولانا رومي په خپله مثنوي کي يوه کيسه ليکلې ده، چي يو باچا پر يوه مينځه مين وو، مينځه پر زرګر مينه وه او د هغه په بېلتانه کي ورځ په ورځ ويلېدله. شاهي معالج صلاح ورکړه، چي دا نجلۍ دي له زرګر سره يو ځای کړل سي، هم هغسي وسو، هغه معالج و زرګر ته داسي دارو ورکړل، چي په هغه باندي زرګر ډېر کمزوری او ډنګر سو، د مينځې له هغه څخه زړه تور سو او بد يې ځنې راغلل، د باچا مراد تر سره سو.
شکسپير په مين او لېوني کي فرق نه کوي.
نيتشې وايي: کله چي سړی پر يوه ښځه مين سي، نو و هغه ته دي د واده کولو واک او اختيار نه ورکوي، ولي چي په لېونتوب کي هيڅ څوک هم د خپل سباوون په اړه سمه او کره فيصله نه سي کولای.
د اروا سپېړني د لوستونکو په خيال د ميني په لېونتوب هغه سړی اخته کېږي، چي په وړوکوالي کي د مور او پلار له ميني بې برخي پاته سوي وي، د ځوانۍ په پيل کي چي کوم لومړی وګړی پر هغه

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي د میني پېرزوینه وکړي، هغه ورته په ډېر اعتماد د میني غبرګون ورکوي.
د فرایډ په خیال چي کله د جنسي څرګندوني په زړه پوري وخت چا ته په لاس ور نه سي، نو انسان له یو اروايي کړکېچ سره مخامخ سي، چي یوه نخښه یې مینه ده.
د میني د دوو قسمونو په اړه په کتاب کي بیان سوی وو،
شېرخان د دویم قسم یعني مجازي میني چي هغه بیا مخته پخپله دوې برخي لري، لومړۍ برخه لوستل پیل کړه او په هغه کي د دې میني په اړه داسي بیان وو.
د وحشت په دور کي انسان له رومانوي میني ناخبره وو، د نن سبا د افریقې او آسټرېلیا د وحشیانو په څېر هغوی هم په جنسي یووالي کي له هیڅا نه کنښېختل او نه یې له چا ځان پټوی، د خوړلو، څښلو په څېر به یې له ښځي سره په یووالي سره کار اخستی. د زراعت له دورې سره انساني ټولني بله بڼه و موندله، نارینه خپله شتمني و خپل حقیقي زوی ته ورسپارل غوښت، چي د همدې لپاره یې د خپلي ښځي کره څارنه پیل کړه او له همدې څخه د پت او ننګ تصور او هم د پړدې تصور را منځته سو ،د پړدې تصور هم له دې ځایه څخه پیل سوی دی.
د جنسیاتو ځیني پوهان وایي:
د ښځي مخ او ځان پټول د نارینه د کیني د جذبې پنځونه ده،
وېټنر پر ښځینه ستر، شرم او پړده باندي په خبره کولو سره ویلي دي، چي:د اوسنیو قبایلو په څېر تر زراعتي اووښتون مخکي هم ښځو خپل ستر او پړده بې ځایه ګڼله، د هغوی په خیال نارینه خپله ښځه د نورو له هوس څخه د خوندي ساتلو په نیامت ښځه و ستر او پړده ته مجبوره کړه، کله چي ښځي ستر پټول شروع کړل، نو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نارینه کې یو کاهښت را منځته سو، چې سوکه سوکه د جنسي غوښتنو بنسټ و ګنل سو، د ستر پټولو ډېري په زړه پوري پایلي را منځته سوې...

سټېنلې او ایلن پر دې سکالو یا موضوع باندي داسې وینا کوي:
دا خبره باوري ده، چې د مذهب، آرټ او د ژوند د خوندورو توکیو د زړه غوښتني ماخذ جنسي جذبه ده، چې په وار وار خوره سوله، هغه احساسات چې له جنسي اندامونو سره تړلي وو، په خورېدلو سره د ځاروو جګ جګ غورځلاو او په انسان کي ټوکي ټکالي، بې ارزه ورځ او بې درکه خندا را منځته کړه، د دې جذبې په بې مهاره ځرګندونه کي چې خنده را منځته سو، نو د رنګونو، بڼه، د جنسي یووالي، د موسمونو د جوښ او خروښ ځرګندونه پیل سوه. د انساني بدن د ځینو اندامونو له پټولو څخه د ښکلا احساس سترګو، زلفو، د مخ کړه وړه، د رنګ او کالیو لوري ته واووښت.

د برټرېنډ رسل په وینا پخوا به په مندرونو کي له جنسي یووالي څخه د مځکي و شنېزي ته واک ور په برخه کېدی. د مثال په ډول د کروندې او جنسي یووالي کړه یو ډول کړه ګڼل کېدل، د کښت پر کرلو او رېبلو باندي د خوشحالیو لمانځني تر سره کېدلې، چې په هغوی کي به ښځو او نارینوو یو ځای نڅا کوله، پر داسي ځایونو باندي د جنسي یووالي لاره پرانستې وه، له هغو کړو سره هیڅ ډول ګناه تړون نه درلودی. د جنسي جذبې له ځرګندوني سره د ګناه احساس د یهودیت او عېسویت د خپروني سره و تړل شو، په داسي چاپېریال کي رومانوي مینه نه شي راټوکېدلای. په لرغونو اسطورو او کیسو کي د دیوتاګانو او پاچاهانو د مینو یادونه کیږي، خو په هغو کي د رومانویت رنګ ډېر تت دی او د هوس جذبه پر خوره ده.

د رومانوي میني د ودي غورځنګ د مېړنتوب له خوروني سره تړاو

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري، چي د مسلمانانو د واکمنۍ په دوره کي په سوريه (شام) او اندلس کي پيل شو.

د علي عباس جلالپوري په کتاب اولسي فکري تېروتني کي شېرخان تر ډېره غرق وو، هغه د رومانوي ميني او جنسي جذبې، هوس او ښکلا په اړه ډېر څه ولوستل، خو د ده زړه په دې ناکراره وو، چي په ګلوبل ويليج کي يوې خوا ته غربي نړۍ ده، چي د جنس په اړه دومره آزادي لري، چي يو صوفي او شيخ هم بې څه کولو نه سي ځنې پاتېدلای او بلي خوا ته زموږ ټولنه ده، چي څه نه کوې، نو ماحول دي نه پرېږدي او که څه کول و غواړې، نو ژبه، کلتور، حيا او پرده را مخته سي، آخر يو ځوان چي د دې شيانو په ګټه او تاوان خبر نه وي، د ګناه او ثواب مضمون يې ويلی نه وي، د غيرت او نامردۍ له موضوع سره بلد نه وي، هغه به څوک او څنګه له دې لاري را ګرځوي. همدغه سوچونو شېرخان نيمه شپه د خوب و نړۍ ته و رساوه.

....

شېرخانه! موږ خو دي په نقيب الله تر توري پوکي پوري راوستلو، چي ته نه يې؛ بس ګريز يې جوړ کړی وي، چي دی نو ولي له ما سره چای نه کوي او ما نو په ده څه کړي دي، ټول مارکېټ له ما سره کښېني، زه په هيڅ چا هيڅ نه کوم، دی نو ولي نخرې کوي او داسي نور..؟

ظاهر لالا! زه چي سهار وختي راسم، د ټول مارکېټ په دکانونو و ګرځم، له ټولو سره روغبړ او پوښتنه وکړم، بيا دکان خلاص کړم، ما کله هم د ده له دکانه مخ نه دی اړولی، خو... خو..

خو، خو څه... سمه خبره وکړه؟

ظاهر لالا! ته پوهېږې، زما او د ده په عمر کي ډېر فرق دی، زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده د خوښي موضوع هم سره یوه نه ده، چي مجلس سره پر وکړو...
خو د ده زړه درسره غواړي.
او زما له ده څخه تراه کېږي...
څنګه تراه دي ځني کېږي او ولي...؟
ظاهر لالا! دی زمان ګوري او نه مکان... بس چي وس یې و رسېږي، نو په ډېر زور یې والله پوښتی را ماتي کړي...
نو د ده سره دومره مه فري کېږه..
بس، نو زه خو هم حت الامکان له ده څخه لاره چپوم، خو زه یې وینم، د ده وړي سترګي هر وخت په ما کي ښخي وي...
بس شېرخانه؛ لږ یې د عمر خیال ساته، کله کله چي خلک ناست وي، یو څو دقیقې ورسره کښېنه...
ظاهر لالا؛ څو واري مي داسي کړي دي، خو دی په یوه نه یوه بهانه ما خپل کوشني دفتر ته واستوي، چي زه څه رنګه دفتر ته د هغه شي لپاره ورسم، نو دی هلته را پسې راسي، بس نو...
څه لاس خو به یې نه وي در اچولی...؟
نه؛ والله زامې یې ور ماتي کړم، که داسي وکړي..
نو څه غواړي...؟
بس ځان دې خوا او آخوا کوي او هسي ځان را باندي مږي، دی بدبخت څه خبر دی، چي...
ظاهر شاه نور څه ورته و نه ویل او شېرخان ته چي یې و کتل، نو ډېر یې زړه پر وسو،
مجبوري هم بده بلا وي، معاشي مجبوري هم سړی و ډېر څه ته اړ باسي... ظاهر شاه له ځانه سره و ویل او د باندي و واتی...
شېرخان دلته په سوچو سوچو د خیالونو نړۍ ته اسپه روانه کړې وي، چي نازنین له خپلي خوندکۍ سره راسي او د سرخي طلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړي. شېرخان څو قسمه سرخياني ورته کښېږدي، دا دوې درې داني پکښې خوښې کړي او شېرخان ته و وايي، چې زه يې پر شونډانو ګورم، هينداره چير ته ده، د سينګار هټۍ ښکلې هينداره پر شوکېس ښکاره پر ته وي، خو دا ټينګار وکړي، چې په پټ ځای کې يې لګوم. شېرخان يې د ځنګ کوشنۍ خوني ته واستوي او خپله د نورو ګيراګانو سره بوخت سي. نازنين پرله پسې اشارې ورته کوي، چې يو وار راسه، ښه ساعت وروسته چې شېرخان ډېر مجبوره کړي، نو ور دننه سي..

ها! خوښه دې سوه..؟

هو؛ ډېره لاکن...

لاکن ولې؛ معياري نه ده، که څنګه...؟

نه؛ خبره د معيار نه ده..

نو قيمت يې ګران دی...؟

د قيمت خبره هم نه ده...

نو بيا څه خبره ده...؟

ته غوږ راوړه...

زه يې اورم ستا خبرې، و وايه... څه خبره ده.

خو دا ډېره پټه خبره ده...

کرار يې راته وکړه..

ته خو غوږ رانژدې کړه، نو...

شېرخان چې غوږ ور نژدې کړی، نو نازنين په سرخې باندې سره سوي شونډان په زوره د شيرخان پر بارخو کښېږدي او بيا يو تېره غاښ په جک کړي، د شېرخان له خولې څخه نرۍ چيغه ووځي، نازنين سره او سپينه سي، ورته و وايي:

که دې نارې جوړې کړې، نو والله چې په ټول مارکيټ کې دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدنامه کړم...
له دې سره سم شېرخان ټينګ په غېږه کې و نيسي، ځان د مخ او شا له خوا پر مړي، په شېرخان غاښونه جګوي، له خولې يې بې ډوله اوازونه را ووځي، اوس خو له غاښونو سره نوکاري هم جګول پيل کړي او بدن يې ورتک سور کړي، له نوکارو سره چپلاخي او سوکان د نازنين د وحشت مست ترين ګامونه وي. شېرخان يو وار بهر و ګوري، بيا د دې د لاسو را نيولو هڅه وکړي، خو کله چي د دې لاسونه په لاس ورسي، نو دا نور هم بد شروع کړي، اوس خو يې له ډېره زوره د شېرخان قميص هم ور چاک کړی او د شېرخان پر سينه يې داسي په زوره زوره غاښونه ور جګول، چي د زغملو نه وي، خپله سينه يې هم پړانستې وه، خو د شېرخان له خوا هيڅ د تودښت جذبه نه وه، ځکه يې بې ارامه کړه، آخر چي ډېره ستړې سي، نو شېرخان ټينګ په غېږه کي و نيسي، تر ډېره پوري د دواړو زورونه وي، کله دا ستړې سي او کله شېرخان... لاکن هر يو بل ته وار نه ورکوي، يو وخت له د دې لاس د شېرخان تر پرتوګاښه پوري رسېږي، شېرخان ورته وايي.
.. دا.. ارمان.. دي... والله...
يو دم نازنين زوروره سي، لکه د لېونۍ پښي نوکاري غاښونه، لغتي او چپلاخي يې زور واخلي، دلته يوه کلکه جټکه و وهي او د شېرخان له خولې څخه چيغه ووځي...
څه وسو، څه وسو، څه وسو شېرخانه!
د دکان کوشنی نوکر شېرخان ته را منډه کړي، د شېرخان تر خوله ځګونه را روان وي، نوکر ظاهر شاه ژر را و بولي، هغه چي را ننوځي، نو د شېرخان په حالت پوه سي او ټينګ يې په غېږه کي و نيسي...
....

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

زویه! نن د فرزانې لپاره ډېره ښه مرکه راغلې ده، د ښه پلار او نیکه خلک دي، په کلي او ښار دواړو کې کور لري، د کپړو ښه غټ کاروبار یې دی، د الله والا دي، د هلک په اړه یې هم و ویل، چې شپاړس جماته پاس دی، درې نوري نرېندې یې له ښو مړو مړو کورونو څخه را ود (واده) کړي دي. بس ته یو کار وکړه، چې د هلک په باره کې لږ معلومات وکړه، چې دوی هم ژر حال غوښتی دی، د کورنۍ څه کسان یې عمرې لره تلل...

د شېرخان مور دا ټول مجلس تر ډوډۍ خوړلو وروسته په سړه سینه وکړ.

سمه ده موري! ته د هلک نوم او د دکان پته راکړه، زه به سبا سبا په پسې سم، دا خلک زه هم لږلږ پېژنم، خو بل سبا زموږ د سکول د ختونو د ملګرو په بولان کې پکنک دی، موږ پر موټرسایکلانو د ورځې له مخه ځو، په هغو کې یو هلک دا کورنۍ ښه پېژني، له هغه څخه به زه معلومات وکړم، چې له ما څخه هیڅ هم نه پټوي...

سهار خپل دکان ته تر تګ مخکې شېرخان هغه مارکېټ ته ورغلی، چې د خان محمد دوی دکان پکښې وو. شېرخان په مارکېټ کې څو واره تېر را تېر سو، د خان محمد کره وړه ته یې و کتل، هلته یو شناخته دکاندار پر پېښ سو، هغه په ټینګه د چای ست ورته وکړی او شېرخان هم ورسره و منله... او د چای پر مهال یې د خان محمد په اړه هم پوښتنه ځنې وکړه..

ښه ځوان دی، خاموشه، په چا کار نه لري، بس خپل کار کوي او پر خپل وخت لمانځه ته ځي، نور نو موږ څه ویلای سو...

د خان محمد په اړه که څه هم د دوست په خبرو د شېرخان تسلي وسوه، خو شېرخان نور هم غوښتل، چې په پوره پوښتنه یې تر سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل سي، نو ځکه يې نور معلومات پر سبا پرېښوول...
سبا هم په نن بدل سو او دوی لس دوستان پر پنځو موټر سايکلانو باندي سهار وختي د بولان غره پر خوا روان سولو او په بولان کي يې د کوه باش هوټل و شاته په خلاصه فضا کي واړول. د بولان د مانده (خوړ) رواني روڼي اوبه، معتدله هوا، ډېرينه مځکه، شا او خوا غرونه، پر څرک د موټرانو او لاريانو بړغ بروغ او پر دې ټولو سربېره بيا هم يوه پر اسراره خاموشي خوره وه... خلاصه فضا انسان په داسي مستي اخته کوي، چي په تورو کي بيانېدل يې ګران وي...
د ملګرو ټوکي، مسخرې، د يو بل حال معلومول، لوډو او پتي کول، کړايي پخول، په اوبو کي لمبېدل، پر يوه او بل باندي د اوبو پاشل... دا هر څه لوبي يې تر سره کړې.. ماپښين مهال چي ښه ستړي سول، نو يې چای جوښه پر اور کښېښووله، دوی پر کمبله سره را ټول سول، د دوی دوست نثار ډېري ګپي کولې او دوی هم هره ګپه په خندا ورسره بدرګه کوله او هر ملګري غوښتل، چي و خاندي... له موقعې سره سم شېرخان له خپل يوه دوست څخه "چي د خان محمد دوی همسايه وو" د خان محمد په اړه و پوښتل، هغه لږ په سوچو کي سو، خو بيا يې له شېرخان څخه و پوښتل، چي څه لپاره يې پوښتنه کوې...؟
شېرخان صفا صفا ورته و ويل، چي د کورنۍ خلک يې په مرکه راغلي وو.
د خور لپاره..؟
هو؛ نو.. زما د کوزدې لپاره خو به مرکه نه راځي...
نه؛ نه! ګرد سره يې ور نه کړې...
ولي؛ څه په سوي دي؟ خو دوی وايي؛ تبليغ لره هم ځي...
هو؛ ځي، به خو... بس ما درته و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی خبره نثار واورېدله او په خندا خندا کي يې ورته و ويل، چي څه تبليغ تبليغ کوی، په چيله کي خو نه ياست روان... زما زامنو ورسی، ورسی، چي ښه مو چاپي کړي او د خپل زړه ارمانونه در باندي پوره کړي.
ګوره ياره! ماته سم و وايه. زما خور ستا خور ده. هر ورور د خپلي خور ژوند خوشحاله ليدل غواړي...
شېرخانه! ما درته و ويل، چي مه يې ورکوه، دا هلک سم کېريکټر نه لري.
آخر نشه کوي، که څه بله دنده؟
هو؛ هو؛ د شيشې نشه کوي او بل...
بل څه...؟ پوره يې کړه، صفا راته و وايه.
پر پېړده يې، ياره د خلکو پړده ولي په ما پورته کوې..
ګوره، د يو چا ژوند که ستا له لاسه په ارام سي او يو څوک ستا په وينا له يوې کندې و ژغورل سي، نو تا ته خو تاوان نه در رسېږي...
شېرخانه! ته هم زورور سړی يې، بس دومره درته وايم، چي زما د خولې به بيا بل چا ته نه وايې...
خان محمد هلکوان پر بوی نه پر پېږدي.
شېرخان سړه ساه واخسته او کرار کښېنستی... د ملګرو چي ورته خيال سو، نو پوښتنه يې څنې وکړه...
شېرخان لکه د خپل زړه خروښ چي کمول غواړي، نثار ته يې و ويل، چي ياره! دا زموږ په سيمه کي دا د هلکوانو مينه په کوم ځای کي ډېره ده..؟
نثار پر وخندل او په ګپه کي يې ور غبرګه کړه..
ولي؛ بيا خو چانه ده در ياده کړې...
ياره نثاره؛ زه سيريس پوښتنه در څخه کوم، ته يې پر ګپه را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړوي.
وروسته نثار او نورو ملګرو ښه په پوره ډول پر دې موضوع باندي خپل خپل نظر وړاندي کړې... نثار په پیل کي و ویل:
په مدرسو کي پلرونه خپل کشران یوازي داخل کړي او بیا په میاشتو میاشتو پوښتنه هم نه باندي کوي او دلته چي له هغوی سره څه څه کېږي، هغه له هیڅ چا څخه هم پټ نه دي.
بل ملګري څرګنده کړه.
چي پرون پرون په ډان ورځپانه کي په دې اړه د محمد اکبر نوتېزي یو فیچر راغلی وو او هغه دلته په شاهرګه. ډګاري. سورینج. مچهـ او نورو هغو سیمو کي "چي کویله را وځي" یوه بشپړه سروې کړې وه. دلته هغه کشران هلکوان "چي له نورو صوبو څخه د غربت له کبله په کار پسې راغلي وي" دلته د زیاتره هغو کار کوونکو "چي کلونه کلونه مسافر وي" او مالکانو تر لاسونو وځي... دوی مجبوره وي او چا ته څه ویلای هم نه سي. بس یوازي یې بېوزله ورځ دغه چاري په زغمي.
د دوی یوه سنجیده دوست یوه ناشوده خبره وکړه او و یې ویل:
زموږ یوه همسایه هلک پنځلس کاله په یوه ګېرج کي کار وکړی، چي کله یې دا ګېرج د یوې ناروغۍ له کبله پرېښوو، نو د ډاکټر په ټینګار سره یې ورته و ویل، چي
د ګېرج استاد هره دویمه او دریمه ورځ پنځلس کاله پر له پسې له ده سره دا لوبه کوله...
پنځلس کاله...؟ نثار په زوره زوه و خندل...
نو د خره زوی ولي خپل پلار یا ورور ته نه ویل، چي اوس یې ډاکټر ته ومنل...
نثاره! د دې بړغ نه کولو بېلا بېل وجوهات دي او دا خبره د منلو ده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي هر هغه ځای دا دنده کېږي، چي د هلک د کورنۍ له خوا د دوی څارنه نه تر سره کېږي. هغه که مدرسه وي، سکول وي، ګېرج وي، هاسټل وي، غټه ګډه کورنۍ وي، پوځي بېرکان وي او که داسي نور ځایونه... په کوم هلک چي د پلار او مشرانو څار نه وي پسې، نو هغه به هرو مرو له داسي سترو سره مخامخ کېږي او مخان به توروي...
آخر زموږ ټولنه ولي په دې ګند کي نښتې او ورسره مخامخ ده، دا خو زموږ د پلار او نیکه دنده نه ده، که څنګه...؟
زویه! ستا د پلار په کېریکټر نو ته څه خبر یې؟
نثار ګپه پر وکړه...
نه؛ نثاره، زه سیریس وایم، موږ باید د دې خپلي ناروغي ټولني په معاشرتي، تاریخي او نفسیاتي شالید خبر و اوسو..
دا نو د نفسیاتو د ماهرانو کار دی... واخلی؛ دا تودې تودې چای و څښئ، چي ځو، روانېږو. ماځیګر ناوخته سو، په مټي ماخستن کوټي ته ورسېږو.

....

شېرخان یو خو د خور د مرکې په ناکامۍ غمجن وو، دویم د دې مسئلې په اړه فکرجن وو، خو د دې په اړه ده د علي عباس جلال پوري په اولسي فکري تیروتني نومي کتاب کي یو باب نښاني کړی وو او دریم واجد پر فون ورته "د شیدا او حنان پر تلیز جاج" نومي کتاب کي هم یو باب ور په ګوته کړی وو، دا کتابونه یې سبا ماخستن ته پرېښوول، مور ته یې هم نن څه و نه ویل. دا خبرو شاید خوند ورکړی وو، که څنې بد زړی او بد ظنه وو، خو د ځوان و هره هغه خبره ته فکر ور اوړي، چي د بل له خولې یې واوري او تر څو چي یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عملي بڼه نه وي تر سره کړې؛ پر کراره نه کښېني.
شېرخان نن د سترېیا له کبله ژر پرېواتی، له بلي خوني څخه یې یو ګول بالښت راوړی او له ځانه سره یې نژدې کښېښووی، مور پوښتنه ځنې ور څخه وکړه، چې دا څه په کوې...؟
ده په ځواب کې ورته و ویل، چې پر موټر سایکل باندې مې ورنونه لګېدلي دي؛ هغه ته ارام پر ور کوم، چې کله یې بتی مړه کړه او مور یې پرېوتله، نو و ده ته د نثار هغه خبره ور یاده سوه، چې و خپل دوست ته یې ماځیګر په ګپه ګپه کې ویلي وو، چې
زویه! پلار دې کنجوسه وو، زیاتره یې په بالښت ګوزاره وه.
شېرخان هم بالښت د دوو پښو په میان کې کښېښووی، لومړی سر خو یې تر پښو لاندې خوند ورکړی، چې پښې یې تر بدن پورته وې او وینه د سر خوا ته په حرکت زیاته سوه، پر موټر سایکل د ډېرې ناستې له کبله یې پښې پړسیدلې وې، کرار کرار یې د لېنګیو مابین ته بالښت را و رساوی، خو دلته یې زړه بد سو... کله چې یې بالښت د ورنو میان ته کړی، نو شېرخان د سوچو نړۍ ته ور و دانګل، بس د ده لیلا وه او د ده زورونه... د ده زارۍ وې او د هغې نخرې... خو نن د هغې ټولې نخرې بې ځایه وې، ځکه چې دا وخت شېرخان د هرې خوا پر غالب وو، هر څه د ده په قبضه کې وو، چې هر کله به دې زور وکړی، خو ده به په هغومره زور دا را ټینګکه کړه، هم دا زور به د ده ورنونو ته نور خوند ورکړی.. کله به شېرخان یو طرف ته سو، کله به دا بل اړخ ته، خو دا ټول حرکت د شېرخان په خوښه کېدی...
شپه وه، د وصال چې نه ختمېدله او په هره لحظه او شېبه کې یې د خوندونو یو جهان پټ وو، خو شېرخان دا یو کار نه کاوی، کوم چې د نثار په قول د ده د دوست پلار کاوی، بس غېبره وه، سینه وه، د ورنونو جنګ وو او هم په دغه وصالي جنګ کې د شېرخان شپه په ډېر خوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېره سوې وه، چې سهار د لمانځه لپاره مور ږغ پر وکړی، خو دی د لمانځه کولو نه وو...

....

نن په کوټه ښار کي د دوو تاجرانو د تېښتې او وژلو په وير او غم کي ههرتال وو، شېرخان د شپې لا خبر سوی وو، ځکه ناوخته را کښېنستی او تر ناشته کولو وروسته د هغو دوو کتابونو و لوست ته لېواله وو، کومي موضوع چې دی سربداله کړی وو، ولي ډاکټر نادر ورته ویلي وو، چې پر کومه موضوع دي لاسبرتیا نه وي موندلې، نو تر هغو ستا ذهن نه سي پر کراره کېدلای، نو ځکه هر وګړي ته په عامه توګه او ځوان ته په ځانګړې توګه په کار ده، چې په ذهن کي یې کومي پوښتني را پورته کېږي، د هغه ځواب په کار دی؛ تر لاسه کړي. که چېري څوک له حقیقته څخه سترګي پټي کړي، نو دا حقیقت یې بیا ټول عمر پر کراره نه پرېږدي، نو ځکه تر ناشته وروسته شېرخان د مېلمنو په خونه کي یوازي کښېنستی او د هم جنسیت په اړه یې له "اولسي فکري تېروتني" او د "شیدا او حنان پرتلیز جاج" څخه د امرد پرستۍ په اړه دا معلومات تر لاسه کړل.
د دې ناروغۍ پیل له مصر څخه کېږي، چېري چې د ماتا آیس دېوي په معبد کي هیجړاګان اوسېدل او زیارت کوونکو (زایرینو) به ورسره تمتع کوله، د قدیم مصر د یو لیک څخه "چې څلور نیم زره کاله زوړ دی" دا معلومېږي، چې په سدوم او ګموره ښارونو کي د امردو قحبه خانې وې او سدومیت (Sodomy) توری هم د دغه یادګار دی. د عهد نامهِ قدیم په بابِ پیدایش کي راغلي دي، چي کله دوې حسیني فرشتې د هلکوانو په جامه کي د سدوم د تباهۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره د حضرت لوط کور ته راغلې، نو سدومیانو د حضرت لوط کور شا او خوا را ګېر کړی او د فرشتو غوښتنه يې ځنې وکړه، خو دې فرشتو په خپل روحاني طاقت دا سدومیان ړانده کړل او خپل ځانونه يې ځنې بچ کړل.
فنیقیانو چي کله د شمالي افریقې پر ساحل کاتهیج ښار اباد کړی، نو هلته يې هم دې کاروبار ته وده ورکړه. د یونان ښار کورنتهه هم د دې سدومیت لوی مرکز وو، یونانیانو و خپلو ښځو ته په ډېره سپکه سترګه کتل، په کور کي به يې دننه ساتلې، د هغوی خیال وو، چي رنډیاني د زړه خوشحالولو لپاره وي، مینځي د روغتیا پالني لپاره، ماینې د اولاد زېږولو لپاره وي... د میني رښتونې جذبه یوازي د نارینوو د خپلوی په بڼه کي را سربېره کېږي، له دې ځایه دا مرض تر ایرانه پوري را و رسېدی...
افلاطون چي په خپله مکالمه سمپوزیم کي د میني کوم لوړ او ارزښتناک انځور وړاندي کړی دی؛ هغه د هم جنسی ډول دی.
نامتو لیکوال هومر لیکي:
"نوی ځوان د نړی حسین ترین مخلوق دی"
په اسلام، یهودیت، هندومت او آتش پرست مذهبونو کي د هم جنسیت یا سدومیت په اړه ډېر سخت ممانعت راغلی دی. قسطنطین د سدومیت سزا مرګ و ټاکله، د مجوسیانو په شریعت کي د سدومیانو سزا مرګ وه. په اوستا کي سدومیت دروند او سنګین جرم و ګڼل سو، چي له کبله يې د نسل پر پراختیا باندي بده اغېزه کېدله. له وخت سره سره د مذهب زوال او کمزوري را منځته سوله او په یورپ او مسلمانانو کي هم جنسیت غځوني وکړې، په روم کي هر کال د پوپ په حکم په سوو ځوانان خصي کېدل، چي د دوی د اواز نزاکت هم هغه رنګه پاته سي، ولي چي دوی به مذهبي

2021.01.20 22:03

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندري ویلې او د باچهانو د هوس نښانه جوړېدل، د دې هیجړاګانو له کبله روم هم د سدومیت مرکز و ګرځېدی، په پخواني چین کې د ډوکالۍ په وخت کې به پلرونو خپل نابالغه زامن خرڅول، چې دوی به بیا د امردانو په قحبه خانو کې داخلېدل. د ایران د کلتور او ژواک اغېز پر اسلامي نړۍ هم پرېواتی او د بنو عباس په عهد کې، د ترک په ټولنه کې، د مصر بنو فاطمه او د هند د مغل باچهانو په ژوند کې هم دغه وبا لیدل کېږي. سکهان هم د هم جنسیت منونکي دي، د رنجیت سنګه عشق هم د ګلاب سنګه سره خورا په زور کې وو.

پوهان د هم جنسیت سوب نفسیاتي ګڼي، د ولیم سټیکل او کلفور ډایلن څېړنه دا وایي، چې هم جنسیت فطري نه بلکې په نفسیاتي نظام کې د څه خلل په راتللو سره پیدا کېږي، بل خوا یو ساینس پوه هېویلاک ایلس وایي، چې هم جنسیت هیڅ یو نفسیاتي مرض نه دی، د ده په خیال هم جنس پرست ته ناجوړه ویل زیاتوب دی، ځیني نارینه له ښځو څخه مایوسه سي، یا د احساسِ کمترۍ په سوب هم جنس پرستي خپله کړي، دوی ته دا خطر ور پېښ وي، چې دوی د ښځو جنسي خواهشات په بشپړه ډول نه سي پوره کولای، په غربي هېوادونو کې و هم جنسانو ته د دماغي او نفسیاتي خلل په وجه نه کتل کېږي؛ بلکې دوی ته د یوه ناجوړه یا ناروغه په سترګه کتل کېږي. دا خبره اوس دوی تسلیم کړې ده، چې د ټولني د نفرت او له دوی څخه مخ اړونه د دوی د ګناه احساس نور هم زیاتوي او دوی له یو عام وګړي څخه د یو ناروغه په رنګ ژوند تېروي.

شېرخان په وروستۍ برخه کې دا پاڼي ډېر په ځیر و لوستلې، چې د هلکوانو د هم جنسیت په سوب په نړۍ کې د ایډز ناروغي تر ټولو زیاته خورېږي او له دې سره تور ژړی، هېپاټایټس سي، (HCV) او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوري بدي او خطرناکي ناروغۍ د همدې شوق له کبله خورېږي...

....

ماځیګر د هړ تال له کبله دوی هغه د بولان د سیل یاران بیا یو ځای د ګلوبل سینټر پر هوټل سره را غونډ سولو، نن دلته د شېرخان یار واجد هم په محفل کي شریک وو، د دې ځای سموسې او جلېبۍ ډېري خوندوري وي، نثار چي جلېبۍ خوله ته کړې، نو په خندا سو، ویل یې، زموږ د کندهار یو ملګری ښایسته هلک ته جلېبۍ وايي، له همدې ځایه نور مجلس شېرخان پر مخ داسي بوتلی، چي:

د انسان په بدن کي تر ټولو ناپاک ځای ته ولي خلک هوس کوي...؟

یو بل سنجیده ملګري و ویل، که چېري هم جنسیت تر دغه انسان او ځوانۍ پوري پاته سي، خو ښه به وي، دوی خو چي سپین ژیري هم سي، نو بیا "حیا دي ډېره وي، ستا سو له مخه" پر ځان ځوانان خېژوي او دې ته یې د علت المشایخ نوم ورکړی دی...

نثار په زوره و خندل او شېرخان ته یې و ویل،

زویه! ستا همسایه نقیب الله خو دغه دنده نه کوي.

پر دې خبره ټولو و خندل...

تر چایو څښلو وروسته واجد څه ځان سره سم کړی، را مخته سو او پر دې موضوع باندي یې په داسي توګه د خپلو معلوماتو اظهار وکړی...

د هري ټولني خپل اقدار وي، زموږ پښتني ټولنه که یوې خوا ته د اسلام د سپېڅلي دین پیروکاره ده، نو بلي خوا ته پښتو خپله هم یو دستور دی او په دې دوارو کي د دې شي سخت ممانعت څه چي په ډېره کرکه او نفرت ورته کتل کېږي. زه دا نه وایم، چي دا وبا زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولنه کي نسته، زموږ د خپلو رسمونو او عادتونو له کبله دا ناروغي دلته شتون لري، لکه په کاروبار پسي له کوره په میاشتو میاشتو ورکېدل د دې لوی سبب دی. زموږ دین و موږ ته د څلورو ودونو اجازت راکړی دی، خو د غربت او زموږ د کلتور له کبله دویم واده ته لا دلته په ښه سترګه نه کتل کېږي، دریم او څلورم خو ګرسره پر لویه لاره پرېږده... خو که هر څه اسباب یې دي، د دې مرض دواړي خواوي فاعل او مفعول زموږ د ټولني د سخت نفرت وړ ګرځي. هیڅ څوک یې دوستي نه خوښوي، نه څوک رشته ورسره کوي، نه کاروبار او تجارت... هغه ځکه چي غیر فطري لار انسان له ډېرو اندېښنو سره مخامخ کوي او بل دا چي نن سبا کومي خطرناکي ناروغۍ له دې وبا څخه پېښېږي، نو په کار دی، چي ریاست د دې د مخنیوي لپاره قوانین جوړ کړي او دا هم چي زموږ هر ځوان ته په کار ده، چي د دې په ضد تبلیغ وکړي او د ځوانانو په راګرځولو سره ټولنه له دې څخه و ژغوري.

واجد چي څه رنګه خبره پوره کړه، نو نثار په سنجیدګي سره و ویل:

درځئ؛ ټول نقیب الله لره په تبلیغ ورسو، چي خدای ته و ګوره، په دې لاره کي نور تک د ایمان زیان دی،

پر دې خبره ټولو یو ځل بیا سره و خندل.

....

شېرخان د خور د کوزدې په ناکامۍ ډېر خفه وو، په خپلو ملګرو کي یې کتل، چي یو نېک، صالح او با عمل انسان یې له خور سره کوزده وکړي، خو "چي اوسې؛ په خوی به د هغو سې" څوک داسي یې په نظر نه راتلی، ولي د ده شا او خوا هغه ځوانان ګرځېدل، چي فېشن خوښوونکي د نوي جدید ژوند له غوښتنو سره روان وو او څوک په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشه، څوک په جنسي اړیکو او څوک له نورو سره په رومانوي کیسو ککړ وو.. ده به له ځانه سره سوچ کاوه، چې هلکوان خو داسي ښایسته، سپېڅلې، سوچه، ذهینه او خاندانه نجلۍ ځان له غواړي، خو موږ ځوانان چې خپل ځان ته و ګورو، هیڅ څوک هم داسي صفا نه وي، نو ځکه خیال یې سو، چې نجوني به د هلک په اړه څه سوچونه کوي، بیا خپل زړه ورته و ویل، چې دا خو انساني خصلت دی، چې هر څوک د ځان ملګری صفا، سوچه، حسین او نازنین غواړي او بل دا هم چې یوازې او یوازې د ده په برخه وي، ځکه نجلۍ کله هم په خپله مینه کې څوک نه ګډوي او بیا چې به یې خیال د خپلې خور و خوا ته ولاړی، چې دا مسکینه خو ټوله ورځ په کور کې بنده وي، نه له چا سره لیدل کتل کوي او نه له چا سره خبري... نه له کوره بهر را وځي او نه موږ د فون کولو ازادي ورکړې ده، فقط په ټیلي وژن کې ډرامې ګوري او یا چې یې کله خوښندې کور ته راسي، نو له هغو سره خوشحاله وي. بیا به یې سوچ و واهی او له ځانه به یې پوښتنه وکړه، چې دا موږ له خپلو نجونو سره ظلم نه کوو، چې له هر هر څه څخه مو محرومه ساتلې دي. تر واده مخکې او تر واده وروسته بس په کور کې دننه د خدمت ګارې او د کور د نوکرې په حیث.. خو یو دم د شېرخان فکر ته بله خبره را ولوېدله، چې دا خو زموږ نجوني دي، چې موږ یې د بدن او ذهن پردې بندې ور ساتلې دي، بیا یې سوچ وکړی، چې دوی خو موږ پابنده ساتلې دي، آیا! د دوی پر سوچ او فکر خو بندیز نه سو لګولای، نو دا څه رنګه کېدلای سي، چې دوی دې د پېغلتوب مست دوران بې له سوچه او فکره تېر کړي، جنس خو په انساني جبلت کې شامل وي او ښځه خو بیا په میاشت کې څو شپې د دې جبلت په انتهایي سختو حالاتو کې وي، چې د طب له نظره هم د دوی خواهشات را پورته کېدل فطري خبره وي، نو دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه رنګه د خپل خواهش اظهار کوي. ښايي؛ دوی خپل خواهشات تر پښو لاندې کوي، يو بل ته يې بيانوي، له يو بل سره اړيکي ساتي، خوبونه ويني، خوراکونه کوي، لاسونه وهي، اتڼ کوي، که څه..

دا وخت د شېرخان ذهن ته ډول ډول سوالونه راتلل، خو د دې و شاته د خپلي خور معصومه څهره او کردار وو، چي په پټه خوله يې هر څه زغمل، څکه شېرخان اوس نيتې ته اړ سو، چي د دې پوښتنو ځوابونه و مومي...

تر ډېر زيار وروسته يې د نېنسي فرايډې (Nancy Friday) له کتاب (Women On Top) څخه څو کرښي ولوستلې، چي عنوان يې وو:

(How Real Life Has Changed Women's Sexual Fantasies)

په دې اړه نور تفصيل څکه نه وو، چي انګرېزان هوښياران دي، د هر شي قيمت وصولوي او د دې لپاره به د دوی کتابونه څوک اخلي او يا به په نيټ کي څوک پيسې جمع کوي او نور معلومات به بيا دوی ته په بيعه ورکول کېږي... شېرخان فقط هغه درې کيسې په ځير ولوستلې، چي پر دې پاڼه په وړيا توګه پرتې وې ، دی چي کله له نيټ څخه وزګار سو، نور په اضطراب کي را ګير سو، د ده خو لومړی خيال دا وو، چي بس ځوانان خپله ځواني په سوچو او بېلاريو تېروي، خو چي هر کله د پېغلو پر جنسي خيالاتو، د دوی په پټ عمل او کارونو خبر سو، نو غوږونه يې و نيول او کاهښت يې نور هم زيات سو، ده غوښتل، تر دې له مخه چي نجوني خپلي ګوتي په تور پوري کړي، په کار دی، چي مور د دوی د ښه مستقبل او واده لپاره په عمل ګوتي پوري کړو.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ورځ تر بلي د خور د واده او د خپل مستقبل په اړه فکرجن کېدی، د ده مخته لوی خنډ د ده غربت وو. د ده شوق که هر څو ده تر پښو لاندي کاوی، خو د ده دننه شېرخان په هیڅ ګون ساده ژوند نه خوښاوی. د ورځي پنځه سوه روپۍ او د میاشتي لس زره روپۍ چي ټولي پنځه ویشت زره روپۍ میاشتنۍ تنخواه جوړېدله، دومره نه وه، چي د دوی دي د خور د واده کړدار او سره زر په جوړ کړي. د مور دایمي ناروغي، څلور پنځه زره هره میاشت د هغې پر دارو درملو ګارېدلې، د کور خرڅ، د اوبو، بجلۍ او ګېس ګران بِلان... شا او خوا چي به یې و کتل، هیڅ بله اسره یې نه لیدله، د خور د پېغلتانه اوږدېدونکی دوران اوس شېرخان نور نه سو زغملای، ولي چي هري خوا ته د فتنو وبا را الوتې وه، دویم دا چي د مور صحت یې پر داسي حال وو، چي که خدای مه کړه؛ په دې څه وسو، نو خور به یې چاته پاته کېږي، هم دې غمونو ورځ تر بلي شېرخان ځوراوی، نن یې هم له همدې غمه د یارانو په مجلس کي په لومړي ځل د سګرېټ څو کشه و وهل، ملګري ورته حیران سول، چي پر هر څه ستونزو او ستړو سربېره هم شېرخان کله د نشې لوري ته پام نه وو اړولی... اوس د شېرخان و مخ ته څو لاري وې، چي یا خو هغه آفرونه و مني، چي په هغوی کي ښه نوکري، ماډلنګ، اداکاري او د شوبز دنیا وي او یا د بل داسي چا سره نوکر سي، چي هلته تنخواه زیاته وي او یا کوم بل ښار ته د نوکرۍ لپاره ولاړ سي، یو پټ خیال دا وو، چي د ده د سکول یوه بدمرغه دوست ورته ویلي وو، چي په دې کار کي په لږ وخت کي ډېري پیسې ګټل کېږي... همدې سوچونو شېرخان د ژوند پر یو داسي چارسو درولی وو، چي ده د را روان ژوند په هکله هیڅ ډول فیصله نه سوای کولای. د ده ځواني او فکرونه دومره پخته نه وو، چي د ځان او کور په هکله کوټلې فیصله

Ketabton.com: The Digital Library

وکړي او دا پړاو هم هغه وي، چې ځوانان له خپلي لاري څخه ښکېږي... یا یې بخت بیداره سي، ده ته اوس د خپل پلار یاد او د هغه لارښوونه هر وخت تر سترګو کېدله. ده هم غوښتل، چې د ده نور وروڼه وای، نو د ده وړه به په درنه وای. که څه هم د ده دوستانو ده ته هر وخت ښې مشورې ورکولې، لاکن هغوی د ده په پټ راز خبرتیانه درلوده.

تر ښه ډېرو فکرونو او سوچونو وهلو وروسته دی یوې فیصلې ته و رسېدی، چې د خپل ژوند د فیصلې مخته د خور د کوزدې او واده کار په مخه کړي او د دې لپاره چې هره ستړې مخته راځي، دی به یې پر ځان باندي وړي.

....

د شېرخان په خوښه ده ته نن د یوې فلمي اېډورټایزنګ کمپنۍ ډایریکټر فون را وکړی...

ما وختي لا درته ویلي وو، چې له موږ سره کار وکړه..

نو ستاسو د کار نوعیت به څه وي..؟

شېرخان په نرمي ورغبرګه کړه...

بس هیرو به یې هیرو..

خو آخر دا به څنګه کار وي..؟

ډرامې، ماډلنګ، سټېج شو او نور...

د ډایریکټر په لهجه کي اعتماد وو..

او نور... به څه وي..؟

بس پیسې به وي، ګلېمر به وي، ستا ډیمانډ به وي..

زما ډیمانډ د څه لپاره؟

شېرخان په معصومانه انداز پوښتنه وکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره شېرخانه! دومره ساده مه جوړېږه..
په دې کې د سادګۍ څه سوال دی، زه په دې فیلډ کې ناولده یم.
ګوره؛ ته چې مشهوره سې، نو د معاشرې هر یو فرد به ستا د دوستۍ خواهش لري او خاص کر پېغلي نجوني خو به درپسې مري...
پېغلي نجوني...
شېرخان یو سوړ اسویلی وکیښ، خو ډایریکټر یې په ځان نه کړی پوه او ژر یې ورته و ویل:
ما ته به تنخواه څومره را کوی..؟
ساده ګله! په دې کار کې تنخواه نه وي، چې څومره کار کوې؛ د هغه به معاوضه درکول کېږي..
خو آخر دا به څومره وي؟
چې څومره مشهوره کېږې؛ هغومره به دې تنخواه زیاتېږي..
د ډایریکټر دا آخري خبري شېرخان لږ شکمن کړی او په چټکي سره یې پوښتنه څنې وکړه..
زه پوه نه سوم.
پوه به سې، چې دې میدان ته راسې، د هر ډایریکټر خپل خپل رېټونه وي، خپل خپل پرسنټېج یې وي...
شېرخان یوه بله پوښتنه په ډېره سادګي ورڅخه وکړه.
د ورځې به څو ګهنټې کار وي..؟
هاها.. ته ډېر ساده یې..
د ډایریکټر کړس کړس خندا شېرخان لږ شکي کړی، خو بیا یې بیرته په چټکي سره ورته و ویل.
اصل کې زما کور یوازې دی، زه له شپې بهر نه سم پاته کېدلای.. نو دا به څنګه سي..؟
شېرخانه! دا مسخرې نه دي، په شپو شپو شوټنګ، له کوره ورک،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوبي، ستړیا.. دا د دې شعبې بنیادي لوازمات دي.
ډایریکټر صاحب! زه هر څه کولو ته تیار یم، لاکن خپله خور او مور د شپې یوازي نه سم پرېښوولای..

....

پر ټولو ستړیاوو سربېره هم شېرخان سینګار هټۍ ته پوره وخت ورکړی وو، چې تر اوسه پوري دا د ده لپاره یکې یوازي د معاشي ګټو ځای وو، چې د کور ګذران يې په کېدی او د ده د فېشن او خواهشاتو پوره کولو لاره هم. دلته هره ورځ هغه ډول ګڼه ګوڼه وو، خریداری، د دکان د مالک معاشي پرمختګ او د شېرخان له وجهي د ژوند مېله تازه وه، که څه شېرخان به د سترو له کبله کله کله په ځان ګوتي نه وهلې، خو د ده قدرتي حسن دی لکه غمی هر ګاډی راغله، د دوی د مارکېټ مخته و درېدله، دوه عسکر د موټره را کښته سوه، سیخ سیدها د سینګار هټۍ ته ور ننوتله. ښایي؛ دا د دې دویم یا دریم وار وو، ژر ژر يې لږ د مېک اپ سامان مارکېټ په ګېټ کي و درېدل او د کرنل ځوانه زمانه مېرمن له خوښ کړی او بیا يې شېرخان ته ور غبرګه کړه...
ما تا ته اول هم ویلي وو، چې ته ډېر مست يې..
مېډم؛ تا په ما کي کومه مستي احساس کړې ده..؟
په هغه ته نه پوهېږې..
نو ته ما په پوه کړه..
شېرخان د مېک اپ سامان په الماری کي پر خپل ځای کښېښووی.
ته دلته را نژدې سه، چې زه دي پوه کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان پر کاونټر لاسونه کښېښوول او مېړم ته یې سترګي په سترګو کي ور ښخي کړې..
اوس و وایه؛ تا څه ویل؟
ما ویل؛ ته ډېر مست یې..
هغه څنګه؟
زه چي تا ته ګورم، ستا له هره اندامه څخه مستي را اوري...
نه مېړم؛ ته پوه سوې نه یې، نن په اصل کي ډېر یخ دی، ما ځان داسي سره پېچلی دی او نن په ښار کي ګېس هم کم دی..
راځه له ما سره.. داسي به دي ګرم کړم، چي ټول یخ به دي له بدنه ووځي.
نه مېړم، ډاکټر راته وایي...
ډېره ګرمي ستا د بدن لپاره ښه نه ده،
شېرخان د پند په انداز خبره ور غبرګه کړه..
زه به ستا پر بدن لکه واوره داسي و اورېږم...
ته خو مي نه یخ ته پرېږدې او نه ګرمي ته، مېړم..
شېرخان لږ مسکی غوندي سو...
مېړم ته دې نرۍ خندا ډېر خوند ورکړی او خپل ښی لاس یې د ده پر نرمو لاسو ور کښېښووی، چي د خوښۍ یو نامعلوم غوندي احساس ورته وسو او سوکه یې ورته و ویل...
شا او خوا خلک ولاړ دي، زما دلته درېدل له خطرې خالي نه دي، کور مي یوازي دی، کرنل هم په دوره تللی دی، ما ویل؛ راځه له ما سره...
لاکن مېړم د څه لپاره... زه خو دلته په کار لګیا یم...
ستا کار به زه در وکړم او زما کار به ته را وکړې..
....

2021.01.20 22:05

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يخ له کبله نن ګاونډي دکاندار نقيب الله د لاندي ښوروا له کوره را غوښتي وه، څلور کاسې يې تر خولې پوري ډکي جوړي کړي وې او خپل نژدې شا او خوا ملګري يې را و بلل، د سينګار هټۍ ته راغلی، د دکان مالک ظاهر شاه ته يې وختي لا ست کړی وو. دواړو په ګډه و شېرخان ته و ويل، راځه؛ نن به د يخ اثر د ګرمي ښوروا په خوړلو لېري کړو...

شېرخان د ظاهرشاه خبره و منله او له دوی سره روان سو...

پر څونۍ نقيب الله ډېر کوشش وکړی، چي د شېرخان تر څنګ کښېني، خو د ظاهرشاه او ګل باران په مابين کي شېرخان داسي جوخت کښېنستی، چي نقيب الله د هر ډول کوشش باوجود هم هلته ځان ځای نه کړی، ځکه نو راغلی او مخامخ ور ته کښېنستی او سترګي يې په شېرخان کي ښخي کړلې... د ناز خو يې دا حال وو، چي يوه ګوله به يې خپله کوله او دوه واره به يې د لاندي غوښه د شېرخان خوا ته ور اړوله، ګل باران چي په مسخرو کي يې ثاني نه وو، و نقيب الله ته و ويل:

زويه! د کوشنيوالي يار دي زه يم او مهرباني دي پر شېرخان ډېره ده...

نقيب الله چي حاضر ځوابه وو، ور غبرګه يې کړه.

دی ځوان دی، ضرورت يې لري، يخ يې کېږي، په تود به سي، تا خو هسي هم ډېري غوښي خوړلي دي...

په غوښو خوړلو کي خو ته هم تر چا نه يې کم... دوی ته دي حال و وايم.

ګل باران نقيب الله لږ جذباتي کړی..

د غوښو خوړلو خپل خپل وخت او خوند وي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

نقیب الله بلي خوا ته د موضوع وړلو هڅه وکړه..
هو؛ زویه! د مرغانو او حیوانانو غوښې خو موږ هر وخت خورو او خوند
پر اخلو، ته خو د انسان د غوښو شوقین یې.
ګل باران ناشوده ټوکه پر وکړه.
د دوی د بحث په مابین کي ظاهر شاه لالا ور ولوېدی او ورته و یې
ویل:
تاسو دا کوم لا حاصل بحث را اخستی دی، پرېږدی؛ دا ګرمه ګرمه
ښوروا وخوری، درڅخه سړېږي..
هو؛ ظاهر لالا! زه هم دا وایم، خو نقیب الله په دې عمر کي لا هم نه
سړېږي او د غوښو طلبګار دی.
ګل باران بیا ټوکه وکړه...
شېرخان و خپل مخ ته پروت د لاندي سپین لم و نقیب الله ته ور
واړاوه.
ګل باران له شېرخان څخه پوښتنه وکړه، دا غوښه دي ولي ور کړله.
خو تا ویل، چي دی د غوښو ډېر شوقین دی.
هو واقعي؛ د غوښو شوقین دی، خو سپینه غوښه بیا پر بوی نه
پرېږدي..
شېرخان لږ ډاډه سو، ګل باران او نقیب الله یو بل ته سره و کتل او په
سترګو سترګو کي سره موسک سول، پر ماحول لږ خاموشي خوره
سوه. د مارکېټ ملګرو پر ښوروا ډېر خوند اخستی وو، نقیب الله چي
څه رنګه سپین لم نوشِ جان کړی، نو ګل باران و شېرخان ته و
ویل..
ستاسو همسایه نقیب الله توره غوښه هم نه پرېږدي...
د شېرخان و مخ ته یو تور خچوکی پروت وو، هغه یې هم و نقیب الله
ته ور مخته کړی...

(c) kitabton.com: The Digital Library

دې پلا ګل باران پر شېرخان ټوکه وکړه.
تاسو څه یو بل ته سپیني او توري غوښې لوروی، موږ مو تر مایین محروم پاته کړلو..
شېرخان د ډېري سنجیدګۍ او پوهې باوجود لږ ساده وو، د ده په رموز پوه نه سو او ګل باران ته یې و ویل..
ما ډېره غوښه و خوړه، نقیب الله لالا خپله برخه ما ته را کړې وه، ځکه ما بیرته ور واپس کړه..
ګوره؛ ستا خو په دې سر خلاص سو، چې نقیب الله لالا "په قول ستا" و تا ته خپله غوښه پېرزو کوي..
هو؛ ګل باران لالا! زه خو احسان فراموش نه یم.
نو که کله ده له تا څخه ستا غوښه و غوښته، ستا ځواب به څه وي.
ګل باران د پاخه کوني پر چم خبره ور تېره کړه...
ګوره، ګل باران لالا؛ زه پخپله د پسه غوښه کمه کمه خورم، د چرګ او ماهي غوښه مي خوښه ده، زه به یې کورته پخه کړم، چې د ده خوښه وي، هغه ډش به د یخ په ورځ راوړم او نقیب لالا ته به لویه برخه پکښې ورکړم.
ټولو و یو بل ته په حیرانۍ سره و کتل...

....

د وخت په تیرېدلو سره د شېرخان تجربه او مشاهده هم زیاتېدله او د حقیقت او ګمان نړۍ ورته نوره تابانه او روښانه کېدله.
د ټولني د وګړو کردارونه او رویې د انسان هر حس بیداروي، خو د ځوانۍ، دولت او حسن نشه په دې پوهنه کي لږ خنډ او ځنډ اچولای سي. شېرخان که د حسن او ځوانۍ نشه په مغزو کي لرله، خو د ده غربت به دا نوري نشې لږ را کمي کړي وي او همدا د ده بخت وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې ده ته یې د حقیقت د لارې درک ورکولای سو... زیاتره ځوانان چې ځواني، حسن او دولت و لري، د هغوی ژغورنه لږ ګرانه وي او که چېرې یوازې ځواني او دولت له چا سره وي، نو هغوی هم په اسانه له یوې لارې نه سې را ګرځېدلای. د شېرخان په مغزو کې چې به کله کله نورو غوښتنو او جذباتو سر را پورته کړی، نو د مور او خور تربیت او ذمه واري به دی له بلې لارې را و ګرځوی. کله چې به یو بل چا شارټ کټ لاره ور وښووله، نو د مخلصو ملګرو لارښوونې به دی له هغې لارې را و ګرځوی، خو له نورو سره د ده تر اوسه پورې په دې سر نه وو خلاص سوی، چې په ټولنه کې د نورو بلاوو او مصیبتونو په پرتله جنسي لوږه ولې په دومره ژوره توګه پنجې لګوي او هر دویم کس ولې د ده له لارې د خپلې لوږې احساس څرګندوي... آیا! دا داسې لوږه ده، چې فقط په یوه یا دوو خړوبېږي، د دې لپاره به هر کس د خپلې ونډې خیرات کوي، که یا، یوازې د شېرخان شا او خوا ماحول له ده څخه دا توقع کوي.. له همدې پوښتنو د ځواب او په دې حالاتو د خبرېدلو لپاره دی و هغه طبي او اصلاحي سمپوزیم ته ډېر خوش بینه وو، کوم چې دوې ورځې وروسته د ډاکټر نادر خان د ځانګې له خوا په سرکاري روغتون کې را بلل سوی وو او په دې کې هغو ټولو کسانو، تنظیمونو او ډلو ته بلنه ورکول سوې وه، څوک چې په څه نه څه حواله له دې موضوع سره اړوند وي، په دې سمپوزیم کې اړوندو کسانو ته د دوو نورو ملګرو د شرکت اجازت هم وو. شېرخان پر خپل وار خپل خوږ دوست واجد او نثار ته هم ویلي وو او له ځانه سره یې تیار کړي وو، چې په سمپوزیم کې به هره ډله په خلاص مټ پر هر کېس باندې خپله رایه او مشورې ورکوي او په ګډ بحث کې به هم برخه اخلي.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شېرخان مور ته نن پروین نرسي فون را کړی وو او د دې د صحت او روغتیا د پوښتني په څنګ کي یې زیاتي پوښتني د شېرخان په اړه کړي وې. ماخستن چي شېرخان کور ته راغلی، نو مور یې د پروین د فون او خبرو په اړه ورته و ویل... تر دې مخکي چي شېرخان به خبري ته خوله جوړوله، فرزانې په چټکي سره و ویل:

موره! ته نو څه د شېرخان خوښه پوښتې، ښه ښایسته پېغله ده، نوکري لري، اخلاق لري او کورته به ستا علاج کوي، بس یوه ژبه یې زموږ نه ده، نو څه وسو، زما او ستا اردو زده ده، زه به پښتو هم ور زده کړم.. بس موري ته هو کړه، شېر لالا پرېږده او خوښه یې پرېږده..

لېونۍ؛ ما لومړی هم تا ته درخلاصه کړې ده، چي ستا لاسونه مي نه وي در سره کړي، زه تر هغو هیڅ نه کوم.

شېرخان په ډېر ناز د خور ځواب و وایه.

ته خو یو وار هو.. وکړه، موږ به کوزده وکړو، نوري خبري به بیا ګورو...

فرزانې! یوازي د کوزدې خبره نه وي، له کوزدې سره ډېري خبري تړلي وي. ته داسي وکړه، ورسه، ډوډۍ تیاره کړه، زه به له شېرخان سره خبره وکړم...

مور فرزانې ته په ډېره خوږه لهجه و ویل.

دا خوارکۍ په څه خبره ده، چي موږ له کوم کړاو سره مخامخ یو، مور یې په حسرت او ارمان سره و ویل او د شېرخان خوا ته یې سترګي ور واړولې.

موري! زما دا شعر ډېر خوښ دی او دا مي د ژوند مرام ټاکلی دی..

کوم شېر..زما شېرخانه! هر شېر زما زوی شېرکی دی، زه نور شېران څه کوم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

موره! شېر نه شعر شعر...
ښه؛ نو دا بيا ښځګه وي..
ته غوږ ورته و نيسه، دې شعر ته.

که اسمان دي د زمري په خوله کي ورکړي
د زمري په خوله کي مه پرېږده همت

هو؛ زويه! زه چي تاته ګورم، نو نيمي پاته نه سم. ستا انا دي خواره خستکه سي، چي په تا يې...
نه موري! دا به زما په نصيب کي ليکلي وه. هغه خوارکۍ خو په ذهني توګه هم سمه نه وه...
دا خو زما قصور وو، چي ما ته کور ته پرې اېښې وې او زه د پلار کره کوزدې ته تللې وم...
موره! نو څه وسو، که د ژوند يو اړخ د سړي کم سي، نو نوري هم ډېري لاري ستـه، پر هغه هم تګ کولای سو..
خو زويه! زما هم ارمان وو، چي...
د مور تر سترګو اوښکي رواني سوې.
موري! ستا ژړا ما همېشه ځوروي، چي زه ځان پوره ګڼم، نو ته ولي ځان کړوې...
نه زويه! له تا سره زموږ د ټوله کور ارمانونه تړلي دي، که چېري خدای يو دوه ورونه در کړي وای، نو، موږ به ولي دومره خوار او زار وای..
موري! خوار دي زموږ دښمن سي، ما د کوم شي د کمي احساس تاته در کړی دی، چي زړه در لړ سي، د خدای راکړي هر څه درته راوړم...
هو؛ زويه! ستا احسانونه موږ ښځګه هېرولای سو، خو ستا دا يوازي ورځ نه سم برداشتولای...

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري! لږ صبر وکړه، چي فرزانه د خپل کور مېرمن کړو، بیا به دي حج ته بوځم او دا ارمان به دي هم در پوره کړم، که خیر وو...
وی زویه! دا بخت بیداره نه بولم، چي زه دي پر دې حال حج ته ولاړه سم.
مور یې د ډېري مایوسی په انداز کي و ویل.
موره! خدای مهربانه دی، ستا صحت به ښه سي...
هو؛ موري! پروین ورېنداره به هم حج ته درسره ولاړه سي، چي هلته دي خدمت هم وکړي او ثواب هم...
فرزانه له دې خبري سره سمه دسترخوان په لاس خوني ته را ننوتله...
هو، هو؛ زموږ نوی اخښی به هم خپله...
شېرخان لا خبره نه وه پوره کړې، چي فرزانې یې خبره ور غوڅه کړه او ورته و یې ویل، نوې ناوې حج ته نه ځي، هغه خو..
نو بیا ته ولي پروین پر موږ پېنه کوې...
شېرخان په چټکي ورته و ویل
هغه خو به د مور درملنه کوي..

....

شېرخان، واجد او نثار سهارنهه بجې د روغتون لوی تالار ته ځانونه را و رسول، دلته د دوی هر کلی ډاکټر نادر او د هغه ملګرو وکړی. د نن په طبي او اصلاحي سمپوزیم کي سل ته نژدې ګډون کوونکي او تر شلو پوري پوهانو ګډون درلودی. ډاکټر نادر د سمپوزیم د پیل وینا په دې ټکو وکړه.
ټولني ته د یوه نوي شي راتګ د بدلون لاري مومي، خو د هر نوي شي تر راتګ مخکي د ټولني د وګړو فرض جوړېږي، چي هغه و نوي شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته له هري زاويې څخه و ګوري او پر ټولنه باندي د هغه شي د مثبت او منفي اغېزو په اړه لټون تر سره کړي... که چېري په لومړي سر کي موږ د هغه راغلي نوي شي په اړه معلومات نه و لرو او هغه بې لګامه پرېږدو، نو د هغه بيا داسي خطرناکي نتيجې را ووځي، لکه د څه په اړه چي د نن ورځي دا سمپوزيم را بلل سوی دی. موږ طبي پوهان چي نن سبا له کومي بلا سره مخامخ سوي يو، هغه زموږ پر ټولنه باندي د نوي ټيکنالوجۍ په راتګ د بهرنۍ نړۍ او کلتورونو د هغه جنسي آزادۍ يا بېلارۍ اغېزې دي، چي زموږ ټولنه يې زغم او په ټولنيز کړه وړه کي د ځايولو توان تر اوسه پوري نه لري. دغه جنسي ازادۍ زموږ پر ټولنه داسي بد اغېز ولي وکړی، چي موږ ورته ګوته په غاښ نيولي پاته يو...

موږ به په لومړي سر کي هغه څو کېسونه تاسو ته وړاندي کړو او د هغو طبي وجوهات به و لټوو، تر هغو وروسته به تاسو "چي د ټولني د هر ډګر خلک په دې سمپوزيم کي ګډون لري" د دې سياسي، کلتوري، معاشي، مذهبي، اولسي او نفسياتي اړخونه را په ګوته کوی او د هغو وجوهات به را په ګوته کوی او د هوارولو لاري به يې را ښياست... تر هغه وروسته به بيا موږ له دې څخه په اخذ د خپل نوي نسل د ژغورني لاري لټوو.

موږ هره ډله له يوولس يوولس کسانو څخه ياني طاق مو جوړه کړې ده، ټولو ډلو ته به جلا جلا پوهان دا کېسونه وړاندي کوي او په وروستۍ برخه کي به د دې پايلي را يو ځای کوو...

خو يوه خبره دلته کول راته بېخي اړينه او ضروري ښکاري، چي... دا ټول کېسونه زموږ د خپلي ټولني دي، په دې کي هيڅ ابهام نسته او دا هر کېس دومره عام دی، چي په هره سيمه، کلي او ښار کي موندل کيدای سي، البت موږ د يو انسان او ناروغه نوم، شناخت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيمه د طبي قانون له رويه له بل ځا سره نه سو شريکولای، ځکه دا د هر کس آئيني حق دی، چي د هغه شناخت دي بل ته و نه کړل سي...

د ډاکټر نادر له وينا سره سم ټول ګډون کوونکي خپلو خپلو ټاکل سوو ډلو ته و رسېدل، شيرخان او د ده ملګري واجد او نثار د اوو نورو ملګرو سره راغلو شا او خوا پر ګړدي مېز باندي را کوږه سو. په خوش قسمتي سره د ډلو په بهير کي ډاکټر نادر پخپله د دوی د ډلي په برخه رسېدلی وو، چي هغه به له دوی سره دا کېسونه شريکوي. ډاکټر نادر له خپله ځانه سره ليپ ټاپ او څو فايلونه پر ټېبل کښېښوول، تر رسمي پېژندګلوي وروسته ډاکټر نادر پر لومړي کېس داسي روڼا واچوله...

دا پنځه ويشت کلنه نجلۍ د درې بچيانو مور ده او د څلورم بچي د زېږېدو پر مهال د ډېري ويني بهېدلو له کبله ورته د ويني د لګېدلو امر وسو، چي کله يې د دې وينه ټيسټ کړه، نو په هغه کي د اېډز (Aids) د خطرناکي ناروغۍ موجودګي ښکاره سوه. دا خبره پر دې او د دې پر کورنۍ لکه د ګولۍ ټک داسي وه، شريف او معتبره خاندان په کلي کي اوسي، خو د غربت له کبله يې خاوند د بل ټر ک چلوي او پنجاب ته په شپو شپو ورک وي، چي کله مور د دې د خاوند تپوس وکړی، نو هغه له وهمه راڅخه پټ سو او د دې ناروغي بچي هم ژوند له لاسه ورکړی..او

د دې پوښتورګي (بډوکي، ګردې) د زياتي ويني بهېدلو له امله اوس ناکاره سوي دي او دا غريبه به د تل لپاره د بل په اسره پاته وي...

د ډاکټر نادر پر دې رپورټ باندي ټول ګډون کوونکي حق حيران سول، يو جذباتي سياسي کار کوونکي و ويل، زمور په سيمه کي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارخانې ستړه، نه ډېمونه، د ډوکلی له کبله مو د ټولي سيمي باغونه او زراعت وران ويجاړ دی، ځکه د نورو صوبو د ابادۍ په خاطر زموږ ځوانان په شپو او مياشتو ژوند هلته تېروي او يو شمېر خليجي هېوادونو او ايران ته ځي او هلته په کلونو کلونو د مسافرۍ شپې سبا کوي، هلته څه کېږي او دا ځوانان هلته څنګه ګوزاره کوي، موږ ټول په دې خبر يو، نو داسي ناروغۍ د سياسي عدم مساوات له کبله پېښېږي...

ښاغلی واجد چي ډېر سنجيده او پوه کس وو، و برخه لرونکو ته يې خپله رايه داسي څرګنده کړه...

جنسي تنده د هر انسان په فطرت کي اخښل سوې ده، ځکه جنس د هر انسان بنيادي حق دی، تر واده مخکي چي څوک د دې په خوند خبر نه وي، نو هغه صبر کولای سي، خو تر واده وروسته نارينه پر خپلو جذباتو باندي په ګرانه قابو ميندلای سي، په شپو شپو له کوره لېري پاته کېدل دوی دې ته اړ کړي، چي لاس او پښې و غځوي او د هغه نتيجه موږ په دې شکل کي وينو، چي د نارينه ژوند خو په دار سي، اوس د دې معصومي مېرمني يې څه قصور دی، چي په دې بدمرغه ناروغي کي را ګېره سوه او خدای خبر چي د دې خاوند او دې پخپله به دا ناروغي و کومو بې وزلو ته ور اړولې وي، دا خو دومره خطرناکه ناروغي ده، چي په خدای باور وکړی، چي په نوم اورېدلو يې هم د سړي پر بدن د بدمرغۍ څپې راځي...

د نفسياتو د يوه پوه ځوان رايي ټول ګډون کوونکي نور هم له حيرانۍ سره مخامخ کړل..

د ايډز مرض چي په هر چا پوري سي، نو په نفسياتي ډول هغه.. هغه وخت نيمی نه سي پاته، ځکه زموږ په ټولنه کي د دې مرض اخستلو صرف يوه لاره خلکو ته معلومه ده او له نورو لارو چي دا ناروغي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیښیږي؛ هغو ته موږ پام نه دی کړی او نه په خبر یو... دا خاموشه وایرس په دومره تېزي سره زموږ په ټولنه را ګډ سوی دی، چي کله کله د انسان پر خپل ځان هم شک پیدا سي.. د اېډز له مریض څخه خلک ځکه لېري ځغلي، له هغو سره ناسته ولاړه، له هغو سره مجلس، قربت او دوستي ته د چا زړه نه کېږي، ځکه یې ناروغه د تنهایي او ناروغۍ پر داسي چارسو ژوند له لاسه ورکړي، چي د تنهایي، بې وسي او بدنامۍ داغونه هم له ځانه سره ملګري کړي..

د معاشیاتو پوه چي ښه ښاغلی ځوان وو، و ویل؛

غربت د هري ناروغۍ مور ده، پر نړیواله کچه باندي د جنسي خواهشاتو د پوره کولو چي کومي ټېکاني سته، په هغه کي د هري ښځي او نارینه په باقاعده ډول معاینات تر سره کېږي او دا تر هرو څو میاشتو وروسته بیرته تر سره کېږي، چي هر یو هلک او هره نجلۍ له ناروغۍ څخه پاک پاته وي، نو تر هغه وروسته هغوی ته د جنسي اړیکو د ساتلو سرټیفکټ ورکول کېږي او بل نن سبا په محفوظه او خوندي توګه د جنسي اړیکو لپاره هر څه موجود وي، خو د غربت ځپلي ټولني یوه المیه دا هم ده، چي غریبان د غربت له وجهي د خپل بدن په سودا خپل ځان، نس او کور ساتي، د دوی ګټه دومره لږ وي، چي هغوی دا طبي حفاظتي لاري د کم علمۍ یا مجبورۍ له وجهي نه سي پوره کولای او نه د حکومت پر دوی باندي کنټرول وي، ځکه دوی پخپله هم په ځان نه وي خبر... زه که له تاسو سره د معاشي بدحالۍ حال شریک کړم، نو ستاسو زړونه به و چاودي...

شېرخان چي تر اوسه خاموش ناست وو او دا هر څه یې په غور اورېدل، ده ته خپل دوست نثار کرار و ویل، چي زه یوه پوښتنه وکړم؟ تر دې مخکي چي شېرخان ځواب ورکړي، ډاکټر نادر یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره واورېدله او ډاډ يې ورکړ، چې هره خبره کولای سې...
نو نثار خپله پوښتنه داسي وکړه، چي:
ډاکټر صاحب! دا خو ځوانان دي، چي له کوره ورک دي او نور ځايونه لاس او پښې غځوي، خو د دوی مېرمني يا کورودانې هم جنسي خواهشات لري، هغوی خپل جنسي خواهشات څه رنګه پوره کوي..؟
ډاکټر نادر په سنجيدګي سره ورته وويل:
لکه د نورو انساني خصلت لري. هغوی هم خپل چې ده، ښکاره خبره ځايونو نجوني چي زموږ د ځوانانو غوښتني ور پوره کوي، دغه ډول به هره ښځه څه نه څه هڅي ضرور کوي.
د نفسياتو يو پوه بير ته را مخته سو او و يې ويل:
زموږ د ټولني د شرافت پيمانې اوس لږ څه تشي سوي دي. موږ ښايي؛ نن د هلکوانو پر جنسي موضوع بحث کوو، که چېري زموږ د ښځو د جنسي اړيکو په هکله څېړنه وسي، نو کېدای سي، چي تر دې هم زياتي خطرناکي نتيجې او خبري ښکاره او مخ ته را سي...
د نثار يو وار بيا د مزاح حس را بيداره سو او ډاکټر نادر ته يې وويل:
ګوره؛ تاسو خو پوهان ياست، تاسو مسخرې او شعرونه نه خوښوی، لاکن موږ خو معاشره کي خلاصه خوله خبري کوو او دا خبري او شعرونه دومره خلک خوښوي او خوند پر اخلي، ځکه که ستاسو اجازه وي، نو زه به د دې موضوع په هکله يوه مشهوره ټپه و وايم..
هو؛ ته دا ټپه يا شعر و وايه، وروسته به زه بل کيس را مخته کړم..
نثار و شېرخان ته وکتل او بيا يې کرار ورته و ويل...
دوی خو به خوانه بدوي...؟
هغه ځواب ورکړی، چي زه څه خبر يم، چي ته څنګه شعر او ټپه وايې، خو ډاکټر نادر اجازه ورکړه، چي و يې وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ښځې و خپل خاوند ته چې د کوره هر وخت لېږي وي، د عبرت لپاره دا ټپه وايي...

ته خو لا ښه یې خره به وکړې بده خو زه یم چې...
ټولو ګډون کوونکو یو بل ته په حیرانۍ سره وکتل...

....

ډاکټر نادر دویم کېس په دې تورو پیل کړی...
دا پنځه شپېته کلن حاجي... زامنو له خپله کوره شړلی دی، له بده مرغه د ده ټوله ځواني په امرد پرستي کې تېره سوې ده او اوس په دې عمر کي هم ځوانان هلکوان له ځانه سره ګرځوي. د ده د زامنو وینا ده، چې دی یې پر ځان.. معنا...
د ډاکټر نادر سره ژبې او تورو یاري نه کوله، خو تر لږ سوچ وروسته یې و ویل، چې دی مفعول وي...
ډاکټر نادر و واجد ته و کتل او ورته و یې ویل،
چې اوس جمله سمه سوه،
هغه ورسره د منلو سر و ښوراوی...
ځکه ډاکټر مخ ته خپله خبره داسي جاري و ساتله..
د ده زامن وايي، موږ عزت دار خلک یو، لوڼي، لمسیاني او نږندي مو په کور کي دي او دی پرېدی لنډهر هر وخت کور ته راولي..
ډاکټر نادر لږ په سنجیدګي سره څرګنده کړه:
دې سپین ژیري په ټولنه کي لوړ مقام درلودی، د ننګ او جنګ او د قلم او مېړاني خاوند وو، په مېډیا او کانفرنسونو کي به د ده ژبه او قلم لکه طوطي داسي ږغېدل، خو د بد صحبت له کبله دی په دې مجلسونو کي را ګېر سو. اوس چې ډاکټرانو پوښتنه ورڅخه وکړه، چې ته ولې دا کار کوې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب یې دا دی، چي زما د بواسیرو ناروغي ده او هغه په بل څه نه ورکېږي، خو طب دا وایي، چي د بواسیرو ډېر اسانه اپرېشن او علاج دی، چي د انسان ټول تکلیفونه ور ختموي...
د نفسیاتو ماهر د دې کېس په اړه و ویل،
چي د جنس په اړه د خوند اخستلو د هر چا خپله خپله پیمانه او معیار وي، خو دا خبره یقیني ده، چي څوک هم د امرد پرستۍ په ناروغي اخته سي؛ په هغوی کي د دواړو خواوو برخه اخستل کېږي، معنا لومړی فاعل او بیا مفعول هم جوړېږي، چي د لذت معیار د یو چا و ټاکل سي، هغه د ژوند په یو پړاو کي هم بیا له دې نه را ګرځي، خو په سپین ژیرتوب کي چي د دوی د فاعل جوړېدلو توان له منځه ولاړ سي، ځکه نو د سترګو دا وړی خپله تنده بیا داسي ماتوي، چي ځان ورته مفعول کړي او زیاتره بیا دوه هلکوان خپل و مخته په امرد پرستي لګیا کوي او دوی ته په کتلو سره خپل خپل خوند ځنې اخلي... لاکن په نفسیاتي توګه دا کس دا هېر کړي وي، چي په دغه عمر کي د ده پر وړو نوري کومي ذمه داریاني وي... د ځوانانو بېلاري خو ټولنه تر یوه حده پوري زغملای سي، خو د بوډاتوب حرکتونه هیڅ څوک هم نه زغمي. نفسیات پوه یوه جالبه خبره داسي وکړه، چي د کوم سپین ژیري مېړمن د ده خواهشات په لوی عمر کي نه سي ور پوره کولای، نو دا سپین ژیري بیا په نورو هلکوانو خپله جنسي تنده ماتوي او دوی زیاتره هر وخت د ټولني له خوا ترټل کېږي هم او دا ناروغي تر جنسي زیاته نفسیاتي وي...
د معاشیاتو پوه حیرانوونکې خبره وکړه، چي ډېر دولت لرونکي نر او ښځي په زیات عمر کي د ځوانانو په تلاش وي او په دې عمر کي نر او ښځه دواړه ځوانانو ته مفعول وي، چي دې ته به څه نوم ورکوو؟
سیاسي جذباتي ځوان و ویل، چي زموږ په ټولنه کي شعور نسته،

2021.01.20 22:07

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعلیم نسته، په زیات عمر کي پر انسان ډېري ذمه دارياني راځي... د ماشومانو روزنه، کور او جايداد کتنه، په ټولنيزو چارو کي برخه اخستل، سياسي جدوجهد او د قامي خپلواکۍ لپاره مبارزه، خو د ډېر دولت له کبله دوی هر څه شاته کړي وي او د خپل هوس د تندي ماتولو بار يې پر ورږو اخستی وي.

ښاغلي واجد چي له ډېره وخته دا بحث په غور سره اورېدی، پر خپل وار و ويل، چي په دې کېس کي د پيسو د زياتوب او مجبورۍ دواړو عنصر شامل دي، که يوې خوا ته سپين ږيری د مستۍ يا عادته څخه دا کار کوي، نو له دوی سره چي کوم ځوانان وي، د هغوی زړه نه ور غواړي او نه پر دې سپين ږيرو خوند اخستلای سي، هسي د خپلو معاشي مجبوريو له کبله د دوی هوس ور پوره کوي. شېرخان د دې کېس په دوران کي يوه خبره هم و نه کړه، خو داسي معلومېدی، چي دا کېس دی ډېر ترهولی دی، کله چي د نثار وار راغلی، نو شېرخان لږ و مسېدی، نثار و ويل:

د سپين ږيرو دا دندې خو زموږ په خوا ډېري دي، لاکن دا د آنټيانو خبره جالبه ده، يو وخت ما په لاهور کي په يوه پارک کي واک کاوی، چي يوه سپين سرې را باندي پېښه سوه، ډېره مهربانه وه، لاکن زه د دې په مهرباني پوه نه سوم، نو څکه پر دې مي مهرباني و نه کړله، اوس چي تاسو خبره ښکاره کړه، نو زه د هغې د مهربانۍ و شاته په غوښتنه او خبره پوه سوم..

ډاکټر نادر ګپه پر و کړه،

چي اوس دي څه خيال دی...

نثار هم په ګړندي ډول ور غبرګه کړه، چي

والله خيال خو مي ډېر خيالور دی..

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر نادر غوښتل، چي دا څو کېسونه ژر تر ژره دوی ته وړاندي کړي او تر هغه وروسته هغه لاري ولټوي، چي ټولنه له دې وبا څخه و ژغوري، ځکه نو ده د دريم کېس وړاندي کول هم داسي پيل کړل...

دا پنځه دېرش کلن د کالج استاد دی، ښه ليکوال او شاعر دی، له بده مرغه يې د کورنۍ فيصله و منله او د اکا بدرنګه لور يې د خور په سرۍ کي قبوله کړه، خو هغه بې تعليمه مېرمن د ده له لومړۍ ورځي څخه نه وه خوښه، نو ځکه له لومړۍ ورځي د دويم واده تلوسه ورته پيدا سوې وه او د هغه لپاره يې دلته او هلته لاسونه وهل، د څه مودې لپاره يې په يوه اين جي او کي هم کار وکړ او هلته يې له يوې بلي نجلۍ سره هم تعلقات جوړ سول، که څه هم هغه د ده تر لومړۍ مېرمن هم بدرنګه وه، خو د ده خيال وو، چي په دې ډول به زه له خپلي کورنۍ څخه انتقام واخلم... د دوی تعلقات دومره مستحکم سول، چي د پېغلي په رحم کي د ده نهال شين سو، هغه ډېري منډې ترنډې وکړې، چي له دې کيسې لاس واخلي، خو ښځه چي پر بدو راسي، نو بيا له هغې څخه په خدای پناه په کار ده، دې پېغلي هم دی مجبوره کړی، چي له دې سره نکاح و تړي... د ځوان تر وس هم خبره و وتله او دويمه مېرمن يې هم کور ته راوستله..
اوس د بنو جنګونه، د دواړو بدرنګه اولاد، دا ځوان ګرد سره د ښځي له ذاته څخه بد ذوقه کړی، نو ځکه يې د ذايقې بدلولو لپاره د هلکوانو ياري شروع کړه، خروړی سپی هر چا ته خوله اچوي او تر واده وروسته انسان زړور سي، ځکه هغه په ډېرو شيانو باک نه کوي.
دويم دا چي دې ځوان له نيټ څخه لڅ فلمونه هم ډېر کتل او د ده خيال وو، چي د دې فلمانو په ډول به هر ځوان دلته هغه رنګه

(c) Ketabton.com: The Digital Library

رسپانس ور کړي، خو ده چې دلته د فلمونو په څېر دلته د ځو ياری کولو هڅي وکړې...
زه دلته يوه خبره په ټينګار سره كوم...
ډاکټر نادر لږ و درېدی او د اوبو بوتل يې پر غاړه پورته کړی، نيم بوتل يې خالي کړی، د ده له څهرې او تاثراتو څخه معلومېدله، چې دی ډېر په خښم دی، چشمې يې پر سترګو سمي کړې او مخته يې داسي و ويل:
موږ په ټولنه کي يوه ډېره غلطه عقيده لرو، چي زه يې بېخي نه منم او هغه دا چي هره ښايسته نجلۍ او هر ښايسته هلک دي بدکاره وي، خو د دې ځوان په مغزو کي چا دا خبره ور اچولې وه او دې خبري يې په ذهن کي ځای نيولی وو، چي دا خبره دغسي ده...
ده چي به کله يو هلک و ليدی، نو پر دويمه دريمه خبره به يې هيله تانده سوه او د هغه ګنده ته به يې لاس ور واچاوی، چي په دې ډول يې څو ځايه خپل سر مات کړ... بدنامه سو، جرمانه سو، د خلکو د نفرت وړ سو، ملګري ځنې بېل سول، يوازي سو، ځکه د دې ټولو وجوهاتو له کبله د شکري مريض سو او تاسو به خبر ياست، چي کله د شوګر ناروغي زياته سي، نو د انسان جنسي قوت پر زيرو و درېږي او له دې ځوان سره نن سبا هم دغه روان دي...
واجد د ډاکټر نادر تر وينا وروسته سمدلاسه خپله خبره داسي وړاندي کړه، چي
د خوښې واده نه کول او يا د خوښي واده نه ورغوښتل زموږ د ټولني الميه ده او تعليم يافته ځوانانو ته بې تعليمه نجلۍ کښينول دويم غم دی، هم دا غمونه چي کله يو ځای سي، نو بيا ظاهري صورت هم کتل کېږي، خو که صورت هم بدرنګه وي، نو بيا ټول عمر انسان له خپله ژونده څخه خوند نه سي اخستلای... جنسي خواهش خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولاد پیدا کېدلو تر حده کیدلای سي، ولي د انسان فطرت دی، چي هر ځای او هر کله ده ته یوه موقع په لاس ورسي، نو دی د خپلي تندي د ماتولو هڅه کوي او همدغه تنده وګړی له ډېرو لانجو او ستومانیو سره لاس او ګرېوان کوي..

سیاسي مبارز ځوان و ویل،

زموږ په سیمه کي د نجونو شمېر د نارینوو په پر تله زیات دی، ځکه ځوانان دویم او دریم واده ته رجوع کوي او دا ښه عمل په دې دی، چي زموږ د قام شمېر تر نورو زیات سي او دا به زموږ و سیاسي قوت ته تقویت ور کوي... لاکن زه دا خبره هم په ډاګه کوم، چي باید په دویم او دریم واده باندي د لومړي واده یا مېرمن استحصال و نه کړي. زه او زموږ پارټۍ د هر رنګه استحصال خلاف یو...

د معاشیاتو پوه په سنجیدګي و ویل،

د نن سبا په دې ګراني کي دویم او دریم واده د ټولني زیاتره وګړي نه سي زغملای، یوازي د واده اخراجاتو ته مه ګوری، د کوشنیانو تعلیم او روزنه، د هغو روزګار، د کور خرڅې پوره کول ډېر لوی بجټ غواړي، نو که د لومړي واده ښځه مطمین نه وي، هغه د واده په چپه په شارټ کټ لاره جنسي خواهشات په لږ بجټ پوره کوي.

نثار بیا یو دم را و غورځېدی او په طنزیه انداز یې و ویل،

یو خو دا شارت کټ لاره موږ نه پېژنو... انسان ته په کار ده، چي پر صراطِ مستقیم روان سي، دا زموږ د دین لاره هم ده او دین موږ ته د څلورو ودونو اجازه راکوي. د شارټ کټ مطلب خو دا دی، چي انسان دي ګردسره واده نه کوي او دا خو د نجونو استحصال دی، نارینه خو ځان ته شارټ کټ لاره ګوري، هغه خواره نجلۍ به څه کوي، د چا په برخه چي شین او تک تور، پنډ ناسیاله مېړه و رسېږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نثار پر خبره بیا ټولو یوه او بل ته په طنزیه انداز و کتل.

....

ډاکټر نادر ځلورم کېس په ډېره خواشیني را پورته کړی او له را پورته کولو سره سم یې و ویل، چې په کومه ټولنه کې د هلک او نجلۍ سماجي تعلق په کورونو، محله دارۍ، سکول یا کالج کې سره پاته نه سي؛ هغه بیا مخته د دواړو لپاره د تاوان سبب ګرځي. دا کوم کېس چې زه اوس وړاندې کوم، دا یو ډېر نایاب کېس دی، لاکن دا ډول کېسونه زموږ په ټولنه کې عام دي..

دا شپږ دېرش کلن ځوان په کوشنیوالي کې د پلار او مور د توجه نه ورکولو په سوب په غلط صحبت کې را ګېر سو، د سګرېټ په نشه روږد سو او مخته بیا د زورورو خلکو په لاس کنېواتی، هغو له ځانه سره په ګېرج کې نوکر کړی او د ګېرج له کاره سره یې د ده هم کار ور وکړی..دی ښایي؛ مجبوره، بې کسه او بزدله وو، چې کور ته یې حال نه وایه او پر له پسې لس پنځلس کاله د خپلې بې همتۍ له سببه د بل د هوس نښانه جوړېدی، کرار کرار چې بلوغت ته ورسېدی، نو د ده په لاس د ګېراج نور کوشني هلکوان ور تلل او ده انتقاماً هغه د خپل انتقام او هوس نښانه ګرځول، دا سلسله ښایي؛ اوس هم دوام لري، لاکن مهمه خبره دا ده، چې ده د کورنۍ پر ډېر اصرار هم له واده ځخه ډډه وکړه، د کورنۍ زور خو بیا خپل زور وي، ځکه دی مجبوره سو، چې د دوی حکم ته غاړه کښېږدي، واده په ډېر اهتمام وسو، له ښه خاندان ځخه وو او په قول د ده د کورنۍ مېرمن یې باسیر ته او باصورته وه، خو دوې میاشتي وروسته چې دا د پلار کره ولاړه، بیا یې له راتګ ځخه ډډه وکړه، تر ډېرو منډو ترنډو وروسته هم دا رشته بیرته جوړه نه سوه، دوه کاله ځوان دغسي و ګرځېد، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور او پلار مشر زوی وو، کشرانو ته یې هم د دستور له کبله د مخه واده نه سو کولای، تر ډېر ټینګار وروسته دی دویم واده ته تیار سو، درې کاله دا خانداني نجلۍ له ده سره وه، له هغې ښځه یې دوې لوڼې هم وسوې، لاکن ناګهانه هغې دواړي په لومړیو دوو درو شپو کي د خدای په کار سوې، کله چي دا دریم وار امېندواره سوه او د بچي د زېږېدو وروستۍ میاشت را نژدې سوه، نو مېرمن یې د پلار کره ځني ولاړه او د راتلو ښخه یې ډډه وکړه، ویل یې، زه دي قاتل لره بیا نه ورځم، زوی یې و زېږېدی، مور یې ویل، زه خپله ځواني پر دې ماشوم زړوم او بل واده نه کوم. د دوو درو کالو تر منډو ترنډو وروسته یې مور او پلار په دریم واده ورکولو بریالي سول، لاکن دا ناوې یې زړوره او خوله وره وه، هغې په لومړۍ میاشت د ده د پخوانیو ماینو سره رابطه وکړه او سم دلاسه یې په عدالت د خلعي لپاره درخواست ورکړی، د عدالت سترګي هغه وخت خلاصي سوې، چي دې مېرمني یې صفا و ویل، چي دی زموږ ازدواجي فرضیت او حیثیت را پوره کولای نه سي او د شا له خوا د کورداری طلب او ټینګار کوي، دویمي کور داری تر څه حده د ده خبره منله، خو د هغې شرط دا وو، چي دوه واره ستا په خوښه او دریم وار به زما فرضیت راپوره کوې، د همدې له کبله دا درې واره له ده ښځه امېندواره سوه، خو د نجونو د زوکړې په دویمه ورځ دا خوني پلار په پټه د خپلو معصومو ماشومانو لوړو د ژوند خاتمه وکړه، چي کله یې د مېرمني شک په یقین بدل سو، نو د دریم لنګول له مخه د پلار کره ځني ولاړه، دا بدبخت انسان په هېڅ ګون د نجلۍ وجود زغملای نه سي، ځکه یې په لومړي سر کښي د هغو خاتمه ور وکړه، تر دریم واده وروسته بیا بله ښځه د ده په نصیب نه سوه او اوس دا غم ځپلی لکه لېونی تنها تنها ګرځي، له ځان سره ګاییږي، خیرن کالي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرن وجود.. هر څوک د غله یا هېروینې خیال پر کوي، هیڅ څوک له ده سره نسبت نه ساتي، بس د خپلي کمرې پوري محدود دی، یوازي د سګرېټ اخستلو لپاره یو یا دوه پلا له کوره را ووځي او له هیچا سره یوه خبره هم نه کوي.

د ډاکټر نادر دې رپوټ ګډون کوونکي په اضطراب کي واچول، د نفسیاتو ماهر د ګډون کوونکو حوصله ته د ډاډ ورکولو په خاطر خبره پیل کړه او و یې ویل:

دا جنسیاتي ناروغي اوس په نفسیاتي ناروغي بدله سوې ده، د ده ټول ژوند د دومره واقعاتو، د حقوقو د پایمالۍ، د هوسي تندو، د محرومۍ او کړاوونو سره مخامخ دی، چي د ده بیا رغونه یو اوږد پروسس غواړي او پر هغه ډېر زیات خرڅ راځي او د هغه لپاره د څو داسي ځانګو ضرورت وي، چي دی له ځانه سره و ساتي، لاکن په بدقسمتي سره زموږ په معاشره کي داسي ځانګي هم نسته، د دې کېس آخري خاتمه به د خودکشۍ په صورت کي وي.

سیاسي مبارز که څه هم دې کېس ډېر لړزولی وو، خو بیا یې هم په رپېدلو شونډانو و ویل، چي په یوه خوشحاله ټولنه کي د هر چا د معاشي او سیاسي حقوقو خیال ساتل کېږي، خو زموږ سیاسي او معاشي مجبورۍ موږ دې حال ته را رسولي یو، چي لاس او پښې مو کار کولو ته نه پرېږدي.

واجد لږ له همته کار واخست او ویې ویل، چي تر واده مخکي د هلک او نجلۍ رجحان کم از کم معلومول په کار وي، که یو څوک له واده څخه انکار کوي، باید د هغه لامل و کتل سي او د هغه لانجه ور هواره کړي او په دې کي بنسټیز رول د مور او پلار جوړېږي، چي هغه دي د خپل ماشوم یا ماشومي روزنه تر خپله څارنه لاندي وکړي، خو هر کله چي یو خواهش عادت او عادت مجبوري جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، نو بيا د هغه رغول ډېر ګران کار سي.. هم دغه زموږ د ټولني ډېره درنه الميه ده..
شېرخان د دې کېس په دوران کي دوه واره په ټشو خپلي اوښکي پاکي کړې، کله چي ډاکټر نادر و نثار ته د خپلي رايي ورکولو و ويل، نو نثار د سر په ښورولو ور څخه ډډه وکړه، ولي د ده شونډانو د ده د غمزده زړه د اظهار ترجماني نه سواى کولاى...

....

ډاکټر نادر د پنځم کېس له را پورته کولو سره سم و ويل، چي په ظاهره خو دا د يو کس خبره ده، خو په دې کړۍ کي ځو برخي زيات مهم او عادي کېسونه ما را اخستي دي او په دې ټولو د ځان خبرول نه دا چي مهم دي؛ بلکي زموږ د ټولني په نفسياتو باندي د خبرېدلو لاره هم ده او دا وړاندي کول زما فرض جوړېږي... دا هغه ځوانان دي، چي د بچي د پيدا کېدلو اهل نه دي.
دا لومړى کس پنځوس کلن سړى دى، چي پرله پسې يې د ځو ځو کالو تر وقفه وروسته ځلور ودونه وکړل، بلکې پنځه ودونه، ولي لومړۍ ماينې ته يې طلاق ورکړ، د ده ټول عمر په هسپتالو کي تېر سو، د خپلو ښځو دارو درملنه يې په خلاص موټ وکړه، ټولي مېرمني د ده له جنسي رفاقت څخه مطمينه هم وې، ځکه چي د ده جنسي عضو هم په خاص مقدار غټ وو، هر کله چي به زناني ډاکټري د ده و کومه مېرمن ته د ده د معايناتو په اړه و ويل، نو ده به مېرمن ته ځواب ورکړى، چي زه خو روغ جوړ سړى يم، پر پنځم واده چي مېرمنو دى ډېر مجبور کړى، هغه ځکه چي ښځه تر هغو پوري ځان په حفاظت کي نه بولي، چي د دې بچي نه وي پيدا سوي. د بچي زېږېدل د نر او ښځي تر ټولو لوى ارمان وي، چي پر دې باندي د دوى

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذات تکميل پوره کېږي، نو ده هم د مني (Sperm) ټيسټ ورکړی، چي دا ټيسټ ده د ښار نارينه ډاکټر ته ور وړی، نو د هغه خبره د ده لپاره تر مرګ کمه نه وه، پر ده يې ټينګار وکړی او دی مجبوره سو، چي ځان لاندي باندي ورښکاره کړي... ډاکټر چي د ده تفصيلي معاينه وکړه، نو دا ورته ښرګنده سوه، چي د ده خايې (خوټې، بلورۍ) په نس کي پاته سوي دي او پر خپل وخت باندي خپل ځای لره نه دي را ښکوه سوي. که چېري دی په کوشنيوالي خبر وای، نو د اپرېشن له لاري دا په اسانه توګه لاندي راوړل کېدلای سوې او له ده سره به د نورو پنځو انسانانو ژوند هم په عذاب نه اخته کېدلای.. اوس ښايي؛ هر څه له لاسه وتلي دي، ځکه به دی او د ده څلور واړي مېرمني ټول عمر د خپل بچي زېږولو خواهش او غوښتنه په زړه کي ښخوي او دا ارمان چي د کوم انسان نه سي پوره، نو هغه له ډېرو ذهني، معاشي او اولسي لانجو سره مخامخ سي.

ډاکټر نادر دا خبره دلته پوره کړه او مخته يې زياته کړه، چي د ماشومانو ځيني ناروغۍ وي، که يې درملنه پر خپل وخت باندي ونه کړل سي، نو هغه هم د تل لپاره شنډ او نامرد پاته کېږي، خو په دې ټولو کي مهم هغه ځوانان دي، چي تنها تنها ګرځي، په تنهايي کي شيطان د انسان ملګری سي او د انسان او شيطان ملتيا هر وخت د يوې لانجې لپاره لاره هواروي. د ځوان او پېغلي زياتره رجحان د سيکس پر خوا وي، ځکه د دې تنها ځوان ټوله سوچونه له سيکس سره ګرځي را ګرځي. لومړی سر خو دی د لاس له لاري تر څه وخته پوري حظ تر لاسه کوي او هره شپه په خوب کي شيطان هم ورته راځي او احتلام يې کېږي.. او تر هغه وروسته بيا د منی (Sperm) را وتل دومره ډېر سي، چي ټوله شپه او ورځ د ده د آله تناسل څخه روان وي، چي له کبله يې دی ډېر کمزوری سي او بيا پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاره باندي هم سم نه سي تللای... کوم ځوانان چي هوښياران وي، نو هغوی خپله تداوي پر وخت باندي وکړي او ناپوهان څو کاله په دې ناروغي اخته وي او په دغه حالت کي چي واده وکړي، نو دا مرض خپل کار کړی وي او دی يې د ټول عمر لپاره د اولاد له پيدا کېدلو څخه محروم کړی وي.. اوس دا ځوان چي هر څومره لاس او پښې و مروړي، نو وخت ورسره وفا نه کوي. بې اولاده پلار معنا نامرد زموږ په ټولنه کي يوه ښکنځا ده.

ډاکټر نادر پر مخ و ويل، چي زه ستاسو سر په دې نه پرله ګرځوم، چي د نامردۍ څه وجوهات دي، ښايي، چي بېخي ډېر وي، خو دلته د دې کيسو راوړلو څخه زما بنيادي مقصد دا دی، چي د نامرد سړي له لاسه ماينه او مېړه دواړه په ځينو نورو ناروغيو اخته کېږي، چي هغه ټولي زموږ د ټولني د پر مخ باندي د کلينک د ټيکې داغ دی، لکه نامرد مېړه چي په نفسياتي ډول د مېرمني، کورنۍ او ټولني مخته خپل ارزښت و بايلي، د جايداد وارث نه لري او د خپل سپين ژيرتابه د وخت د معاشي لانجو فکرونه ورسره مله سي، له تربرو سره يې د دښمنۍ فکر په مغزو کي ځغلوني وکړي او دا ټول سوچونه دی تخريب او ورانکاريو ته اماده کړي او يو شريف بني آدم د ټولني لپاره د يوه ناسور بڼه خپله کړي...

بلي خوا ته چي د ده مېرمن په دې پوه سي، چي مېړه مي د اولاد قابل نه دی، نو هغه لومړی طلاق طلب کړي... که چېري د شريفي کورنۍ هم وي او له ده سره پاته هم سي، نو دلته بيا انساني فطرت هرو مرو بدلېږي او د ښځي ذات بيا هغه څه کولو ته ځان اړ بولي، چي دلته وړاندي کول يې زه مناسب نه ګڼم، خو د وړاندي سوو ټولو کيسونو په اړه تاسو په کار ده، زما لارښوونه وکړی، ولي چي دا کيسونه په ټولنه کي څومره ډېر دي، چي تداوي يې يوازي په ډاکټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه تر سره کېږي، بلکې په دې کې د ټولني د هر ډګر د پوهانو مرسته او ملاتړ او رایه د قدر او احترام وړ ده...

د معاشیاتو پوه په بحث کې د برخې اخستلو پر مهال په مدلل انداز سره و ویل، چې د دې کیسو و شاته د معاشیاتو دواړه اړخونه په ډېرې توندۍ سره کار کوي. د مثال په ډول هر هغه کس چې شتمني لري، هغه د جنسي خواهشاتو د پوره کولو لپاره ډېر ودونه کوي، بلي خوا ته که څوک د اولاد له نعمت څخه بې برخي وي؛ هغه هم پرله پسې د دولت په زور ودونه کوي او ورسره د علاج په خاطر هم روپۍ بې تحاشا خرڅوي او دا تر هغه ساعته پوري وي، چې طمع یې نه وي ختلې... هر کله چې دی د ژوند هغه مقام ته و رسېږي، چې له هري خوا مایوسه سي، نو د اولاد پر ځای د ده فکر د خپل ځان او مېرمنو د مستقبل د معاشي لانجو پر خوا واوړي، ځکه د کاروبار ساتلو لپاره خو زموږ په ټولنه کي د نارینه ضرورت وي، دا شی د نن سبا په معاشره کي که څه هم ډېر مشکل نه دی، خو بیا هم زموږ ټولنه د نارینه د برترۍ (Male Dominancy) له کبله په معاشي توګه د دې تکلیفاتو ازاله نه سي کولای. دلته که چېري د ټولني وګړي له ده سره لږ کومک وکړي او دا مذکوره کس لږ د قربانۍ جذبه و لري، نو د ده دولت او جایداد یوازي دا نه چي بچ کیدلای سي؛ بلکې نوره وده هم کولای سي..

شېرخان ناڅاپه ږغ پر وکړ، چي هغه څنګه..؟

د معاشیاتو پوه ځوان په برجسته توګه و ویل، چي د چېرتې له لاري.. معنا دا چي که دی خپل دولت او جایداد د ټولني د ښو چارو لپاره و یوې څانګې ته حواله کړي، نو دا به د ده د دنیا او آخرت ګټه وي، د ده نوم او عزت به هم خوندي پاته وي او د ده له دولت څخه به نور بې آسرې خلک هم پوره مرستي او ګټې تر لاسه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر نادر د نفسیاتو پوهاند ته چي کله د رایي ورکولو دعوت ورکړ، نو د نثار د مزاح حس را بیداره سو او ډاکټرنادر ته یې و ویل، چي دا خو والله خورا دلچسپ بحث دی، په دې کي خو د ډېرو ښه ورسره کېدلای سي، ماته هم ژر موقع راکړه، چي خپله ونډه پکښې واچوم او له دولت څخه خپله برخه پوره کړم.

ډاکټر نادر په خندا ور غبرګه کړه.

خدای د صابرانو مل وي...

د نفسیاتو ماهر و ویل،

والله دا سخت مقام دی، چي سړی خبره وربانلدي وګړي. په هر کور کي د ماشوم موجودګي ژوند ته ښکلا ور بخښي، د ماشوم ژوند هر نر او ښځه د خپل ژوند تر ټولو قیمتي اثاثه ګڼي، ځکه د نن له ماشوم سره د دوی د کور مستقبل تړلی وي، خو که دا هر څه و نه سي. نو تیت او پرک پاته کېږي... نو دا د یوې داسي نفسیاتي ناروغۍ ښه واخلي، چي علاج یې یوازي په تسلي او داروګانو نه کېږي. ځکه محروم انسان چي تر څو داسي اسباب نه وي لټولي، چي د ده زړه په ډاډه سي، هغه پر کراره نه سي کېښېنستلای.. که څه هم د بل بچي په غېږه کي اخستل او یا د ټیسټ ټیوب له لاري د بچي پیدا کول د دوی دنیاوي لانجې تر څه حده کمولای سي، خو لاکن دا انسان په باطن کي بیا هم یوه خلا احساسوي. دا انسانان آخر په غبرګون ورکولو په خپله ټولنه کي د منفي کردار لامل و ګرځي او په ټولنه کي د دوی وجود د نورو لپاره د نفرت وړ ګرځي، خو که له اولاده څخه بې برخي دواړه وګړي (نر او ښځه) په اصلاحي کارونو لاس پوري کړي، نو له منفي اړخ څخه د مثبت اړخ لوري ته یوازي دا نه چي دې جوړې یا دې وګړو ته ګټه رسېږي؛ بلکي د ټولني لپاره هم په ګټه وي.

2021.01.20 22:08

(c) ketabton.com: The Digital Library

واجد چې سوکه سوکه نوټس اخستل، چې کله موقع تر لاسه کړي، نو په سنجيدګۍ سره يې داسې و ويل...

د نامردۍ په اړه د نړۍ تاريخ ډک دی، لاکن په پرمخ تللو هېوادونو کې دا انسانان د ټولنې تر ټولو زيات با اصوله او باکرداره خلک ګاڼه کېږي، زياتره پوهان ټول عمر واده نه کوي او ځانونه د ټولنې د ښېګړې لپاره وقف کوي، په نورو مذهبونو کې که موږ و ګورو، په عيسويت کې پادريان هم کله هم واده نه کوي او د خپل ژوند ټول خواږه د بل د خوشحالۍ او ټولنې د ښېګړې لپاره په کار راولي، بلې خوا ته بې اولاده جوړې چې کله د بل چا بچې په غېږه کې واخلي، نو دا د نړۍ د تاريخ الميه ده، چې دا ماشوم بيا دوی د طوايف په توګه او يا د نورو دندو لپاره په کار اچوي او که نارينه وي، نو بيا د دې نارينه اصل پلار د دې کورنۍ د جايداد تر لاسه کولو په موخه د خپل بچې ذهن سازي کوي، ځکه د ژوند پر يوه نه يوه پړاو باندې دا په غېږه کې خپل کړل سوي بچيان دوی ته دهوکه ورکولای سي..

دا ټول خو د دنياوي مال او اسباب لپاره دي، خو له بچې ښځه محرومه او خاص کر د نارينه بچې ښځه محرومه جوړې ګرد سره ذهني سکون نه سي تر لاسه کولای او په خصوصيت سره هغه ښځه چې د اولاد قابله وي، خو قسمت يې د ژوند تړون له يوه شنډ مېړه سره کړی وي، نو هره مياشت چې پر ښځه باندې کومه ناروغي راځي، هغه هره مياشت د دې د بچې د پيدا کېدلو طمع نوره را پوره ته کوي او دا تر خپلې (Fertility) تر وروستي پړاوه پورې په هيله او اميد ژوند تېروي، خو موږ به د يو چا و حوصله ته د صبر بندونه تر کومه او تر څو پورې تړو، بايد هره مور او پلار خپل بچيان په کوشنيوالي کې هرو مرو لږ تر لږه په دې حواله يو ځل ډاکټر ته ور ښکاره کړي او دويم دا چې بايد هره نجلۍ او هلک تر واده مخکې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بچیانو د زېږېدلو د صلاحیت معلومولو لپاره له ډاکټر سره صلاح وکړي. دا هغه اسانه لاري دي، چي ټولنه له ډېرو شیانو او ستونزو څخه را ګرځولای سي.

بلي خوا ته که چېري داسي و نه کړل سي، نو په فکري حواله غټ خلک غټ سوچونه وهي او دا بې اولاده جوړی داسي ځانګه جوړولای سي، چي د یتیمانو بچیانو روزنه کولای سي، چي یوازي بې اولاده مور او پلار د ټولني ستونزه او المیه نه ده؛ بلکې هغه ماشومان د چا چي مور او پلار نه وي، له داسي یتیمانو څخه هم د نړی هره ټولنه ډکه ده، بس یوازي د فکر بدلون او اراده په کار ده، چي کله یې فکر له جنس څخه د ټولنیزي ښېګړي خوا ته واووښت، نو بیا په ټولنه کي د داسي محرومه خلکو هیڅ کمی نسته، چي ژوند یې پر قدم قدم د نورو په آسره پاته وي..

ډاکټر نادر چي شېرخان ته و کتل او د څه ویلو به یې ورته ویل، نو ډاکټر نادر د ده په کیفیت پوه سو، نو ځکه یې د چایو څښلو د دمې اعلان وکړ.

شېرخان له جېبه څخه ټشو را و ایستی او تودې غټي اوښکي یې پاکي کړې او مخ په وړاندي کرار کرار یوازي روان سو.

....

شېرخان نور دومره توان نه درلودی، چي په دې طبي او اصلاحي سمپوزیم کي پاته سي، ځکه چي ده هغه څه تر لاسه کړي وو، چي له کلونو کلونو څخه یې دی په لټون پاته وو، خو د ده د فکر په بټۍ کي دا وخت داسي اوربل وو، چي د فکر او وجدان څپو لمبې پکښې کولې او د غور او لټون لاري پکښې نقشه کېدلې، د عمل او کار کاري وارونه پکښې پخېدل او دا داسي حالت وي، چي انسان هري خوا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړولای سي... د شېرخان پر بدن خولې را رواني وې، ماغزه یې په جوښ وو، د زړه غورځنګ او دربې یې نژدې خلکو اورېدلای سو... لاکن چې کوم شي ده ته تکیه ورکړې وه، هغه د ده پخه او مصممه اراده او د ژوند تېرولو په اړه کلک هوډ وو... دی چې به کله هم له داسي حالت سره مخامخ سو، نو د مکتب د هغه استاد خبره به ور په یاد سوه، چا چې ورته ویلي یې وو. چې د انسان ښوونکي پنځه شیان دي، لومړی مور، دویم استاد، دریم ادیب، څلورم ټولنه او پنځم ریاست... دی کرار کرار پر لاره روان وو او یو دم یې له جېبه موبایل را و ایستی، په فېس بک کي یې د فلسفې هغه پاڼه کلک کړه، چې په هغې کي به هره ورځ یوه نوې خبره او نوې تګلاره په نخښه کېدله او پر هغه به بیا بحثونه کېدل. د نن ورځې لپاره چې کومه خبره پر دې پاڼه خوره سوې وه، هغه په دې ډول وه.

"د کوم قام چې ډېره برخه حق پېژندونکي، حق غوښتونکي، پوهنیزه مینه لرونکي، اولسواکي خوښوونکي، وجدان لرونکي، ، ځان پېژندونکي او د ټینګي ارادې لرونکي نه وي او بل لا دا چې بېځایه زهتوب (اناپرستي) لرونکي هم وي، نو داسي قامونه که هر څومره شتمن وي؛ تل بې وسه، بې وزله او د نورو صنعتي هېوادونو پر در ولاړ وي."

څکه نو ده له ځانه سره و پتېیله، چې خپل حق پېژندل او تر لاسه کول، خپل ځان پېژندل، وجدان او انا لرل او ټینګه اراده داسي شیان وي، چې دا زما په خپل لاس کي دي او دا څه ګران شیان هم نه دي... په ژوند کي که زه له یوه شي څخه محروم پاته کېږم، نو د خدای په دې ویړ جهان کي د کار پنځه نوري لاري پر انسان خلاصېږي، لازمي نه ده، چې د یوه شي په لټون او خوند پسې موږ نوري ټولي لاري او د خوندونو د جهان دروازې پر ځان باندي و تړو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دا هغه مقام وو، چې شېرخان له ځانه سره يوه کلکه او پخه اراده وکړه او همدې فکر او خبرې لړ و غوړاوی او ماښام ناوخته کور ته را ورسېدی...

....

شېر لالا نن دي والله که خوب ته پرېږدم، ماته به خواه مخواه وايې، چې په دې درې نجونو کې دي کومه يوه ښه ايسي، چې زه يې خپله ورېنداره جوړه کړم.

فرزانې په ډېر ټينګار خوپه مينه ناکه لهجه ورته و ويل.

کومې درې؟

هاهاها، لېونۍ؛ ته خو يې نومونه را واخله.

يوه پروين نرسه.. دويمه يوه بله پېغله ده، چې هره دويمه ورځ موږ ته فون کوي او خپل نوم نازنين را ښيي او بل زموږ د کلي د کريم جان اکا ښياسته لور نازدانه...

دا درې لږ دي، څه نور نومونه هم راته واخله..

شېرخان په موسکا و ويل.

نه بس؛ چې ډېرې سي خرېږی سي. په دغه درو کې يوه را وښايه..

د فرزانې لږ هيله پيدا سوه او په چټکې يې ورته و ويل، لاکن شېرخان بيرته پوښتنه ځنې وکړه..

ستا په دې درو کې کومه يوه خوښه ده..؟

نازدانه ډېره ښايسته او په کار پوه ده، دا نازنين زما ډېره نه خوښېږي، خو پروين مې زياته خوښه ده، ځکه چې هغه به د مور علاج هم کوي.

يعني ته له کوره کلېنک جوړول غواړې..

شېرخان په خندا ورته و ويل.

ګوره لالا! زه له تاسره سيريس مجلس کوم او ته مذاق کوې.

2021.01.20 22:08

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذاق خو نه کوم، حقیقت درته وایم، بیا به د محلې ټول خلک کورته د علاج لپاره راځي او ښځې خو به نو را رواني وي..

څه وسو، که موږ د چا په ښه ورسو...

فرزانې بیرته خبره ور غبرګه کړه.

تاسو د چا د علاج خبرې شروع کړي دي..

د شېرخان مور په شړلې ساه خوني ته را ننوتله او له بچیانو څخه یې وپوښتل.

موري! دا فرزانه ده، له ما نه کښېني، هر وخت د کوزدې خبري راته کوي.

لوري! ته ورسه، د ماخستن ډوډۍ تیاره کړه، ناوخته دی..

فرزانه هم کراره ولاړه سوه، مور یې د شېرخان په څنګ کي کښېنستله، ځو کراري کراري خبري یې ورته وکړلې او په آخر کي یې لږ په لوړ بږغ ورته و ویل، چي زموږ ګاونډی دی، زموږ په مخکي ځوان سوی دی، ښه مور او پلار یې دي، هستمن دی، بس بله به نه پکښې کوو،

شېرخان خاموش پاته سو او هیڅ یې هم ورته و نه ویل.

....

په سینګار هټۍ کي د نوي ټیکنالوجۍ په راتګ سره شېرخان نوي نوي تماشې لیدلې، په مېسنجر کي د میني ډک وایس او لیکلي پیغامونه، لوڅي او فحش لطیفې سیکسي سندري، په واټس اپ کي د خپلي میني د صداقت اعتبار او قسمونه، ډول ډول د ځان او د نورو پېغلو عکسونه را لیږل، چي د سړي جنسي حظ پاروي او چا او چا خو لا دا هم کول، چي خپل لڅ کلپونه به یې هم و شېرخان ته را استول. همدغه ډول به ځوانانو د جنسي اعضاوو سپړېکاني، د طاقت ګولۍ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبارې او داسي نور توکي په لویه کچه وړل، چي د هغوی د عملي ژوند هینداره پکښې ښکارېدله، د پېغلو په اړه چي د پېغلتوب کوم توکي بازار ته را روان وو او پخوا به پخو ښځو په ډېره پرده کي وړل، خو اوس به د هغو شیانو را نیولو لپاره ځواني نجوني په داسي لوی زړه راتلې، چي په داسي خریدارۍ به یې فخر کاوی...
د نازنین راتګ د پخوا په څېر روان وو، د پوځي ښځي هم تر اوسه پوري خپلي هڅي رواني ساتلي وې، د پنډي ښځي هم هیله نه وه ختلې، ګاونډی دکاندار نقیب الله هم د خپل نفس او مقام په جنګ له ځان او جهان سره بوخت پاته وو او وړو سترګو یې اوس د تشدد بڼه خپله کړې وه، د دکان مالک ظاهرشاه کرار ناست او بې خاره یې خلي پیسې را ټولولې. لاکن د ژوند په دې هنګامه کي شېرخان اوس ډېر په احتیاط ژوند کاوی، اخلاق، د بل کومک، وسیله، محنت او خواري د ده د ژوند ځانګړتیا وه، خو اوس یې د فېشن پر ځای د سوچ او فکر و سینګار ته پام ور اووښتی وو او هر وخت به په سوچونو کي ورک وو، سنجیدګي یې اوس د ژوند خاصه جوړه سوې وه، که به چا ګپه او مسخرې ورسره وکړې، نو د پخوا په شان برجسته جملې یې اوس په زغم او ناصحانه انداز خپلولو اووښتي وې. په ده کي دا بدلون هر ملګري احساساوی. ظاهرشاه څو واره له ده څخه په یوازیتوب کي د دې سبب و پوښتی، خو ده به ورته و ویل، چي دا د مدنیت پړاوونه دي، چي پر انسان تېرېږي او لازمي نه ده، چي انسان دي پر یوه حال باندي همېش پاته سي، د انسان ترجیحات له وخته سره بدلېږي او هوښیار بني آدم هغه وي، چي تر وخت مخکي د را روان سیلاب لپاره بندونه و تړي، د فطرت او د هغه له اجزاوو سره مینه اوس د شېرخان په فطرت کي ورځ تر بلي زیاتېدله، د ده زیات وخت په کور کي د نوو کتابونو په لوستلو او له خپل ملګري

(c) Kitabton.com: The Digital Library

واجد سره په بحث او مباحثه تېرېدی. د فطرت له اداګانو سره د مینې په خاطر یې خپل خوږ دوست عبدالقادر ته فون وکړی او د غره د تګ اراده یې ورته څرګنده کړه، هغه هم د اتوار د ورځې د چارغاښې د تګ د پروګرام ورته و ویل، چې نن سبا هسې هم غرونه په سپینه واوره پوښلې او د ښکلا پړونی یې پر سر غوړولی دی...

د اتوار د ورځې په پروګرام کې شېرخان دومره خوندونه د فطرت له اجزاوو سره په ملاقات کولو تر لاسه کړل، چې ملګرو یې هم په پام کې نیولي وو، د غره پر څوکو یوازې ناست او سوچونه وهل، سړې او خونکې هواته خلاص ټټر نیول، د بوټو خوشبو د ګوتو پر سرو را ټولول او سوړکل، د واورې خځوړې جوړول او پر ملګرو غورځول، بیا په واوره کې اوږد اوږد غځېدل، له خوشحالۍ جګ جګ غورځېدل، له ملګرو سره په واوره کې شا او خوا اتڼ اچول... داسې کومه خوشحالي او مستي وه، چې شېرخان په دې پکنک کې و نه کړه. له غره څخه چې ماخستن کورته ستړی راغلی، نو مور یې ښه د لاندي ښوروا ورلره پخ کړې وه او شېرخان هم په دغه ماښامنۍ په ښوروا د خوند له کبله داسې ځان موړ کړی، چې مور یې هم ورته حیرانه سوله، خو د شپې ناوخته شېرخان بیا په ځان اخته سو او د میتیازو تکلیف یې زیات سو، ګړې ګړې واش روم له تګ یې د مور او خور خوب هم ور خراب کړی، سهار یې طبیعت سم نه وو، خو له مجبورۍ کار ته روان سو، په دکان کې یې هم هر ساعت د متیازو لپاره بهر وتلو دومره ستړی کړی، چې اوس یې د سترګو پر شا او خوا توري حلقې پیدا سوې، ظاهرشاه نن ناوخته دکان ته راتلی او څوک نه وو، چې د ده پر ځای یې کار کړی وای، آخري ځل چې دی د متیازو لپاره و واتی، نو په متیازو کې یې زیاته وینه راغله او د ډېر تکلیف له کبله بې هوښه سو، یو ماشوم په منډه د دوی دکان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلي او ملګرو ته يې حال ورکړی، د دوکان دوه کارِنده او ګاونډي نقيب الله په منډه ورغلل، د ايدهي ايمبولينس ته يې فون وکړی، هغه په لس منټه کي را و رسيدی.. نقيب الله شېرخان په غېږه کي نيولی را پورته کړی، دوو دکاندارانو يې لاس او پښې ورسره و نيولې او ايمبولينس ته يې و خېژاوی. د ايمبولينس ډرايور ورته و ويل، چي پر دې سټرېچر يې پرېباسی، خو نقيب الله ضد کاوی، چي دی زموږ ملګری دی، زه يې په خپله غېږ کي نيسم، چي خوږ نه سي، يوه کارِنده يې ظاهرشاه او کور ته هم اطلاع ورکړله، چي تاسو هسپتال ته ځانونه را و رسوی. شېرخان د بېهوښۍ په حالت کي ټول سره کېږدی، دلته نقيب الله ته خدای موقع ورکړې وه او د ده پر بدن يې لاسونه او د خپل بدن اندامونه موښل او يو نااشنا او انجان غوندي احساس يې کاوی، د ده خوله هغه وخت د دکان کارِنده په لاس را ټينګه کړه، چي د بېهوښه شېرخان د مخ مچولو هڅه يې کوله، کارِنده ورته په خښم سو...

په ايمرجنسي کي چي ډاکټر شېرخان و کتی، نو ژر يې يورولوجي وارډ ته واستاوی، ولي د ده بولي نه راتلې او تر نامه پوري يې مثانه ډکه سوې وه، په دغه حال کي ظاهرشاه هم را و رسېدی، هغه ژر ژر د ډاکټر نادر پوښتنه وکړه، ډاکټر نادر چي د شېرخان په ټوله ناروغي خبر وو، نن پر رخصتي وو، ځکه په وارډ کي بل ډاکټر کفيل "چي پر ډيوټي وو" شېرخان و کتی، له بهر مېډيکل سټور څخه يې ضروري سامان را و غوښتی، ګلوز يې په لاس کړل، پر شېرخان يې سکرين را وګرځاوی او نقيب الله ته يې و ويل، چي ته اوس د لږ ساعت لپاره د ده له کټ څخه را کښته سه، ځکه دا سکرين د ډاکتر او ناروغه تر مابين ډېر څه سره شريکوي او له نورو خلکو څخه د مريض پټې او پټ پټوي...

2021.01.20 22:09

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر کفیل تر ډېره پوري له شېرخان سره په تداوي لګیا وو، نرسي کېنولا ور ولګوله، ډرپ چالان سو، ستني ور و لګېدلې او ښه ساعت وروسته ډاکټر کفیل د بولو (Foly's) تیله په لګولو کي بریالی سو، دغه وخت د شېرخان مور او خور هم را رسېدلي وو، دوی چي د شېرخان شا او خوا سکرین و لیدی، نو مور یې په چیغو سوله او سیخ ورغله، شېرخان ته و درېدله، ډاکټر کفیل ډېره منع کړه، چي دلته مه راځه، لاکن د مور زړه وو، هغه کله کرارېدی سو، د متیازو تېلۍ چي یې څه رنګه و لیدله، نو په ینځه منټه کي له متیازو ډکه سوه او نور د شېرخان حالت هم سوکه سوکه پر سمېدلو سو، خو د ډاکټر کفیل پر تندي باندي په پرله پسې توګه تودې خولې را رواني وې. د شېرخان د مور چي د ده و خولو ته پام سو، نو د ده شکریه یې ادا کړهٔ او د خپل بچي د صحت او پت د خیال ساتلو په اړه کرار کرار تر ډېره ورته لګیا وه.

....

شېرخان که څه هم اوس په هوښ کي وو، خو توده تبه یې له بدنه نه وتله، خوراک ته خو یې ګر دسره خوله نه ور وړله، یوې خوا ته د تبي ګرمي او بلي خوا ته د پرېشانۍ پر تندي باندي خولې... ناروغۍ په یوازي دوو ورځو کي ښایسته شېرخان ډېر کمزوری کړی، لومړۍ شپه په هسپتال کي د سینګار هټۍ یوه کارِنده ورسره تېره کړې وه، سهار چي یې مور هسپتال ته را و رسېدله، نو کارِنده یې رخصت کړی، چي څه رنګه دی روان سو، نو شېرخان د مور په غېږ کي سر کښېښووی او دومره ډېر یې و ژړل، چي سلګۍ یې تر ډېره پوري نه درېدلې، د مور میني او ډاډ که څه هم شېرخان ته تر یوه حده پوري تسلي ورکړه، خو د شېرخان پر څهره باندي د خوف او وېرې یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس هر چا لیدلای سو، چي ښه وخت تېر سو، نو شیرخان له مور سره پټ مجلس شروع کړی، د مجلس په میان کي به یې مور څو واره ډاکټر کفیل ته ورغله او له هغه څخه یې پوښتني وکړې، بیا به راغله او هغه حال به یې شېرخان ته و وایه... شېرخان به په دې خبرو کله ډاډه او کله نور هم فکرمند سو، مور یې څو واره د دکان هغه کارندوو ته هم ژنګونه و وهل، چي له شېرخان سره تر هسپتاله پوري راغلي وو، یو وار یې مور هڅه وکړه، چي نقیب الله ته هم ژنګ و وهي،

"خو شېرخان د حالاتو د نزاکت له کبله منع کړه، ځکه ټولي خبري او کړی یوازي د نقیب الله تر خبرېدلو پوري رسېدلې، نو مور او زوی دا مناسبه و ګڼله، چي تر څو نقیب الله خپل وار کوي، موږ به خپلو کارو ته تکیه ورکړو، تر ماخستنه پوري مور او زوی په یوه نتیجه و رسېدلو، که څه هم مور یې دې فیصلې ته غاړه نه ایښووله، خو د زوی ډېر اصرار او د مستقبل په خاطر یې ور سره و منله."

اوس به ناجوړه شېرخان دا پرېکړه څه ډول او څه رنګه تر سره کوي، مور یې په دې هکله اندېښمنه وه، خو شېرخان ورته و ویل:

موره! زه د هغې مور زوی یم، چي کله یې هم و ماته د وېري او خوف احساس نه دی راکړی، ته ډاډه اوسه، زه به هر کار پر خپل خپل ځای او وخت سر ته رسوم، د هر چا د خوښي، ارمان او امانت خیال به ساتم.

زه به نن شپه او سبا ورځ دا ټول کارونه تر سره کړم او بل سبا که خدای کول، چي لمر راخېژي، موږ به د نوي پړاو نوي منزلونه ښارو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند هر اړخیزه عملي حقیقت لري، هر یو ماشوم نن هم له دې پیغام سره نړۍ ته راځي، چې خدای پاک لا له انسان څخه په پوره توګه نه دی مایوسه سوی، ګناه د عادت له لاري په انساني وینه کي خپل وراثتي مقام ټاکي او په انساني ټولنه کي د تخریب باعث ګرځي، هر هغه فعل چې د اجتماعي نفسیاتو او اصولو په ضد فعالیت کوي، یوه ستره ګناه ده، منم، چې جمال د خدای په دې ډېر خوښ دی، چې خدای په خپله ستر جمیل دی، خو انساني جمال په یوه داسې ټولنه کي "چي په هغې کي بدرنګی خپلي ریښې ټینګې کړي وي" دا باعث د شرم، خوف، ګناه او وېري علامت و ګرځي. زموږ ټولنه له ډېرو ښېګړو سره سره په یوه داسي بدرنګه کار هم اموخته ده، چي هغه کار د نسل انساني د بقا لپاره لازم دی او په هر ذي روح کي د تولیدي نظام شتون د هغو د نسل د بقا لپاره لازمي وي، خو انسان د خپل تولید د پرمختګ لپاره له ټاکل سوو اصولو څخه مخ اړولی دی، هر هغه حد یې تر پښو لاندي کړی او پار کړی دی، کوم چي حیوانان هم نه کوي، تاسو کي به لږ خلکو سپی له سپي سره او سپۍ له سپۍ سره په جنسي چاره تر سره کولو لیدلي وي، کله به مو هم آس له آسه سره او اسپه له اسپې سره په سیکسي فعل تر سره کولو نه وي لیدلې، خو د حضرت آدم اولاد دا ټولي چاري په پرېمانه توګه تر سره کوي. د هري ټولني غوښتني او د ژوندانه معیار جلا جلا وي، پښتني ټولني لا د مدنیت هغه پړاوونه نه دي تر سره کړي، کوم چي د نورو ټولنو ویاړ دی. موږ ته تر اوسه په علمي، ادبي، سیاسي، اولسي، فلسفي او معاشي توګه ډېر سفر پاته دی. ښایي؛ دا خبره به بې ځایه نه وي، چي په ډېرو ځانګو کي لا موږ تر اوسه ګامونه نه دي اخستي او تګ مو نه دی پیل کړی، خو د دولت او مال مینه او جنسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنده زموږ د ځوان کهول په رګونو کي داسي ګډه سوې ده، چي هر حد او هر قانون يې تر شا کړی دی، د دې وجوهات لټول د دې ټولني مسئوليت په دې جوړېږي، چي د ټولني د پرمختګ ډېري لاري فقط او فقط د همدې تندي له کبله په ټپه ولاړي دي، چي موږ ولي دومره جنسي تنده لرو؟ او ولي له غلطي لاري خپله تنده ماتوو...؟
موږ د دې په بدل کي د څومره تاوانونو سره مخامخ کېږو...
فقط د څو ثانيو د حظ لپاره موږ د څومره ناروغيو بوج پر غاړه اخلو..
په يو فعل تر سره کولو موږ د څومره خلکو استحصال کوو..؟
آيا! دا فعلونه په ټوليزه توګه د قام او ټولني په ګټه او پرمختګ تماميږي؟ او داسي بې شمېره تپوسونه چي د هغو ځواب د ټولني د باشعوره خلکو او رياست پر غاړه پور دی.
او اوس دا سوال چي موږ څه رنګه کولای سو، چي د خپل نسل د بقا لپاره پر سمه لاره ځانونه هغه لار ته سم کړو، کوم چي په قانون، مذهب او ټولنه کي معياري، رواج او روا وي...
تر څو پوري چي زما د ژوند د ارمانونو او زما د ذاتي ژوند خبره ده، نو دا فقط زما د مور، زما د معالج او خدای تر ميان يو راز وو، راز چي کله هم راز وي، نو هغه پر ټولنه ډېر ښه اغېز کوي. دوه انسانان چي له يو بل سره بې کچه مينه لري، نو د نامعلومو اثراتو د ضديت په سبب هره ورځ په خپل ځان کښې سره ورک سي او د ژوند ترکيبونه سره پيوست کړي...
زه منم، چي له ما سره به د ژوندانه د پيوستون هيله د ډېرو په زړونو کي روښانه وي او له دې څخه به پر مخ باندي يوه مقدسه رشته هم رغېدلې وای او ډېرو به له ما سره بالواسطه يا بلا واسطه د جنسي اړيکو خيال په زړه او اراده کي درلودی، خو زما خدای زما د خيرنو او مقدسو دواړو ګناهونو ګواه دی، ما کله هم چا ته داسي هيله او

2021.01.20 22:10

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع نه ده ور کړې، چې زه به په هغه تورن سم، زما د ژوند مرام فقط او فقط د بل مرسته، د بل د زړه ساتنه او مینه خورول ده. که د چا په دې خاطر امید پیدا سوی وي، نو په هغه کي زما قصور او کوتاهي نسته، ځکه پوره خو یو خدای دی او انسان د خدای په څېر نه دی، ما کولای سول، چې د دې ټولني د وګړو خدمت نور هم وکړم، خو وخت او حالات د چا په لاس کي نه وي. زموږ په ټولنه کي اوس هم د شعور د پراختیا لپاره ډېر کار مانده دی، د رشتو د تقدس لپاره د جایز او ناجایز حدودو ټاکل پاته دي، د خپلو فرایضو او د بل د حقوقو تر میان واټن ټاکل پاته دي، خو موږ فقط او فقط د یوې خیرني جذبې تر اثر لاندي ټول اقدار تر پښو لاندي کړو، ځکه چې کله رسوایي د چا په نصیب سي، نو د نقیب الله غوندي انسانانو قربت ور نصیب کړي. زه د هغو ملګرو د میني پوروړی یم، چې له ما سره یې بې کچه او بې غرضه مینه کړې ده.. زه به نه مرم، زه به تر هغو له ژوند سره په جنګ یم، تر څو چې مي د ژوندانه خوله توی کړې نه وي، لاکن توپیر به دا وي، چې له تاسو څخه به لږ نیهام، پر لېري واټن خو و زړونو ته در نژدې ژوند کوم...

شېرخان ماخستن پر واټس اپ باندي دغه پیغام د خپلو ټولو ملګرو په نوم واستاوی او بیا یې کرار د هسپتال په بستره کي ځان د خوب په حواله کړ.

....

وایه؛ شېرخانه! تش دي نوم شېر دی، که دي د شېر کارونه هم کړي دي؟

هغه خو به زه و تاته و وایم، چې څه مي کړي دي. ډاکټر صاحب! دا خو راته و وایه، چې تا څه وخت زه کتلم، هغه وخت څه پېښه وسوه او څوک څوک ولاړ وو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ډاکټر کفيل ته مخاطب وو..
شېرخانه! ته مطمين اوسه، د ډاکټر او مريض تعلق، د هغو خبري او رازونه، دا د ډاکټر او ناروغه تر ميان امانت وي. په طب کي امانت داري لومړی شرط دی، ستا هر څه له ما سره امانت دي... البته.
تر دې جمله وروسته ډاکټر کفيل د څه شېبې لپاره پټه خوله سوا و د شېرخان تلوسه نوره هم زياته سوه او په چټکي سره يې پوښتنه وکړه..
ډاکټر صاحب.. دا البته.. څه معنا؟
ډاکټر کفيل څه شېبه پټه خوله وو. بيا يې وويل:
دا له تا سره کوم کس راغلی وو...
هو؛ هو؛ نقيب الله..
شېرخان جمله ور بشپړه کړله.
دا کس و ماته ښه سړی نه معلومېدی. کېدای سي، چي په لاره کي ده له تا سره کوم حرکت کړی وي...
ډاکټر صاحب! څه درته و وايم، همدا خو هغه غم دی، چي د ژوند په هر پړاو کي يې زه او نور څورولي يو او دا کس خو ښځي... چي په بيماري کي يې خپله مکروه څېره نوره هم را ښکاره کړه...
ته ولي له دې سړي څخه دومره خار خورې..؟
ډاکټر کفيل په سنجيدګي سره تپوس وکړی..
شېرخان څو شېبې خاموش پاته وو، بيا چي يې بالا و کتل، چي ډاکټر يې د ځواب اورېدلو منتظر دی، نو يې د زړه خروښ په دې خبرو کم کړی...
ډاکټر صاحب! ټولنه ټوله له داسي بدمرغه کردارونو څخه ډکه ده، ما چي چېري هم ژوند کړی دی؛ هلته زه د ډېرو لپاره د خوښۍ وړ يم، هم دغه خبره زما د ژوند د خوشحالۍ مرام هم دی، اوس چي

ketabton.com: The Digital Library

دی به له ما سره څه چلند کوي، له هغه ځخه د بچ کېدلو لپاره موږ فیصله کړې ده، چې موږ سبا له دې ښاره ځخه کوچ وکړو او نور ژوند هلته تېر کړو.. نو ځکه زه له تا ځخه دا خواست کوم، چې نن مې له هسپتال ځخه ډسچارج کړې.

شېرخانه! ته د دومره لوړې حوصلې خاوند یې او فقط د یوه کس له کبله ټول ښار او سیمه پرېږدې، ستا د خامپوخو ښار، چې ستا د ژوند ټولې خاطرې ورسره تړلې دي..؟

هو؛ ډاکټر صاحب! ځوک په رضا له ملکه نه ځي
یا ډېر غریب سي یا د یار له غمه ځینه

خو ته به چېرې او کوم ځای ته ځې؟

ډاکټر کفیل په تجسس وپوښتل؟

ډاکټر صاحب! ما یو ځای لوستي وو، چې د پرمختګ لپاره یا سمندر ته ځه او یا دربار ته..

ډاکټر په حیرانۍ ور وکتل، چې څه مطلب..؟

سمندر لوی وي، ساحل لري، له هرې خوا دریابونه ورته راځي او دربار غټ او لوی وي، خلوص لري، د هر چا ښه پکښې کېږي..

ډاکټر زیاته کړه، چې خبره لږ نوره واضح کړه...

په اصل کې په کوشنیو ښارونو کې مدنیت ډېر پرمختګ نه وي کړی او ډېرې بدمرغۍ وجود لري، په خصوصیت سره جنسي تنده او بېلارې... زموږ د ټولنې اقدار سره تیت او پرک کړي دي... په لوی ښار لکه لاهور کې که څه هم هلته دا خویونه ډېر دي، خو هغه په یوه خاصه پیمانه او خاص ځای او زمان کې وي، هیڅ ځوک نه مجبوروي، چې په زوره کار په وکړي. دلته خو د شریف او بیا د حسینو خلکو ژوند د بل پر رحم او کرم باندې وي...

ښه؛ په لاهور کې به نو ته څه کوې..؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر بله پوښتنه وکړه...
ما له یوې اېډورټایزنګ کمپنۍ سره معاهده کړې ده او هغه د بې وزله ماشومانو او کونډو په هکله پر څو پروجیکټونو باندې لګیا ده؛ کار کوي، ډاکومینټریاني جوړوي، زه به له هغوی سره په دې کار کې کومک کوم او هغوی ما ته د ښې معاوضې ډاډ راکړی دی...
شېرخانه! که خفه کېږې نه، نو د یوه ذاتي پوښتني کولو غلطي کولای سم؟
ولي نه؛ ډاکټر صاحب! ته خو زما په هر څه شریک ډاکټر یې..
شېرخان و ډاکټر کفیل ته نوره هم حوصله ورکړله..
دا چا، کله او څه رنګه له تا سره وکړل...؟
ډاکټر صاحب! ما تاته نه ویل، چې زه شېرخان یم او د مېړاني کارونه کوم. د شېرخان یو دم د مخ کیفیت بدل سو.. نرۍ خوله ورباندي راغله، خو په لوی زړه او غټ اواز یې و ویل،
چې دا په کوشنیوالي کې زما لېونۍ انا په بیاتي باندي له ما سره کړي وو، چې زما فرض یې په ببخ کې را پرې کړی وو، خو...
د ډاکټر کفیل تر خوله خبره نه را وتله...
هو؛ زموږ مشرانو هم ډېره بې غوري کړې وه، موږ په کلي کې وو، ښار ته په راتګ کې ډېر وخت تېر سوی وو او وینه هم ډېره بهېدلې وه او زه له پلار سره نامراد بیر ته کور ته تللی وم...
خو شېرخانه! ما چې ستا ژوند مطالعه کړی دی، ته څه رنګه په دې بې حسه ټولنه کې ژوند کوې او د دې جنسي ماحول او وږو تر میان ستا خپلي جنسي آرزوګاني څه رنګه خړوبوې...
هو؛ هو... زه هم زړه لرم، زه هم آرزو، خواهش او جنسي تنده لرم، خو دا ټول مې د صبر په اوبو، د زغم په صابن او د یقین په تولیه له ځانه لیري ساتلي دي.. زما ژوند فقط تر درې کسانو پوري راز وو او اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

his sick society to die. Perhaps because of his passion, the Nobel Prize-winning committee awarded him the Nobel Prize for Literature. Taban possesses the same revolutionary spirit, but We see a big difference between Taban and Gabriel Garcia Marquez. Taban is not only an artist but also a revolutionary doctor and he really wants his sick patient to be treated, which is very close to him. I think the struggle to save its patient is brilliantly portrayed in the present novel.

Although the current novel is a tragedy and having a horrible end , Taban is trying to paint an accurate picture of the spirit of our current society through different colors like a beautiful artist in his novel. Taban's Psychological Society is a society full of diseases. Like the beautiful Urdu fiction writer **Manto**, Taban also says that don't abuse the sexual misconduct prevalent in the society, but try to understand its economic and psychological causes. He is strongly opposed to capitalism as well as educational backwardness. Taban's characters are ignorant, they have many economic constraints, they are currently living in the age of modern communication in the world, most of them are people,who have the modern mobiles in their hands , which contain

(c) ketabton.com: The Digital Library

I have spent more than thirty years in his friendship with him, it is also the reason that I know each and every aspect of his personality, and before the reading of the present novel it was also my claim and still it is my claim. But when I studied the instant creation, I asked from myself that Mr where are you, you were wrong and you know nothing about him, and he is a totally different man, who was living, residing and laughing in your mind and your thoughts. Believe me, after the study of novel, I found Taban a very different man. Don't think that he is a very happy man, no he is very unhappy and gloomy man. Really he is in pain. It is only your idea that he is the man of peaceful mind, no he is a man of different Outlook and has a lot of concerns regarding our present society. He is a fierce and ferocious man of Pashto literature as **Jonathan Swift** of English literature.

It is not my idea only, but I am sure that Taban is not writing a novel at the moment,like a doctor he is just sitting next to a dying patient and knowing the cause of his disease and treating him properly. The good news here is that Dr. Taban does not want his patient to die at all. This is exactly the attitude of **Gabriel Garcia Marquez**, he is also fighting in every one of his novels. He does not want

(c) ketabton.com: The Digital Library

An old fisherman **Santiago**, one day when goes for the purpose of fishing in the sea, a very old dream of his comes true and a great wish shows to be proved and fulfilled. Here a huge fish, which looks like a giant and basically is marlin fish, gets caught in his hook, but now bringing this giant fish to the shore is the biggest problem for him and in the same struggle. Eventually, the same novel comes to an end. The same Marlin problem with **Dr. Liaquat Taban**'s current novel lies here with me. Although I have only a few sentences to write on it, but these sentences are very difficul for me. Really and no doubt there is a great piece of writing like Marlin in front of me, a very complex piece of writing written in a very scary way on a very complex society. My only wish is that people would rather go to the story of this novel and its style of writing. Try to understand the ugly spirit of the society presented in it, which is a great credit to Dr. Liaqat Taban, who is a fierce rebel against tradition and who represents a very modern society in a very modern way. But it is the irony of fate ,when we begin to think over this modern society, we find it very ugly, dirtiest and tremendously and extremely unclean.

Apparently Doctor Taban is a very simple and innocent person, it is true,

(c) ketabton.com: The Digital Library

The world of Maniacs and Taban

At the moment I feel very nervous and I do not understand what I should do. Some people use exaggeration in life and whenever they do something, they exaggerated. Let's say I'm doing something very important. I don't think that's the case here, but the fact remains that I have been assigned a very hard job and since there is a severe shortage of critics in Pashto literature and then I am not a critic myself and this is not my job, May be that's the reason for the panic, yes, of course I'm a fiction writer, so I want everything I say to be clear and it is also my desire that it would be my good luck if people like my opinion, and since I have deep and old relationship,connection and association with English and Urdu literature, in consequence of that I am so serious and you can say uneasy and worried as well. I don't want people to agree with me or they should have the same views like mine, but they should try to think over my opinion once they close their eyes.

The **Old Man and the Sea** is one of the most wonderful novels in the world of literature, which is very beautiful, very short and the American writer **Ernest Miller Hemingway** won the Nobel Prize for Literature for this writing.

(c) ketabton.com: The Digital Library

the poison spread by the world's major economic powers in the form of sex movies, which is making us all Sex Maniacs, increasing our sexual needs, we have this ugly problem all the time and we can not do anything other than sex and its pleasure attracts us all the time. The question arises and in fact the world's major economic powers and their agents do not want us to become an economic power, they are trying to make us sexually ill by injecting us with sex. Don't let our mental abilities develop. May economic slavery be our destiny like every backward country in the third world and may we all be destroyed and ruined in the same way. In fact, Dr. Taban has written this novel in his own and unique style. As such, we can see his full observation. His excellent study and his control over the subject. From a medical expert, this novel is in fact a gift for Pashto literature and its readers. Let's not look at it as it is, but understand its spirit and try to understand the good intentions behind it. This is a novel by the modern Jonathan Swift of modern Pashto literature and full of horrible satire. It's a creation. I appreciate it. I appreciate the moral courage that the doctor has shown in presenting such a terrifying subject and now it invites you to read it. Thanks

Farooq Sarwar Advocate June 11, 2020

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي دا راز د یو بدرنګه له لاسه راز پاته نه سو، نو زه نه غواړم، چي له ما سره د ترڅلو کسانو و جذباتو ته زیان و رسوم...

د ډاکټر کفیل وروستۍ پوښتني ته شېرخان په بستره کي سره را ټول سو او په ټینګه او مصممه اراده او کلک هوډ يې داسي و ویل.

د بل د خوښي او آرزو په خاطر خپلي خوښي او آرزوګاني تر پښنو لاندي کول زه عبادت ګڼم، د بل د زړه ساتنه د نېک مقصد په خاطر د ژوند تر ټولو لوی مرام وي او زه به دا مرام تر وروستۍ سلګۍ پوري تر سره کوم.

(پای)

۰۲، ۰۲، ۲۰۲۰ اتوار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال چاپ سوي آثار

ناولونه:

۱: ځورېدلي سره یو شول: چاپ کال ۲۰۱۳م کال
د ۲۰۱۳ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ) او
د ۲۰۱۳ز کال د حافظ الپوري د سیالۍ لومړۍ جایزه
۲: دارالامان: چاپ کال ۲۰۱۷ز کال
شال ادبي اېوارډ هنګو (شمالي پښتونخوا) ۲۰۱۷ز کال
۳: د سینګار هټۍ: ۲۰۲۰ز کال همدا ناول

یونلیکونه (سفرنامې)

۱: د ښکلا په تپاس: (د تهایي لېنډ یونلیک) چاپ کال ۲۰۰۹ز
صوبایي ادبي اېوارډ (ایالتي کلنۍ جایزه؛ ۲۰۰۹ز)
۲: د تاشقند د قند ځکه: (د ازبکستان یونلیک) چاپ کال ۲۰۱۱ز
د ۲۰۱۱ز کلنۍ جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۳: د زم زم تنده: (د حج یونلیک) چاپ کال ۲۰۱۴ز کال
د ۲۰۱۴ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۴: جنت په جزیره کي: (د موریشیس او متحده عرب اماراتو یونلیک).د چاپ کال ۲۰۱۵ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۵: د سپوږمۍ انګڼ: چاپ کال ۲۰۱۶ز (د ملایشیا یونلیک)
د ۲۰۱۶ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۶: ترکیه د تهذیبونو ځانګو: چاپ کال ۲۰۱۷ز (د ترکي یونلیک)
۷: شاپېرۍ د کوه قاف چي پښتنې سوې: (د آذربایجان یونلیک)
چاپ کال ۲۰۱۸ز کال
۸: مستي د مسایي د ځناورو په ځنګل کي: (د کېنیا یونلیک)
چاپ کال ۲۰۱۸ز

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹: زما داوړی زړګی راوړه
په ناداني مي درکاوۀنه پوهېدمه: (د کندهار او هلمند یونلیک)
په ښکلا مجله (کندهار) کي قسط وار چاپ سوی کلونه ۲۰۰۵ز
۲۰۰۶ز
۱۰: د نیازبین کابل وړمې: (د کابل یونلیک) چاپ ۲۰۰۹ز کال
په حسنی مجله (پښین) کي قسط وار خور سوی دی.

تنقیدي او څېړنیز

۱: د شیدا او حنان پر تلیز جاج: چاپ ۲۰۰۷ ز کال
د ۲۰۰۷ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
د هایر اېجوکېشن کمیشن له خوا پر ملکي کچه باندي د ایم ایس
په کورس کي شامل سو.
۲: د سهېلي پښتونخوا پښتو رسنۍ: چاپ ۲۰۰۸ز کال
د ۲۰۰۸ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
د کوټې پوهنتون د پښتو څانګي په ایم اې کورس کي شامل او د
هایر اېجوکېشن پاکستان له خوا پر ملکي کچه د بي ایس په کورس
کي شامل..
۳: د حمید او شمس الدین پر تلیز جاج: چاپ ۲۰۱۱ز کال
د ۲۰۱۱ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
د هایر اېجوکېشن کمیشن له خوا د ایم ایس په کورس کي شامل
۴: تاباني فکرونه: لومړی ټوک؛ چاپ ۲۰۱۲ز کال
۵: پښتو موسیقي: چاپ ۲۰۱۵ز کال
د ۲۰۱۵ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
د باچاخان پوهنتون چارسده په پي ایچ ډي کورس کي شامل
۶: تاباني فکرونه: دویم ټوک؛ چاپ ۲۰۱۸ز کال
۷: د کامګار او علي خان پر تلیز جاج (چاپ ته تیار ۲۰۲۰ز)

(c) ketabton.com: The Digital Library

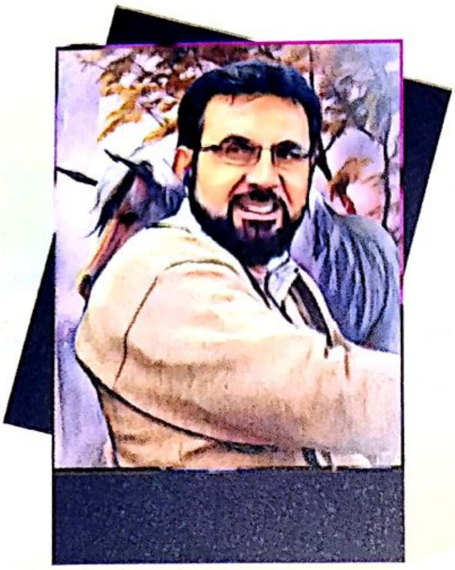

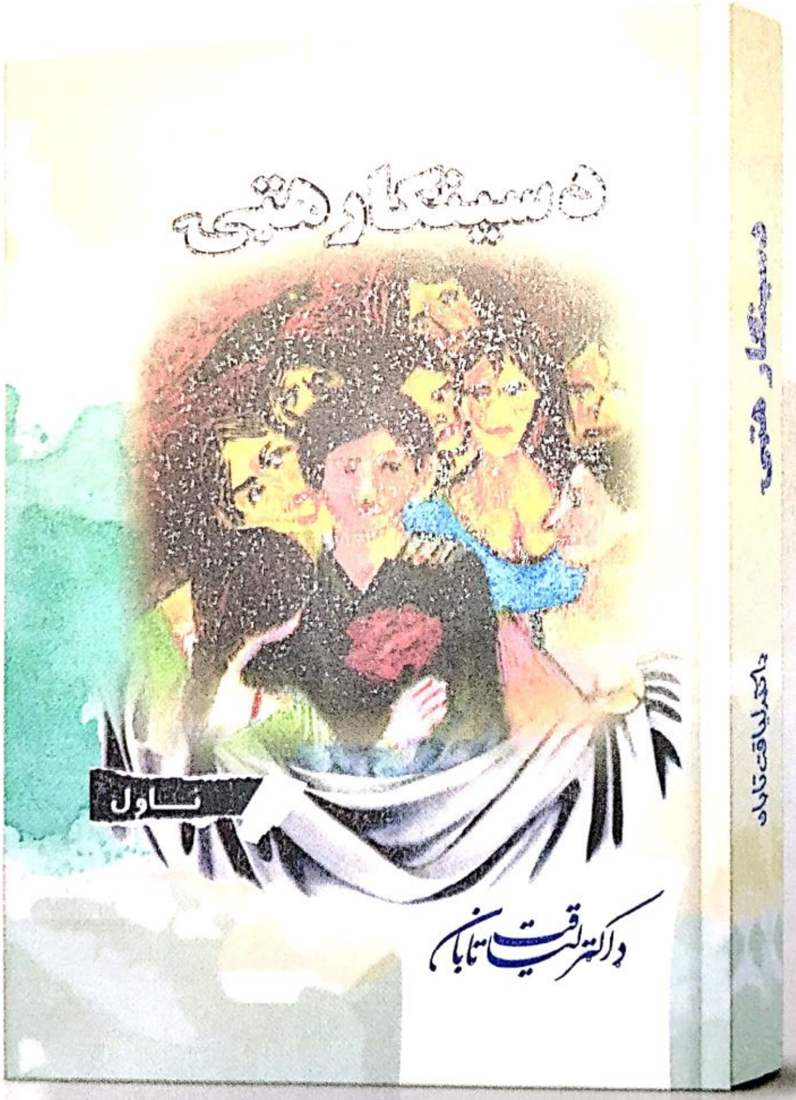

دارالکتب پرنټرز
رابطه نمبر: 0092-91-2569011
darusaeed@gmail.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library